

Gezangen voor de gereformeerde kerk van Nederland

Johannes Wilhelmus Bussingh

bron

Johannes Wilhelmus Bussingh, *Gezangen voor de gereformeerde kerk van Nederland*. J. Hofhout en zoon, Rotterdam 1796-1797

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/buss008geza01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

[Deel 1]***Toewijding aen de gereformeerde gemeente van Gouda.***

Aen wie kunnen deze vruchten van mijnen Letter - arbeid gevoelijker worden toegewijd dan aen U, GEMEENTE VAN GOUDA, die ik, met het hoogste recht, nog de MIJNE noeme?

Immers, het lot dat mij onder U te beurte viel, mijne onverhoorde veröordeeling en ontzetting uit den Dienst als Uwen wettigen Leeraer, eene ontzetting, welke een ieder, die de bewijzen van mijne onschuld, welke ik mij verplicht vond, in het openbaer, door de drukpers, ten toon te spreiden, onderzoeken wilde, verbazen moet, deze ontzetting, en de daerbij gevoegde ontzegging van de inwoning binnen Uwe Stad, zonder dat echter een éénige rede waerom immer gegeven is, dit een en ander sloot mijne lippen als Uwen Leeraer, die, met zo veel ernst en ijver, aen de bevordering van het geluk Uwer onsterfelijke Zielen arbeidde; dan, dit ondertusschen, deedt mijne liefde tot U, en mijne zucht om U nuttig te zijn, niet verflaeuwen; neen, integendeel, al spoedig besloot

IV

ik, om, door mijne pen, DE GEREFORMEERDE KERK VAN NEDERLAND, in het algemeen, en U, MIJNE GEMEENTE, in het bijzonder, van nut te wezen, en, door de wekelijkse uitgave dezer GEZANGEN, gelijk mede door het in het licht geven van eenige stichtelijke VERTOGEN, op eene leerzame wijs, te stichten. -

Ik hoorde, tot mijne aenmoediging, de goedkeuring op dit mijn werk, van verscheidene brave, kundige en godvruchtige Lieden, ook van velen onder U, en dit zettede mij aen, om, niet tegenstaende het zeer geringe voordeel dat ik van dit Weekblad berekenen kan, ijverig en met lust, daer in voort te gaen.

Van tijd tot tijd echter vernam ik de begeerte van velen, dat deze GEZANGEN een geschikt Boekdeeltje mochten uitmaken, en daer dit nu, met het XXVe N^o. van DEZELVE, gevoeglijk geschieden kan, worden DEZELVE U, onder den Tittel van GEZANGEN VOOR DE GEREFORMEERDE KERK VAN NEDERLAND, I^e DEEL, toegewijd, en aen het publiek aangeboden.

Met het volgende XXVIe N^o. zal het IIe DEEL een aenvang nemen, en ik zal, op denzelfden voet als met dit I^e DEEL, wekelijksch met de uitgave dezer GEZANGEN voortgaen, hopende, en, vooral van U in het bijzonder, verwachtende, dat ge, door een ruimer wekelijkschen aenkoop als tot hier toe, ter bevordering van mijn oogmerk, en ter aenwakkering van mijnen lust, om dit zo nuttig als aengenaem werk voort te zetten, wel zult willen medewerken, en mij, ook daer door, van Uwe liefde te mijwaerts blijken geven.

Van dien tijd af dat ik van U gescheiden wierd, heb ik niet nagelaten, van mijne zijde, alle pogingen aen te wenden, welke, zonder laeghartigheid, overëenkomstig mijne principes, mijne eer en waerdigheid, mij geschikt schenen, om weder in

mijnen dienst als Leeraer onder U hersteld te worden, en tot U in die betrekking te mogen wederkeren; en, schoon ik door niemand Uwer daerin ondersteund wierd, gaf ik, niet tegenstaende een en ander dier pogingen mislukten, tot hier toe den moed niet op; - neen, niet weinig is mijne hoop aangewakkerd, toen ik, onlangs, op de Hooge Kerkvergadering van ons Gereformeerd Genootschap, die pogingen, in zo verre, gelukken zag, dat mij, van wegens die Vergadering, twee Gecommitteerden, de Wel Eerw. Heeren KRIEGER, Pred. in 's Hage, en VAN VOORST, Pred. te Leyderdorp, wierden toegevoegd, om, uit derzelve naem, en dus, als het ware, uit naem der Geheele Kerk van Nederland, mij, in mijne pogingen tot herstel, bij te staen en alles aentewenden, wat ter bevordering van dezelve kan dienstig wezen.

Al aenstonds hebben die brave Mannen zich, met alle hunne vermogens, van hunnen last gekweten, en mij, door hunne Adressen, zo bij het Provinciael Bestuur van Holland als bij de Municipaliteit uwer Stad, ondersteund, gelijk ook nog bij dat Provinciael Bestuur deze onze Adressen in deliberatie zijn, terwijl het de Municipaliteit uwer Stad niet behaegd heeft op onze verzoeken regard te slaen.

Dan, dit niet alleen; - neen, het heeft gemelde Gecommitteerden, daer en boven, raedzaam en nodig geschenen, om zich, nevens mij, ook tot U te wenden, en, daer dit op geene andere wijs geschieden kon, hebben wij Uwen Leeraren en den verderen Opzienderen, als zijnde Uwe Repraesentanten, welke uit Uwen naem handelen, door vriendelijke en ernstige Brieven opgewekt, om, in Uwen naem, op alle mogelijke wijze, te helpen bewerken, dat aen Uwe begeerte en belang, om mij tot Uwen Leeraer te herkrijgen, wierde voldaan, en mijne pogingen tot herstel bevorderd wierden.

In hoe verre nu aen dit verzoek voldaan zij, is ons tot hier toe niet gebleken; en, daer zich deze gelegenheid opdoet, om

deze onze handelingen, als een blijk van mijne liefde tot U, ter Uwer kennis te brengen, laet ik het aen U over om daer naer te onderzoeken, en, indien ge in mijne herstelling belang stelt, daer toe, van Uwe zijde, ook die wegen in te slaen welke voor een ieder Uwer, op eene bedaerde en betamelijke wijs, nog open staen, en, met gepaste bescheidenheid en voorzichtigheid, blijken te geven van Uwe liefde tot mij, op welke ik zo dikwils roemen durfde. -

Ontvangt dan, in dat vertrouwen, ook dit mijn Werk, als een bewijs dat mijne liefde tot U steeds dezelfde blijft: - gebruikt het tot Uwe stichting: - God Zegene ook dezen mijnen arbeid aen Uwe harten! - JESUS zorge voor Uwe belangen, en die van Zijne Kerk in het algemeen! - En de gaven van Zijnen Geest werden, in eene ruime mate, over U uitgestort! - Dit wordt U oprecht toegebeden van

ROTTERDAM den 3^{en} November 1796.

Uwen heilwenschenden Dienaer,

J.W. BUSSINGH.

Voorbericht aengaende eene wekelijksche uitgave van *gezangen* voor de gereformeerde kerk in Nederland; door d^s Johannes Wilhelmus Bussingh.

Eindigde ik het VOORÄFGAEND BERICHT wegens de Uitgave mijner MEMORIE over mijne Remotie, en die van, nu wijlen, mijnen Ambtgenoot, METSKE, als Predikanten van GOUDA, met de Verklaring: 'dat ik genegen was meer vruchten van mijnen letterarbeid, van onderscheiden' aert, het licht te doen zien, en met de betuiging; dat ik mij, zelfs aen den openbaren predik-

IV

dienst, in de Gereformeerde Kerk, en aen de hulp mijner Medebroederen, niet onttrekken wil, daer mij hier toe, uitgenomen binnen GOUDA alleen, vrijheid gelaten, en hierin mijn lust en genoegen is'; - ik was toen reeds bedacht op een plan om iets uit te geven, waer door ik van wezentlijken dienst kon zijn aen ons Gereformeerd Kerkgenootschap in het bijzonder, maer ook nuttig en aengenaem voor de Beminnaren en Beminnaressen van den Christelijken Godsdienst en derzelver Leeraren in het algemeen; tevens met dat oogmerk, om, daer ik mij, door de ontzetting van mijnen post, van mijn hoofdbestaen beroofd zie, in mijnen kring, werkzaam te wezen ook tot verzorging van het tijdelijk onderhoud voor mij en mijn huisgezin. -

Sints langen tijd, vooral na de invoering van de Nieuwe, zo voortreffelijke, Psalmberijming in ons Kerkgenootschap, verlangden velen met mij, dat, even als in de Gereformeerde Kerk van Kleefslant, en bij het Kerkgenootschap onzer Luthersche Broederen, een GEZANGBOEK, ook bij ons, wierde ingevoerd, en ik vond mij dikwils opgewekt om hiertoe mede de hand te lenen. -

Mijn zucht voor de Nederlandsche Dichtkunde, en de naem en roem dien ik onder Neêrlandsch Dichtrenrij verwerven mocht, gepaerd met mijne begeerte om te blijven voortwerken tot bevordering van Waerheid en Godsvrucht, in den dienst van ons Kerkgenootschap, doen mij vertrouwen, dat ik, indien God mij het leven en de nodige vermogens spaert, geene al te stoute onderneming doe door mij tot het vervaerdigen van een zodanig GEZANGBOEK aen te bieden. -

Thands in ROTTERDAM wonende, zie ik, met genoegen, hoe mijn ongelukkige Luthersche Medebroeder, de Eerw. SANDER, door de Uitgave van een stichtelijk Weekblad, zijne Gemeente, en de Christen Kerk in 't gemeen, sticht, en daer voor, door de liefde, en verzorging, ook van zijne tijdelijke belangens, zo wel van zijne Gemeente, als van anderen buiten dezelve, die voor den Godsdienst en deszelfs Leeraren, bijzonder in deze Stad, zeer veel overhebben, aengenaem beloond wordt; - en ik twijfel niet, te meer daer onze plannen grotendeels uit elkanderen lopen, en het mijne voor ons Kerkgenootschap door geheel ons Vaderland belangrijk is, of ook mijne poging zal, zonder aen den groten

af trek van dat Weekblad eenig nadeel toe te brengen, de voor mij gewenschte gevolgen hebben, en ter bereiking van een zeer nuttig oogmerk dienstig wezen. -

In vier onderscheidene Gemeentens van Nederland, te VINKEVEEN, MONSTER, GORINCHEM, en GOUDA, ben ik als Leeraer en Mensch, ik mag zeggen, algemeen geliefd geweest, en, het geen mij in GOUDA wedervaren is, heb ik niet aen de liefdeloosheid dier Gemeente, maer alleen aen verregaende drift en partijschap van eenige weinigen, te wijten, aen welke ik echter ook geen onverzoenlijk hart toedrage; - ik draeg derhalven de ondersteuning van deze mijne poging, mij, mijne belangen, en de belangen van mijn huisgezin, aen de liefde van deze, mijne nog zeer geliefde, Gemeentens allen, allerbijzonderst aen die van GOUDA, bij dezen, op; - ik verzoek, en vertrouw op de gunstige ondersteuning mijner onderneming van de Leden onzer Gereformeerde Kerk, en van alle Beminnaren en Beminnarissen van Godsdienst en Deugd en derzelve Leeraren, door geheel ons Vaderland, zo wel als van de Beoeffenaren en Liefhebbereren der schoone Nederlandsche Dicht-

VII

kunde, aen welker bevordering ik tevens tracht dienstbaer te zijn. -

Weeklijks, en wel des Saturdags, binnen Rotterdam, en des Maendags, in de andere Steden dezer Provintie, zal een No. dezer GEZANGEN, gelijk ook, den eersten dag in elke maend, in de andere Provintien, zullen de N^{os} der afgelopene maend, ieder voor den prijs van twee Stuivers, worden uitgegeven, of, daer de Poëtische geest niet wil gedwongen zijn, een of ander belangrijk Vertoog, in plaets van dezelve. -

De GEZANGEN zullen, op de Zangwijze van een' of anderen Psalm, bij ons Kerkgenootschap in gebruik, kunnen gezongen worden, en papier en druk zal zeer zindelijk zijn, gelijk hiervan deze proeve gegeven wordt; zullende, voor dit GEZANGBOEK, wanneer hetzelve zal afgewerkt zijn, eene fracije Tijtel en Vignet, in 't koper gesneden, geplaetst worden, en dan de Tijtelbladen voor elk Nommer weggenomen kunnen worden.

Zij, die dit Weekblad verkiesen te bezitten en weeklijks te vervolgen, worden verzocht, ten spoedigsten, en wel uiterlijk voor den 15 dezer maend Januarij, hunne namen op te

VIII

geven bij de Boekverkopers J. HOFHOUT EN ZOON binnen deze Stad; te Gouda bij Vander Klos; te Gorinchem bij Mevr. de Wed^e van Diepenbrugge, of de Wede. C^s Goetzee; - en voorts alomme bij alle Boekverkopers in Nederland. -

Tot eene eerste proeve diene de volgende NIEUWJAERSZANG, zullende No. II. der GEZANGEN, den eersten Saturdag in de volgende maend Februarij, bij de Boekverkopers HOFHOUT en ZOON, uitgegeven, en dan de Uitgave Weeklijks, op den zelfden voet als het Weekblad van D^s SANDER, vervolgd worden, tegen contante betaling bij de aflevering.

Voorts zij den Lezer alle heil!

J.W. BUSSINGH.

ROTTERDAM den 1 Januarij 1796.

Nieuwjaers-zang.***Zangwijze: Psalm 24. of 95.***

Met U beginnen wij dit Jaer,
Aen U, ô groote Alzegenaer!
Tot wien we, in diepen eerbied, treden,
Aen U, die aller Vader zijt,
Aen U zij onze dank gewijd,
Bij 't plechtig reukwerk der gebeden.

Ja, Vader! eindloos goed en groot,
Gij hebt ons, reeds van 's moeders schoot,
Van d'eersten Uchtend onzer dagen,
Tot op dit oogenblik bewaerd,
Ons, hoe ook van Uw beeld ontäert,
Hebt Ge, als Uw dierbaer kroost, gedragen.

Moest, onder knellend leed gebukt,
Door ramp op ramp ter neêr gedrukt,
Ons hart van weedom angstig zwoegen;
Gij, die ons nooit geheel vergat,
Gij strooidet, op ons doornigst pad,
Weêr frissche rozen van genoeg.

Bezef van schuld, onwaerdigheid,
Moet, vlekloos reine Majesteit!
Ons billijk voor Uw straf doen beven,
Maer dank, barmhartig Opperheer!
Gij hebt ons de Euangelie-leer,
Uw eigen Zoon, ten borg, gegeven.

't Is, op het offer van dien Zoon,
Dat we, op dees dag, Uw' Hemeltroon,
Beschermend God van onze Vaed'ren!
Daer 't hart van zuiv'ren ijver brand,
Voor 't heil van Kerk en Vaderland,
Met onze oprechte zuchten naed'ren.

Blijf voor den grondzuil van den Staet,
Voor Jesus Kerk een toeverlaet:
Dat Bij- en On-geloof verstommen!
Het licht van Kennis, Waerheid, Deugd,
Van Troost, die 't kwijnend hart verheugd,
Schijn' steeds in onze Heiligdommen!

Het vuur, dat onze Priester-schaer
 Ontsteekt, op Jesus zoenaltaer,
 Moog' zuiver, onuitbluschbaer, branden!
 De Heilleer breek', met heldren gloor,
 Tot aen het eind' der aerde door,
 Men wijde alömme U de offerhanden!

Dat, voor Uw vloek, de zondaer beef,
 De hoop in 't moed'loos hart' herleef!
 't Onwankelbaer geloofsvertrouwen,
 Genade, die de ziel verblijd,
 Doe, in het hevigst van den strijd,
 Den Christen op Uw' bijstand bouwen!

Het vuur van Tweedracht werd' gebluscht,
 Dat Vrede, Vrijheid, Orde en Rust,
 Hier, tot aen 't eind' der eeuwen, wonen!
 Vooröuderlijke Deugd en Trouw,
 Zij 't steunzel van ons Staets-gebouw,
 Siere onze Dochteren en Zonen!

Regeer, bescherm onze Overheid! -
 Toon, dat gij, elk die U verbeid,
 Den besten zegen toe wilt voegen!
 Voorzie in armoê, leed en druk,
 Verwissel al ons ongeluk,
 In Welvaart, Voorspoed, blij Genoegen!

De Grijsheid leve in U verheugd!
Wil Gij de ligtverleide Jeugd,
Op 't pad van zuiv're Deugd geleijen! -
Uw vinger droog' de tranen af,
Die Weêuw en Wees, op 't sombre graf,
Van Echtvriend, of van Oud'ren, schreijen! -

Nu, Vader! dit ons staem'lend Lied,
Ons offer, ô 't mishage U niet! -
Blijf, als Uw Kinders, ons beminnen!
Vat Gij ons allen bij de hand,
En leid ons 't Hemelsch Vaderland,
Eens, vrolijk, juichend, zalig, binnen! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. II.

De uitgang van Jesus naer den olijfberg.

Math. 26 vs. 30-35. Marc. 14 vs. 26-31. Luc. 22 vs. 31, 32, 33, 34 en 39. Joh. 18 vs. 1^a

Zangwijze: Psalm 36 en 68. Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Zangwijze: Psalm 2. Lied 40.

Gij treedt dan 't bloedig strijdperk in,
 ô Gadeloze zondaersmin!
 Om mijnen strijd te strijden,
 Mijn JESUS! - en geen bange schrik
 Vertzaegt Uw Ziel één oogeblik,
 Neen; zingend gaet Ge in 't lijden. -
 Geen Held, hoe groot zijn moed ook waer',
 Trotseerde zo het doodsgevaer,
 Deedt ooit die fierheid blijken! -
 De gantsche legermacht der Hel
 Staet tegen U, *Emanuël!*
 En Gij zult nimmer wijken. -

Verschrikkelijke Orakeltael!
 Bij 't laetst, denkwaerdigst, Vriendenmael,
 Door JESUS mond gesproken:
 'Mijn Vrienden! ô het uur snelt aen,
 Dat één van u Mij zal verraên,
 Maer, wee hem! 't wordt gewroken' . -
 Dit woord ontroere vrij het hart,
 Vervull' de ziel met angst en smart,
 Van JESUS Volgelingen;
 Hun hart, door deze tael verscheurd,
 Wordt in den angst weêr opgebeurd,
 Bemoedigd door Zijn zingen. -

Natuur! De sluiër van den nacht
 Verberge vrij, uw schoon, uw pracht,
 In *Palestinaes* velden!
 Schoon 't alles aek'lig donker is,
 Geen leeuwgebrul, geen wildernis,
 Verschrikt dit Puik der Helden.
 Neen; - vrolijk, schoon het moordüur naekt,
 Schoon 't vuur van 's Vaders gramschap blaekt,
 Zal JESUS 't sterven tarten,
 Vooruitziende op de zaligheid,
 Door Zijnen dood, Zijn volk bereid,
 Trotseert Hij alle smarten.

Denkwaardig oord, ten strijd' bestemd,
 Het hart, door 's Zondaers leed beklemd,
 Mocht hier meer ademhalen;
 Het biddend offer van Gods Zoon,
 Steeg meer van hier tot 's Vaders troon:
 'k Wil 's Zondaers schuld betalen'.
 Ja, schone *Olijfberg!* van uw top,
 Vaert straks dees Held ten Hemel op,
 Omstuwd van Serafijnen;
 Maer, dees triömfe op Dood en Hel,
 Moest onze groote *Emanuël*
 Eerst aen uw voet verwinnen. -

Geen zorg voor U, mijn JESUS! neen;
 Neen; eed'le Menschenmin alleen
 Kon dan Uw ziel ontroeren;
 En, 't is dat liefd'rijk medelij,
 Dat, tot Uw zwakke Vriendenrij,
 U deze tael doet voeren:
 'Mijn lieve, dierbre, Apostelschaer!
 Het uur, 't verschriklijk uur is daer,
 Gij moet uw' Herder derven,
 't Voorzeggend Woord wordt straks vervuld,
 Straks treft mij 't zwaerd; en gij, gij zult
 Verstrooid, als schapen, zwerven'. -

'ô Ja; in dezen zelfden nacht
 Word ik door u verraên, veracht,
 Verlochend en verstoten:
 Hoe groot uw' liefde t'Mijwaerts is,
 Hoe heilig de verbindtenis,
 Nog straks door ons gesloten,
 Gij allen zult, hoe vreemd het schijn',
 Aen Mij, uw Vriend, geërgerd zijn:
 Hoe ge ook uw trouw doet blijken,
 Daer gij Me in 't aek'ligst uur verzeld,
 Zelfs, onder u de grootste Held,
 Hij zal het eerst bezwijken'. -

Verwate *Petrus!* ja; uw trots
 Wane uw geloof gelijk een rots,
 Doe u geen wanklen vrezen; -
 'Ik nooit', dit zij uw stoute tael,
 'Mijn Meester! 'k zweer 't U duizendmael',
 Ik zal nooit ontrouw wezen.
 Al vond ik aen Uw zijê den dood,
 'k Ga met U in den bangsten nood,
 Ik zal U nooit begeven;
 Schoon hunner aller liefde zwicht',
 Voor mij geen nood: - neen; de eigen schicht
 Zal U en mij doen sneven'.

De Vriendschap, ongeveinsde Min
 Tot JESUS, gaf dees tael u in; -
 Dan, *Simon!* hoor Hem spreken:
 ‘Schoon gij en nood en dood trotseert,
 Het daglicht is niet weêrgekeerd,
 Of uwe trouw bezwelen.
 Pas kraeit de schelle Haen, of gij,
 Tot driemaal toe, verlochent Mij: -
 De Satan zou verwinnen,
 Had Ik Mijn Vader niet gebeên; -
 Versterk uw Broed'ren dan, ga heên,
 Breng u dit woord te binnen’. -

Ontzachtlijk woord! - met welk een schrik
 Vervult gij, op dit oogenblik,
 Het JESUS minnend harte! -
 Dit voelt die eed'le Menschenvriend,
 En, 't troostwoord, door Hem toegediend,
 Verzacht terstond hunn' smarte. -
 ô Zalige belofenis:
 ‘Uw Herder, die geslagen is,
 Zal in triömf verrijzen:
 Vreest niet, in *Galilea* zal
 Hij u, ô schapen Zijner stal!
 Straks 't rechte spoor weêr wijzen’.

ô Troostwoord! dat het Christen-hart,
 Beklemd door bange zondensmart,
 Ook nu nog moet verkwikken. -
 Ja; JESUS! de aenvang van Uw' strijd,
 Toont reeds, hoe Ge onze Heilvorst zijt,
 Voor wien de Hel moet schrikken.
 Met onbezweken Heldenmoed,
 Tradt Gij den Vijand te gemoet',
 Om ons den weg te banen. -
 Grimt ons en Dood en Satan aen,
 Gij leert ons, hoe wij veilig gaen,
 Bij Uwe Zegevanen. -

Wat held're, schone, stralen spreidt
 Uwe Onschuld en Uw Lijdzzaamheid
 Ten toon, voor stervelingen! -
 Zij doen U, hoe de storm ook loei',
 Hoe 't vuur van 's Vaders gramschap gloei',
 Ten strijde gaen met zingen. -
 Dat Hallel, dat aen Israël
 Uw blijde komst, *Emanuël!*
 Voorspellend kon herinn'ren,
 Dat Lied, zo onnavolgbaer schoon,
 Was thands de rechtgepaste toon,
 Voor U, en Uw beminn'ren.

Uw geestlijk Isrel, uit de macht
 Des Helschen *Pharós* weêrgebracht,
 Zou straks dat heil genieten,
 Waerbij geen heil der weereld haeld,
 Door *Kanans* vruchtbaerheid gemaeld,
 Bij 't melk- en honig-vlieten. -
 Dus blijkt, ô groote *Heilprofeet!*
 Uw *Wijsheid*, die het alles weet,
 Uw *Godheid*, zelfs in 't midden
 Des strijds, die U als Mensch verneêrd,
 En zo, zo worden wij geleerd
 Als *God* U aen te bidden. -

Zo wierdt de Orakeltael voldaan,
 Zo zag men 't Beeld der schaduw aen,
 In de oude roll' getekend;
 Zo nadert die gedenkbre stond,
 Weleer, door der Profeten mond,
 Zo juist, zo klaer, berekend.
 Naer 't geen *Jesaia* heeft voorspeld,
 Naer 't geen ons *Zacharia* meldt,
 Of *Micha* ons doet lezen,
 Naer 't schildren van *Ezechiël*,
 Naer *David's* zang en snarenspeel,
 Moet hier *Messia* wezen.

Messia! - ja; ook onze toon
Erkent U als gezalfde Zoon,
Als *Borg* aen ons gegeven: -
Aenvaerd dees Lofzang, U gewijd,
Sterk ons Geloof! - en onze strijd
Doet dan ook ons nooit beven. -
Gewapend door Uw Heldenmoed,
Gaen we ook den vijand te gemoet',
Met blijde Lofgezangen:
Tot eens ons oog U wederziet,
En wij, verëend, het Zegelied,
Voor 's Vaders troon vervangen. -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. III.

De benaewdheid van Jesus in Gethsemané.

Math. 26 vs. 36-38. Marc. 14 vs. 32-34. Luc. 22 vs. 39. Joh. 18 vs. 1^b, 2.

Zangwijze: Psalm 66. 98. 118.

De Lofzang zwijgt: - met snelle schreden,
 Genaekt het uur van 't schriklijkst wee. -
 Komt, Christ'nen! volgen wij de treden
 Van JESUS, naer *Gethsemané*:
 Zien wij ook daer den *Heilvorst* strijden;
 Bedroefd, door de angsten van de Hel,
 Den vloek voor doemelingen lijden: -
 Zien wij ook daer *Emanuël*!

Verzeld door Zijne Volgelingen,
Gaet JESUS over *Kedrons* vloed;
Het Moordrot wet en dolk en klingen,
't Is kundig waer 't Hem vinden moet.
Reeds meermael', het gewoel ontweken
Van *Palestinaes* trotsche Stad,
Was 't, dat Hij deze stille streken
Ten bidplaets' Zich verkozen hadt.

Doorwandeld vrij de schoonste dreven,
Waer 't lachend groen zijn schaduw spreidt,
't Tapeet, van bloemen zaemgeweven,
U streelt, door geur en sierlijkheid:
Oneindig meer bekoorlijkheden,
Voor 't hart, beklemd door 't zondenwee,
Meer zaligheid dan 't lustrijke *Eden*,
Biedt, Christ'nen! ons *Gethsemané*.

Hier pronkt, aen d'opgang der Olijven,
De *Sarons Roos*, met frisschen gloed,
Met gloed, die onverwelkt zal blijven,
En God en mensch verrukken moet. -
De geur der *Lelie van de dalen*
Verspreidt zich langs den groenen grond,
De *Heilzon* schiet haer held're stralen,
Schoon 't nacht is, door dees *Hof* in 't rond.

Hier, hier was JESUS vaek, in 't midden
Van Zijn getrouwen Vriendenkring,
Gewoon den Vader aen te bidden,
Verëend in Godsdienstoeffening. -
De snoodste van de Vloekgenoten,
Gemaskerd in den vriendschapsschijn,
Mocht ook welëer dien kring vergroten,
Kon selv' hiervan getuige zijn. -

Dus vlucht dan JESUS voor de boeijen,
 De pijlen van Zijn Moorders niet: -
 Maer voelt Zijn' boezem angstig gloeijen,
 Als Hij Zijn' zwakke Jong'ren ziet. -
 'Toeft hier'; dus spreekt Hij: 'zit hier neder;
 Ik wil alleen in 't strijdperk treên;
 Toeft hier; straks keer Ik tot u weder,
 Wen 'k *daer* zal hebben aengebeên.

Maer, gij zult meer nabij beschouwen
 De folt'ring Mijner Zielesmart,
 Gij, die op eigen kracht durft bouwen,
 En, trots, 't gevaer van sterven tart. -
 Gij, *Petrus! Zebedeï's Zonen!*
 Gij, drietal! volgt, het uur is daer! -
 Nu moet ge uw' heldenmoed betonen,
 Komt, volgt, trotseert nu 't doodsgevaer'! -

Aenbidlijk wijs zijn alle Uw' daden;
Ja, JESUS! nimmer kan 't gemoed
In die beschouwing zich verzaden,
Daer 't overal bewond'ren moet.
Dit drietal, door U uitgelezen,
Hadt meer, bijzonder, U verzeld,
't Moet billijk dan getuige wezen,
Hoe Ge ook Uw Ziel ten Offer stelt.

't Was *Petrus*, die, nog kort geleden,
Ten blijk' van onbezweken' trouw,
Bij plechtigste en verdubbelde eeden,
Zwoer dat hij met U sterven zou,
Het waren *Zebedeï's Telgen*,
Die waenden, op een trotschen toon,
Den bitt'ren vloekdrank in te zwelgen,
Die U zou worden aengeboôn.

Maer, ook dit drietal kon getuigen,
Hoe slechts Uw woord: *Wijk aek'lig Graf!*
Den Scepter van den Dood deedt buigen,
Jairus Dochter 't leven gaf.
Dit drietal Uwer Volgelingen
Zag, op *Panéa*, ook Uw hoofd
Met schitterenden gloor omringen,
Waerbij de gloed der Zon verdoofd.

Dan, JESUS! welk gewicht der smarte
Drukt thands dat Helden-hoofd ter neêr? -
Wat foltring prangt Uw zwoegend harte? -
Pas strijdt Ge, - en ach! - Gij kunt niet meer! -
Een tranenvloed ontvloed Uwe oogen: -
Geraekt als door een bliksemschicht,
Zie 'k U in 't stof ter neêrgebogen,
De doods-angst verwt Uw aengezicht.

Wat zie ik! - en, wat hoor 'k U spreken! -
Moet Ge Uwe zwakke Vriendenschaer
Om waekzaamheid en bijstand smeken?
Schrikt dan Uw Ziel voor 't doodsgevaer? -
Wat tael! - 'Ach dierbre Volgelingen
Geheel bedroefd, tot stervens toe,
Gevoelt Mijn Ziel de folteringen
Van Satans strengste geesselroê?.

Mijn JESUS! - ach! - dan neen; geen schrikken,
Voor de angsten van de Dood en Hel,
Benaeuwd U in deze oogenblikken;
Maer, onze schuld, *Emanuël!* -
ô Groote *Borg!* 't zijn onze zonden,
Met al derzelver schand'lijkheid,
Die Uwe Ziel thands folt'ren, wonden,
Waerom Gij tot Uw' Vader schreit.

De straf, die Gij voor ons moet dragen,
De toorn van een rechtveerdig God,
't Vooruitzicht op de helsche plagen,
Op ons rampzalig, ijslijk lot,
Dit, wij gevoelen 't, Bron van 't leven!
Heeft U van allen troost ontbloot: -
Uw Ziel, om 't leven ons te geven,
Is dus bedroefd tot in den dood. -

Verlosser! leer ons met U strijden,
Uw voorbeeld sterke 't worst'lend hart,
Zo wordt Uw bitter Zielenlijden
Ten balzem onzer boezemsmart;
Zo staren we op U, met verrukking,
Zo is die troost ons hart bereid;
Dat ook het einde der verdrukking
Eens zijn zal onze Zaligheid! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. IV.

De worsteling en vertroosting van Jesus in Gethsemané.

Math. 26 vs. 39-46. Marc. 14 vs. 35-42. Luc. 22 vs. 40-46.

Gezangboek voor de Luthersche Kerk, te Rotterdam: *Zangwijze*: Lied 54.

God des Hemels! - sterke Held! -
Wien de Serafs-tongen,
Reeds in Bethlêms klaverveld,
Blij ter eere zongen:
Hoe zo diep, door 't prangendst wee,
Hulp'loos neêrgebogen? -
Wijkt, in 't naer *Gethsemané*,
Dan Uw Alvermogen? -

Angstvol slaet Ge, *Emanuël!*
De oogen heên en weder;
All' de straffen van de Hel
Stormen op U neder.
Heft Gij 't bang gezicht om hoog,
Dringt Gij door de wolken,
Bliksems ziet Ge in 's Vaders oog,
Scherpgewette dolken.

Ziet Ge nederwaerts op de aerd',
Welk een heir van plagen,
Die 't bedrijf der Zonden baert! -
Straffen, niet te dragen,
Dood, Hel en Verdoemenis,
Wroeging, Wanhoop, Kwalen! -
Schuld, die onbetaelbaer is,
Moet Ge, alleen, betalen.

't Weerloos Elftal, moê van 't leed,
Ligt in slaep gedoken;
Simon denkt om hulp noch eed,
Straks, zo duur, versproken.
Werwaerts Ge ook Uwe oogen richt,
Waer Ge Uw' voet moogt zetten,
Donders van Gods strafgericht
Dreigen te verpletten.

Gij, tot Wiens verheven lof,
De Engel 't speeltuig snaerde,
Kruipt thands hulpeloos in 't stof
Als een worm der aerde:
Gij gevoelt Uw bang gemoed,
Door den Hel-angst, prangen;
Zweet, als groote druppels bloed,
Druppelt van Uw wangen.

Dan, wat ramp U ook omring',
Op Uw hoofd vergader',
Liefde tot Uw' Volgeling,
Liefde tot Uw' Vader,
Zondaersliefde, JESUS, ja,
Godd'lijk medelijden,
Liefde, zonder wedergaê,
Blijkt, in 't felst van 't strijden.

Zelfs, hoe kort het poosje ook is,
Dat, bij 't woên der smarte,
Een geringe laeffenis
Geeft aen 't zwoegend harte,
'Abba'! zegt Gij, liefderijk,
'Vader! 't kan geschieden,
Dat dees bitt're kelk dan wijk!' -
Dan, 'k wil niet ontvlieden: -

Neen; - reik aen, reik weder aen,
Dat de vloekdrank nader!' -
Aen Uw willen zij voldaan,
Abba! lieve Vader!' -
Dus, mijn JESUS! hebt Ge Uw' strijd
Nimmer afgebeden;
Neen; maer, Dood en Hel ten spijt',
Driemaal doorgestreden. -

Ach; wat gaed'loos medelij! -
Hoe ook neêrgezonden,
Gij voelt tot Uw' Vriendenrij
't Hart in liefde ontvonken: -
Ieder woord, Uw mond ontgleên,
Toont dat mededogen: -
Ja; om 's Zondaers ramp alleen
Was Uw hart bewogen. -

JESUS! welk een zachte tael!
 ‘*Simon! Gij* ook slapend? -
 Gij, nog straks met Heldenstael,
 Tot den Dood gewapend. -
 Arme *Simon!* kunt *Gij* niet
 Slechts één uurtje waken? -
 Komt, staet op, mijn Jong'ren! ziet
 Daer 't verraed genaken! -

Dan, ô neen; - slaept voort en rust! -
 'k Zie door 't aek'lig duister: -
 's Vaders toorn-vuur is gebluscht. -
 Welk een held're luister! -
 Ja; daer daelt een Troongeest neêr; -
 't *Is genoeg!* - Treed nader,
Seraf! - breng dees boodschap weêr:
 'k *Zing Triömf; Mijn Vader!*! -

Dierb're JESUS! - welk gevoel
Moet ons hart ontroeren,
Daer we U, zo veel leeds ten doel',
Zulk een' strijd zien voeren! -
Immers, 't is om onze schuld,
Dat gij 't heir dier plagen,
Groote *Borg!* met taei geduld,
Schuld'loos, hebt gedragen.

Moest Gij, dierb're *Emanuël!*
Helschen Ziels-angst lijden,
't Was, om ons van d'angst der Hel
Eeuwig te bevrijden.
Zouden wij den heten gloed
Van Gods toorn ontkomen,
't Zweet, als groote druppels bloed,
Moest langs de aerde stromen. -

Christ'nen! door het Zondenwee,
Angstig neêrgebogen,
Komt, naer 't bang *Gethsemané*: -
Droogt uw' wenende oogen!
't Is genoeg! - ô Blijde toon! -
Dood en Helvorst wijken: -
En, 'k zie JESUS Zegekroon
Op uw schedels prijken. -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N^o. V.

De gevangenneming van Jesus in Gethsemané.

Math. 26 vs. 47-50. Marc. 14 vs. 43-46. Luc. 22 vs. 47, 48. Joh. 18 vs. 3-9.

Zangwijze: Psalm 65 en 72.

Het fakkellicht wordt aengestoken,
Het Moordrot is gereed;
De Macht der Hel is losgebroken,
De Kluisters zijn gesmeed:
De Trouw is 't hart des Vriends ontweken,
Voor schand'lijke Eigenbaet,
En, zelfs het heilig Vriendschaps-teken,
Is 't sein van 't snoodst Verraed.

De *Bloedraed* zelv' verzeld de benden
Der *Roomsche Legermacht*,
Terwijl de *Priester* 't wettenschenden
Geen honend misdrijf acht;
En *Schriftgeleerde*, en *Phariseeuwen*,
't Dorst all' naer schuldloos bloed;
Hier zijn *Romeinen en Hebreuwen*
Verëend in euvelmoed.

Zij naed'ren! - En, die wrede boeijen
Ontvlucht mijn JESUS niet? -
Neen; - blijdschap doet Zijn' boezem gloeijen,
Nu Hij Zijn' Moorders ziet:
Lanteernen, fakkels, stokken, zwaerden,
Geen moordtuig vreest dees *Held*; -
Zijne Almacht spreek' slechts, en, ter aerden
Ligd al die Macht geveld. -

Maer, neen; - onzinnige *Verrader!*
 Treed toe; - wat vreest gij nu? -
 Treed, heilloos *Moordrot!* treed vrij nader! -
 ‘Wien zoekt gij?’ - vraegt Hij u. -
 Schoon Hij uw woede kan betomen,
 Hoe groot uw macht ook is;
 Hij weet, het moorduur is gekomen,
 De macht der duisternis.

Dan, hoe? - Lafhartige Hebreër!
 Uw aengezicht verbleekt? -
 ‘Gij immers zoekt den Nazareër?’ -
 Hij is 't die tot u spreekt. -
 Maer, welk gezicht! - Gij wendt uw schreden? -
 ‘*Ik ben het*’: spreekt de *Heer*. -
 Daer ligd uw moed, uw trotsch vertreden,
 Daer zinkt ge in 't stof ter neêr. -

Zo schiet, wat Uw Verwinnaers wanen,
 Uwe Almacht nooit te kort;
 Zo zien we, ô *Heilzon!* U niet tanen,
 Schoon 't alles duister wordt: -
 Neen; JESUS! 't blijkt, in 't moeilijkst strijden,
 Dat Gij als *Heilvorst* streeedt;
 Neen; JESUS! 't blijkt, in 't bitterst lijden,
 Dat Gij *gewillig* leedt.

Dat de Oudheid, *Marius!* 't vermogen
 Roem' van Uw *Majesteit*:
Antonius! zij moge bogen
 Op Uw' *Welsprekenheid!*^(a)
 Een *Tael*, een *Fierheid*, van die waerde,
 Heeft de Oudheid nooit gekend;
 Hier valt een Heldendrom ter aerde,
 Op 't enk'le woord: '*Ik ben 't!*' -

- (a) De Oudheid heeft als iets zeldzaems aengetekend: dat de *Majesteit* in CAJUS MARIUS, en de *Welsprekenheid* in MARCUS ANTONIUS, van dat vermogen waren, dat daerdoor de afgehuurde Moordenaers en macht en moed benomen wierdt, om hunne euveldaed aen deze twee Doorluchtige Mannen uitteveeren.

Een *Engel* stopp' den muil der Leeuwen,
Voor vromen *Daniël!* -
Eén woord: en *Romer*, en *Hebreeuwen*,
Vliên voor *Emanuël*.
Dan, Moord'renrot! herroep uw krachten:
De *Leeuw uit Judaes Stam*,
Zal Zich, door uwe hand, doen slachten,
Gelijk een schuld'loos *Lam*.

Maer, 't leed zij Hem alleen beschoren; -
'Laet Zijne *Jong'ren* gaen'! -
Zo wordt aen 't Woord, 't welk Hij deedt horen,
't Profetiesch Woord, voldaan:
'Hoe ze ook voor 's Vijands woede beven,
Als schapen zijn verstrooid,
Gij *Vader!* hebtze Mij gegeven,
En Ik verliesze nooit'.

Welaen dan, Hoofd der Huichelaren!
 Vermomd in 't Vrienden-kleed,
 Geef sein aen 't rot der Moordenaren,
 't Is op uw' wenk gereed. -
 En, JESUS wacht u reeds, Verrader!
 Hij treedt u te gemoet!
 Geef Hem den *Joäbs-kusch*; - kom, nader!
 Zeg: '*Rabbi* wees gegroet'! -

ô Blijk van teed're Menschenliefde,
 Die nergends weêrgaê vindt. -
 Mijn JESUS! hoe dees daed U griefde,
 Gij noemt hem nog: 'Uw Vrind'? -
 Te rug nog, snoodste der Verraed'ren!
 Keer, *Judas*! wend uw treên! -
 Maer neen; - gij wenkt: - de Beulen naed'ren, -
 En slepen JESUS heên. -

ô Trouwe *Borg!* om onzentwillen,
Biedt Gij Uw' handen aen: -
Ja, om des *Vaders* toorn te stillen,
Zien we U ter slachting gaen,
ô Schuld'loos *Gods-Lam!* - en Uw' banden,
De strikken, U bereid,
Zijn ons de sprekende onderpanden
Van *Vrij-* en *Zalig-heid*.

ô Groote *Zoon*, van *God* gegeven,
Toon ons Uw' gramschap niet!
Daar U 't Geloof, met heilig beven,
Den Kusch der Liefde biedt:
Wij offren U, uit *Sions* woning,
Het reukwerk der gebeên;
Wij groeten U, als onzen *Koning*,
Die ons hebt *Vrij* gestreên.

Die *Vrijheid*, die door Uwe boeijen,
Voor ons verworven is,
Die *Vrijheid* doet ons harte gloeijen
Van dankb're erkentenis: -
Die *Vrijheid*, ja, door U bevochten,
Op Helsche slavernij,
Die *Vrijheid*, maekt Uw' Vrijgekochten,
Triömf! - voor *eeuwig Vrij!* -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. VI.

Ziet den mensch! *Joh.* 19 vs. 5.

***Zangwijze:* Psalm 42.**

Gezangboek voor de Luthersche Kerk, te Rotterdam: *Zangwijze:* Psalm 77. &c. of Lied 44. &c.

Zie den Mensch! - Wat last van zonden,
Torst dees eigen Zoon van God! -
Zie den Mensch! - gehoond, gebonden,
Wreed mishandeld, bits bespot. -
Kind van Adam! *Zie den Mensch!*
Onze Hoop, der Vaed'ren Wensch,
Vaek door Eng'len aengebden,
Hier, als worm der aerd', vertreden. -

Ziet den Mensch! - ô Stervelingen!

Die Zijn' wet en dienst versmaed,
Ziet, in Zijn' mishandelingen,

't Loon dat u te wachten staet.

Zondaer! beef, op dit gezicht,

Voor het Godlijk strafgericht! -

Al dit leed, dien smaed, die plagen,

Moet Hij om uw' zonden dragen. -

Zie den Mensch! met sidd'rend ijzen,

Ja, voor uw toekomstig lot,

Zie in Hem uw vonnis wijzen,

Zondaer! door een vreeslijk God. -

God spreidt, aen Zijn' eigen Zoon,

Hier Zijn' heete wraek ten toon;

Wraek, die, wilt gij Hem niet vrezen,

Eindelooos uw deel zal wezen. -

Ziet den Mensch! - Gelijk de Bende
 Woedend om Hem heên vergaêrd,
 't Heir van jammer en ellende
 Zich, van alle zijden, schaerd;
 Smaders van *Emanuël!*
 Eenmael zal de Vorst der Hel,
 Zijn gevloekte Legerscharen
 Zo, ook tegen u, vergaêren.

Ziet den Mensch! - ô *Israels* Loten!
 Zie den Leeuw uit *Judaes* Stam,
 In dees *Mensch*, door u verstoten,
 Bastaert-Kroost van *Abraham!*
 Werpt, al bevend voor uw straf,
 Eind'lijk *Moses* dekzel af:
 Keert tot uwen Koning weder,
 Buigt u voor *Messia* neder! -

Zie den Mensch! - Verblinde Heiden!

Buk voor *Salems* Koning neêr.
 Volk'ren! nog van God gescheiden,
 Eert dees *Mensch* als Opperheer.
 Kies, ô Zoon van *Muhamed*!
 Kies Zijne Euangeliewet:
 Zulk een' troost, in dood en leven,
 Kan u nooit uw *Koran* geven.

Zie den Mensch! - Bekommerd Christen!

Zie in Hem de bron van troost: -
 Nu, nu wijken Satans listen,
 Zie uw' Losser, Adams Kroost!
 Drukt de last der zonden zwaer,
Ziet den Mensch! uw *Middelaer*: -
 Ja; verbant uw hooploos vrezen,
 Hij, Hij wil uw Voorspraek wezen.

Zie den Mensch! - Belijd, vrijmoedig,
Christen! wat uw' schuld ook zij;
Hij, in meelij overvloedig,
Maekt u, door genade, vrij.
Zie Hem tot uw' hulp gereed;
Hoe ook nu, zelfs 't prangendst leed,
Hem op 't diepst ter neêr moog' drukken,
Hij zal u aen 't leed ontrukken.

Ziet den Mensch! - Verlegen' Zielen!
Droogt uw tranen, zucht niet meer! -
Blijft ge in ootmoed voor Hem knielen,
Eert gij Hem als Opperheer,
Legt dan 't angstig vrezen af;
Zie dees Mensch, uw' zondenstraf,
Zonder morren, zonder klagen,
In uw' plaets, vrijwillig dragen. -

Zie den Mensch! - En werp uw zuchten,
All' uw' angst, uw zorg, op Hem;
Veilig moogt gij tot Hem vluchten;
Hoor Zijne Euangelie-stem! -
Wend u, Christen! blij te moê,
In 't Geloof, naer JESUS toe;
Die op dezen *Mensch* betrouwen,
Zijn in eeuwigheid behouden.

Ziet den Mensch! - Ook gij, Verlosten,
Door Zijn dierbaer offerbloed! -
Welk een' prijs gij ook moogt kosten,
Hij heeft al de schuld geboet.
Onder al dees smaed en spot,
Ziet ge, in dezen *Mensch*, uw' God,
Eind'loos goed in mededogen,
Eind'loos groot in alvermogen. -

Zie den Mensch! - En, volg Zijn' treden,
In het bange strijdperk na,
Christen! - kom, met moed gestreden,
Sla Zijn heerlijk voorbeeld gaê.
Al de folt'ring, al de smaed,
Al 't vervolgen, al de haet,
Ooit om Zijnen Naem geleden,
Wisselt eens in Zaligheden. -

Menschen-Zoon! - Maer, nu omgeven
Met den gloor der Majesteit;
Ja; op 's Vaders Troon verheven,
In het Rijk der Heerlijkheid.
Wij, aenbidlijk Opperheer!
Knielen op Uw' voetbank neêr:
Wil Gij, door dit dal van tranen,
Ons den weg ten Hemel banen! -

Dreigen rampen of gevaren,
Drukken heiren van verdriet,
Leer ons op Uw voorbeeld staren,
Dan verflaewd ons hopen niet.
Zael'ge troost, die 't hart verrukt,
Eenmael, hoe gehoond, verdrukt,
Zullen Uwe Volgelingen,
Eeuwig, *Hallelujah* zingen! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. VII.

Jesus op Golgotha.

Math. 27 vs. 33. en vervolg. Marc. 15 vs. 22. en vervolg. Luc. 23 vs. 33. en vervolg. Joh. 19 vs. 17. en vervolg.

Zangwijze: gelijk het IIIe Gezang.

Welaen, met Heilbespiegelingen,
Mijn Christen! nu naer *Golgotha*:
Daer zien wij JESUS strijd voldingen,
Bij 't sterven, zonder wedergaê: -
De Godheid, op het hoogst beledigd,
Door ons, als dienaers van de Hel,
Wordt daer, Triömf! met ons bevredigd,
Door 't offer van Emanuël.

Welaen, ten moordberge opgeklimmen;
Daer naekt het vreeslijkst tijds-gewricht,
En aerde, en Hemel selv', verstommen,
En Seraf dekt Zijn aengezicht.
Dat, bij dit smart'lijk bloedvergieten,
Bij 't plegen van het wreedst geweld,
Ook onze dankb're tranen vlieten,
't Is JESUS diese liefd'rijk telt.

Daer treedt mijn *Heiland*, nu omgeven,
En voortgezweept, door 't beulenrot,
Hij torst Zijn kruis, - Zijn kniën beven, -
Maer, met Zijn lijden, klimt hunn' spot. -
Eén woord, daer laegt ge in 't stof gezegen,
ô Bende! op 't enk'le woord: IK WIL! -
Maer, Hij, voor wien de Donders zwegen,
Zwijgt hier, voor u, Zijn moorders, stil. -

Hij zwijgt, en, met vernieuwde krachten,
Stijgt Hij, ten bekkeneelbergtopp',
Daer Hem vernieuwde rampen wachten,
Als onvertzaegde Strijder, op. -
Hier, waer de Dood, in bloed en tranen,
Zoo wreed, zijn treden heeft gedrukt,
Hier worden, straks, de Zegevanen,
Voor eeuwig, aen den Dood ontruikt. -

Daer naed'ren weêr Zijn moordenaren,
En bieden Hem den Zwijmelwijn:
Terwijl Hij, voor Zijn' lasteraren,
Op nieuw, ten smaed en spot moet zijn.
Hij hoort de Bloeddorst knarssetanden,
De Satan juichen om Zijn straf:
En 't moordrot, met ontmenschte handen,
Scheurt Hem Zijn kleed van 't lichaem af. -

En JESUS zwijgt? - Dit treffend zwijgen
Spreekt sterker dan de stoutste tael; -
Geen Onschuld kan hier recht verkrijgen,
En 't zwijgen dus is zegepraël. -
Ja, nimmer hebt Gij weêr gescholden,
Mijn JESUS! tegen vloek of hoon,
Nooit hebt Gij kwaed met kwaed vergolden,
ô Onschuld! - Welk eene eerekroon! -

Verschriklijk schouwspel! - Stervelingen!
Ziet dit toneel, met ijsing, aen,
Ziet hier de Bron van Zegeningen,
Met vloek belaên, bij 't kruishout staen! -
Dat hier zich 't Eng'lenheir vergader',
En nederdael' van 's Hemels-troon! -
Geduchte Richter! - God en Vader! -
Is deze niet Uw eigen Zoon? -

Spreek, JESUS! - Zie de Hemelscharen,
Zij staen gereed op Uw gebod; -
Maer neen; - gevloekte Moordenaren!
Sleept spoedig Hem naer 't moordschavot: -
Toeft niet Uw' Helschen lust te boeren,
Welaen, volvoert uw' wreden last;
Doorgraeft Zijn' handen en Zijn' voeten,
En klinkt Hem aen den kruispael vast. -

Zie hier, wat ramp Uw misdrijf baerde,
Uw Losser hangt aen 't kruis ten spott':
En 't bloed drupt, langs dat kruis, op de aerde,
Uit de aders van den Zoon van God. -
Ja, Zondaer! zie 't, met heilig beven,
Zo duur wierdt uwe schuld betaeld,
Ja, zo heeft, op den Vorst van 't leven,
De Vorst der Hel gezegepraeld.

De Zegezing der Vloekgenoten

Gaet, van den bekkeneelbergtop,
Daer zij nog steeds Zijn' smart vergrooten,
Nu blijde, aen alle kanten, op. -
'Zijt Gij de Zoon, van God geboren,
De Heerscher over Dood en Graf'? -
Dus laet hun bitse tael zich horen;
'Welaen, kom van den kruispael af'!

En, zwicht dan hier Uw Alvermogen? -
Beschaemd Gij deze sporters niet? -
ô Neen; het is met mededogen,
Dat Gij nog op Uw' beulen ziet. -
'Vergeef hen Vader'! dus, in 't midden
Van al hun dreigend, smadend, woên,
Dus wilt Gij, voor Uw moorders, bidden;
'Zij zijn onkundig wat zij doen.' -

Hoe schoon, ô, volgden wij Uw treden,
Hoe onnavolgbaer, Godlijk, schoon,
Spreidt Gij de Leer, door U beleden,
Hier, zelfs in 't uur des doods, ten toon!' -
Dat vrij Uw moord'renrot U smade,
En wellust ademe uit Uw' smart,
ô JESUS! ook voor hen genade,
Smeekt, stervend' nog, Uw edel hart.

Leer, leer ons op Uw voorbeeld staren,
Vergeven hen die ons misdeên,
Nooit, in het spoor der Lasteraren,
Of van geweld of wraekzucht, treên. -
Zend, nu op 's Vaders troon verheven,
Den geest van liefde en eendracht neêr,
Zo keert bij 't menschdom, 't zout van 't leven,
't Genoegen op deze aerde weêr.

Zo, Vader! in die oogenblikken,
Waerin 't wraekzuchtig harte beeft,
Zal ons de zoete troost verkwikken,
Dat Gij ons onze schuld vergeeft.
Zo zien wij 't naed'rend uur van 't sterven,
Gelaten, vrolijk, te gemoet';
Zo zullen wij dien roem verwerven:
Zij deên, zelfs aen hunn' Vijand, goed! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. VIII.

Jesus aen het kruis.

Math. 27 vs. 39. en vervolg. Marc. 15 vs. 29. en vervolg. Luc. 23 vs. 35. en vervolg. Joh. 19 vs. 25. en vervolg.

Zangwijze: gelijk het IIe Gezang.

ô JESUS! - eigen Zoon van God!
Wat zie ik? - U, aan 't kruis, - ten spott'
Van vuige lasteraren? -
Men deeldt, bij loting, Uw gewaad? -
Van 't moordhout, dat ter zijde staet,
Scheldt één der Moordenaren? -

Maer, zelfs in 't uiterst' van Uw' nood,
 Is Uwe zondaersliefde groot,
 Voor snoodaerts, die U vrezen: -
 De Moorder smeekte U: 'Denk aen mij'!
 En Ge antwoord: 'Heden zult ook gij,
 Met Mij, gezaligd wezen'! -

ô Welk een blijde strael van vreugd,
 Heeft, stervend, toen Uw hart verheugd! -
 Gij moest voor zondaers lijden; -
 En, zelfs Uw medekruiseling,
 Die, door Uw dood, genaê ontving,
 Was de eerkroon voor Uw strijden. -
 ô JESUS! ja; geen hoon of pijn,
 Geen doornekroon, geen zwijmelwijn,
 Geen dolk, die U doorgriefde,
 Geen angsten van de dood en hel,
 Vermind'ren ooit, *Emanuël!*
 Uw teed're zondaersliefde. -

Die liefde, zonder wedergaê,
 Blinkt, op het aek'lig *Golgotha*,
 Door al het donk're henen: -
 Die liefde, die U nooit begaf,
 Droogt Uwer Vrienden tranen af,
 Die ze, aen Uw kruispael, wenen. -
 't Beschouwen van Uw wreede smart,
 Verscheure 't teeder Moederhart',
 Doe Vrienden-tranen vlieten: -
 Gij zult, in de opgereten wond,
 De honigzeem van Uwen mond,
 Ook nu, ter heeling gieten. -

ô Troost-tael, nooit zo schoon gehoord,
 ô Onuitspreeklijk treffend woord,
 Des *Zoons*, tot Zijne *Moeder*! -
 'Zie, lieve *Moeder*! Zie uw' *Zoon*! -
 En, gij *Johannes*! - Lieve *Zoon*!
 Zie, dierbre! Zie uw *Moeder*! -

Zo, JESUS! welk een leed Gij torst,
Blijkt, dat de liefde, in Uwe borst,
Toch nimmer kan verkoelen. -
ô, Welk een tael! - Wijk, menschenkind,
Die hier niets groots, niets Godlijks, vindt,
Uw hart kan nooit gevoelen. -

Dan, 't heir van jammer, angst en schrik,
Vermeedert ieder oogenblik,
Bij 't mind'ren Zijner krachten. -
Nog is de bloeddorst niet gestild; -
De Helvorst juicht! - en JESUS gilt:
'Ik moet van dorst versmachten'! -
Zijn tong kleeft aen 't gehemelt' vast,
Zijn hoofd zinkt, machtloos door den last,
Op Zijne borst ter neder: -
Daar heft Hij nog het kwijnend oog,
Met weêr hervatten moed, omhoog,
Maar 't hoofd zinkt ijlings weder.

De rotssteen scheurt, en de aerde beeft:
Natuur verschrikt, - 't staet, al wat leeft,
Getroffen door den donder: -
't Wordt, van rondsomme, duisternis,
De zon, schoon 't op den middag is,
Gaet, als in rouwfloers, onder. -
De Jood verbleekt, en valt ter aerd'; -
De nooitbezweken Heldenaert,
Kan geen Romeinen baten. -
Hoe knersentand het Beulenrot! -
En JESUS schreeuwt: 'Mijn God! Mijn God!
Ach; waeröm Mij verlaten'! -

Mijn JESUS! ach, Gij kunt niet meer! -
'k Zink, sidd'rend, aen Uw Kruispael neêr: -
Zoo heeft nooit mensch gestreden! -
Hoe heet de toorn van God mocht zijn,
Nooit heeft één zondaer van die pijn
Het duizendst deel geleden. -

En Gij, Gij, 's Vaders eigen Zoon,
 Gij, schuld'loos, hebt dit zondenloon,
 't Gewicht van all' die plagen,
 ô Ja; mijn dierb're *Emanuël!*
 Gij hebt, voor dienaers van de Hel,
 De straf der Hel gedragen. -

Nu is de bloeddorst dan voldaan? -
 ô Neen! - de spotter rukt weêr aen,
 Op 't *Eli! Eli!* schreeuwen. -
 En, de edik wordt, op dezen toon,
 Hem weêr, ter laef'nis, aengeboon,
 Bij 't smaden der Hebreeuwen. -
 Dan, ja; de kroon der zege wacht! -
 Triomf! - Triomf! - 'Het is volbracht'! -
 Wijk schaduw! - Offerhanden,
 Wijkt, - op dit grootst verzoening-feest! -
 Mijn JESUS roept: 'k Beveel Mijn' geest,
 ô Vader! - in Uw' handen'! -

Daer sterft Hij! - - Maer, Zijn donderstem
 Rolt, tot in 't trotsch *Jerusalem*,
 Doet berg en steenrots beven: -
 De Tempel-voorhang scheurt in tweën; -
 De harde grafkuil splijt van een; -
 De heil'ge doden leven. -
 Het Moordrot siddert en verbleekt,
 Het starend oog der Vrienden, leekt
 Hier warme vriendschaps-tranen. -
 De Hoofdman ijst; - en roept, verrukt:
 'Ja; - 't is Gods Zoon!' - de Helvorst bukt
 Voor JESUS Zegevanen. -

Triomf! - Triomf! - Het is volbracht! -
 Het schuld'loos Offer is geslacht!
 'Er wordt geen been gebroken; -
 Neen; - maer de Krijgsknecht grijpt den speer,
 En heeft, - zo wierdt de Orakel-leer
 Vervuld, - Zijn' zijê doorstoken. -

't Is al volbracht! - Ja; twijfelt niet! -
Het bloed en water, dat hier vliet,
Is 't onbedrieglijk teken. -
Ja; JESUS stierf! - ô *Golgotha!* -
Het grootste wonder van genaê,
Is op uw' kruin gebleken. -

Ja; JESUS stierf! - Maer JESUS leeft! -
Hij, die voor mij verwonnen heeft: -
Triomf! - Ik zal niet sterven! -
Ja; - 'k zal! - maer, JESUS! - welk een loon! -
'k Zal, door Uw' dood, de zegekroon,
Bij mijn verrijs'nis, erven. -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. IX.

De opstanding van Jesus.

Math. 28 vs. 1-7. Marc. 16 vs. 1-7. Luc. 24 vs. 1-7. Joh. 20 vs. 1.

Zangwijze: De Lofzang van Maria of van Simeon, en ook (twee Coupletten zamengenomen) Psalm 3.

Triömf! - de *Heiland* leeft! -
Laet, all' wat adem heeft,
Dit blij Triömf herhalen. -
Triömf! - *Emanuël*
Mag, over *Dood* en *Hel*,
Volkomen zegepralen. -

Triömf! - 't Is all' volbracht!
 Wijk, akelige nacht,
 Voor 't vrolijk uchtend-krieken.
 Wijk, flaeuwe glans der maen:
 De dag des heils snelt aen,
 Op Cherubijnen-wieken. -

Hoe! - Dreigt de donder? - Neen; -
 Een *Seraf* komt beneên,
 Om 't grafgewelf te slechten; -
 Zijn hagelwit gewaed,
 Zijn bliksemend gelaet,
 Bedwelmd de wapenknechten.

Cajaphas, sidder vrij! -
Herodes, beef ook gij! -
 Verbleekt van schrik, ô *Joden!* -
 Vloek, *Sanhedrin*, uw leer!
 Ken, dezen *Nazareër*,
 Nu als den God der Goden.

Pilatus! - ja; uw spot
Met dezen *Zoon van God*,
Moet thands uw hart doen ijzen; -
Hij leeft! - en, wacht uw loon! -
Straks zal Hij, van Zijn' troon,
Rechtveerdig vonnis wijzen.

Wat wilt ge, ô *Vrouwenschaer!*
Uw' Heer, uw' Middelaer,
Nog specerijen brengen? -
Spaer 't offer dat gij biedt,
Gij moet den wijrook niet,
Met silte tranen, mengen.

Neen; leg, bij 't juichend graf,
Het somb're rouwfloers af! -
Hier voegt noch rouw, noch tranen: -
Salomé! - *Magdaleen!* -
Maria! - staek 't geweën,
Bij *JESUS* Zegevanen. -

Triömf! - uw JESUS leeft! -
 De steenrots scheurt, en beeft,
 Voor 't tweetal *Serafijnen*. -
 Ziet toe, de vale nacht
 Wijkt, vroeger dan gij 't dacht,
 Reeds is de Zon aen 't schijnen.

Ja; JESUS leeft! - de Vorst,
 Die 's Hemels rijks-kroon torst; -
 Voor de eeuwen zelf begonnen; -
 De Vorst, wien 't gantsch Heeläl,
 Als Richter, eeren zal,
 Uw Heilvorst, heeft verwonnen. -

Vreest dan, ô Vrouwen! niet: -
 Welaen, treed nader, ziet
 De grafdeur is ontsloten,
 Hij leeft! - uw Vriend, uw Heer!
 Hij leeft! - en sterft niet meer, -
 Dit moet uw vreugd vergroten. -

Verruk'lijk oogeblik! -
Verband nu d'angst en schrik! -
Hoort, hoe de Hemellingen,
Nu 't graf verwonnen is,
Bij Zijn verrijzenis,
Zelf het Triömflied zingen.

Triömf, Triömf! - ô Ja;
Om 't wonder van genaê: -
De Satan ligt verslagen! -
Emanuël, Gods Zoon,
Heeft nu de Zegekroon,
In 't strijdperk, weg gedragen.

Hij leeft! - de Orakeltael,
Is, door Zijn' Zegepraël,
Volkomen waer bevonden; -
Dat niets den moed verdoof: -
Nu rust het Heil-geloof
Op eeuwig vaste gronden. -

Zoekt, Vrouwen! zoekt niet meer;
 Hij is hier niet; - keert weêr! -
 Uw JESUS is verrezen. -
 Vliegt heên, met deze maer',
 't Zal voor Zijn Vriendenschaer,
 De blijdste boodschap wezen.

Ja; spoed u ijlings heên,
 Gij zult, in *Galileên*,
 Den besten uwer Vrinden,
 Uw Hoop, uw Zaligheid,
 Om Wiens gemis gij schreit,
 Verrezen wedervinden.

Triömf! - Ja; JESUS leeft!
 Laet all' wat adem heeft,
 Dit blij Triömf vervangen! -
 Triömf! - ô Christenschaer!
 Dat onze toon zich paer',
 Met dees Triömfgezangen. -

Ja; dierb're *Emanuël!*
 De Zege, op Dood en Hel,
 Door uw Triömf bevochten,
 Die Zege neemt van 't graf,
 Den vloek, het sombere af,
 Voor ons, Uw vrijgekochten!

Triömf! - Hallelujah! -
 Wij volgen de Eng'len na,
 Op dezen dag der dagen:
 Nu Gij Verwinnaer zijt: -
 Triömf! - van dezen strijd
 Zal 't gantsch Heeläl gewagen. -

Triömf! - Wat zaligheid,
 Die mij, zoo straks, verbeid! -
 'k Val, met aenbidding, neder. -
 Haest is mijn strijd volstreên. -
 ô Dood! - ik vrees niet! - Neen;
 Gij brengt mij 't leven weder. -

Triömf! - Wijk, droefheid, wijk! -
Triömf! ons vreugd-muzijk
Klink' door de Tempelzalen:
Tot wij, voor JESUS troon,
Op onnavolgb'ren toon,
Dit Zegelied herhalen! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N^o. X.

De triömf van het geloof, door de opstanding van Jesus.

***Zangwijze:* Het berijmde Gebed des Heeren, *of* (zonder de twee laetste regels in ieder Couplet) Psalm 100. 131. 142. De Morgen- en Avondzang.**

Gezangboek voor de Luthersche Kerk, te Rotterdam. *Zangwijze:* Psalm 114. *of* (zonder de twee laetste regels) Psalm 44. 80. 86. 96. en Gezang 3.

Triömf! - ô Wonder van genaê! -
 Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -
 Ja, onze Heer, de sterke Held,
 Heeft Satan eeuwig neêrgeveld.
 Triömf! - ô Wonder van genaê! -
 Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

ô Ja; - Triömf! - *Emanuël*
 Verwint nu Zonde en Dood en Hel.
 Aen al het leed, wat dreigt, of drukt,
 Heeft JESUS arm ons nu ontrukkt.
 Triömf! - ô Wonder van genaê! -
 Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Triömf! - ô Blijde morgenstond! -
 Gij staeft het zalig vreêverbond. -
 Nu, nu het alles is volbracht,
 Nu wijkt de duist're schaduwnacht.
 Triömf! - ô Wonder van genaê! -
 Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

ô Ja; Hij leeft! - Mijn JESUS leeft! -
 Die alles dus bewaerheid heeft,
 Wat immer der Profetentael
 Ons schetste van dees zegeprael. -
 Triömf! - ô Wonder van genaê! -
 Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Hij, als de sterke Held beloofd,
Heeft nu den Dood zijn' roof ontroofd:
En 't heil voor Adams nageslacht,
Dus, zegevierend, aengebracht.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Verlost uit der Tyrannen hand,
Gaen wij nu uit Egyptenland;
En, thands ten tempel ingeleid,
Zien we ons het Paeschlam toebereid.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Daer, bij 't gebruik van Wijn en Brood,
Vermelden wij *Messias* Dood:
En juichen, aen dien heil'gen disch,
Met één om Zijn' verrijzenis.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Wees welkom, - dubb'le feestdag! - Wij,
Triömf! - Wij zijn voor eeuwig vrij! -
Dit leert Uw Dood en Zegepraël,
ô JESUS! ons, bij 't Avondmael. -
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triomf! - Hallelujah! -

Nu juicht Natuur: - nu huppelt de aerd': -
Nu zijn de nevels opgeklaerd: -
Nu huwen we ons Hallelujah,
Aen 't Vredelied van Efrata. -
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Nu is 'er geen verdoemenis,
Voor ieder die in CHRISTUS is.
Neen; - op dees dag van vreugde en vreê,
Juicht nu het zuchtend schepsel meê.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Nu wijkt de bange zondennacht,
Daer Licht en Heil wordt aengebracht:
En Vrede, en Zaligheid, en Eer,
Daelt juichend nu op aerde neêr. -
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

ô Eed'le strijd! - ô Sterke Held! -
Nu ligt het Ongeloof geveld. -
Hij leeft! 't Is alles Amen, - waer, -
Hij leeft! - dus juicht de Apostelschaer. -
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Een Engel daelde; - en rolt van graf,
d'Ontilbaer zwaren grafzerk af. -
De steenrots splijt, - en de aerde beeft. -
Triömf! - Triömf! - Ja, JESUS leeft! -
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Maria kent Zijne Eng'lenstem: -
Zijn *Jong'ren* zien, zij horen Hem: -
En, bij Zijn' teed'ren Vriendengroet,
Rijst hunn' vertzaegde heldenmoed. -
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Ja; JESUS leeft! - Wijk angst en leed! -
Hij is tot onze hulp gereed. -
Nu, nu verwisselt ramp en druk,
Met blij genoegen, waer geluk.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

ô Beste troost in 't jammerdal!
Hij leeft, die nooit weêr sterven zal.
En, door dees dorre rampwoestijn,
Zal steeds Zijn Geest mijn leidsman zijn.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Ontzinkt mij alles, - alles, - hier:
Geen nood, - geen nood, - ik zegevier! -
Mijn Paeschlam is voor mij geslacht!
Is zing Triömf, door JESUS kracht! -
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Ja; 't eeuwig Euangelie leeft,
Dat mij dees troost verzekerd heeft:
Hij heeft mij met Zijn heil bezocht,
En 'k ben voor eeuwig vrijgekocht.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Nu wordt, door Zijnen Geest geleid,
Mijn proefstaet hier zelfs Zaligheid: -
En, loop ik ras mijn' loopbaen af,
'k Juich dan nog op den rand van 't graf.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Ja; 'k zing: - Triömf! - Hallelujah! -
Op 't eeuwig Offer van genaê! -
ô Welkom, welkom, blijde stond!
Ik sterf op 't zalig Vreêverbond.
Triömf! - ô Wonder van genaê! -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XI.

De hemelvaart van Jesus.

Zangwijze: Psalm 36 en 68. Gezangboek voor de Luthersche Kerk, te Rotterdam. Zangwijze: Psalm 2. Lied 40.

Welaen, verheugde Christenschaer,
Vereenig vrolijk stem en snaer,
Op dezen dag der dagen.
 Messia, Gods gezalfde Zoon,
 Beklimt des Vaders glorietroon,
De Helvorst ligt verslagen. -
 Ja; welkom blijde Feestdag! - Wij,
 Triömf! - Wij zijn voor eeuwig vrij,
De Heilvorst mogt verwinnen. -
 Welaen; dat niets de vreugde stoor',
 Het vrolijk juichend Serafs-choor
Leidt Hem ten Hemel binnen.

Gedenkbaer oord, waer, kort geleên,
Den bangen strijd wierd doorgestreên,
Besproeid met bloed en tranen;
Nu gaet de Feestrij vrolijk op,
En plant, op den Olijfberg-top,
De schoonste Zegevanen.
Nu, daer de Vorst der duisternis,
En dood, en graf, verwonnen is,
Wijkt al het angstig vrezén: -
En gij, toneel van JESUS strijd,
Moet, aen Zijn zegeprael gewijd,
't Toneel van glorie wezen.

't Is of 't gevederd choor, in 't woud,
Ook thands een blijden feestdag houdt,
En, op hunn' schelle tonen,
In dit zo vrolijk morgenuur,
Den Heer en Schepper der Natuur,
Met lofgezing wil kronen. -
Ja; alles ademt dankb're vreugd,
Geheel de weerd is verheugd,
De Zon schiet blijde stralen;
En, de onnavolgb're melodij,
Der reeds verlostee geestenrij,
Rolt door de Hemelzalen.

Het laetste troostlijk Vrienden-woord,
Wordt thands nog uit Zijn' mond gehoord,
Bij 't naed'rend uur van 't scheiden.
Zijn leer ontsteekt een heil'gen gloed
In 't hart van Zijner Vrienden-stoet,
Die, dankbaer, Hem geleiden.
Ja; met wat achtb're Majesteit,
En tevens zachte minzaamheid,
Die ieders hart moet strelen,
Spreekt Hij tot Zijnen volgeling,
En wil, voor 't laetst, Zijn' Vriendenkring,
Zijn lessen mededelen.

Daer daelt, voor onzen God en Heer,
Een held're wolk op aerde neêr,
Als Zijne gloriewagen. -
Op dit gezicht verstomd de schaer',
Daer wordt hun Heer, hun Middelaer,
Door Serafs weggedragen. -
Al zeeg'nend vaert Hij, van den top
Des bergs, ten Hemel, statig op,
Wijl zij aenbiddend staren: -
En, daer zij, vol bewond'ring, staen,
Vangt reeds het vrolijk feestlied aen,
Der blijde Hemelscharen.

ô Ja; het heerlijkst choormuzijk,
Wordt reeds, in 't zalig hemelrijk,
Door de Eng'len aengeheven:
De Koning komt, - die eeuwig leeft, -
Die Dood en Hel verwonnen heeft, -
Hij komt, - de Vorst van 't leven. -
De Seraf knielt, vol eerbied, neêr;
Het Choor, dat, tot *Messias* eer,
Het Hemelsch speeltuig snaerde,
Zingt: Nu is 't groote werk volbracht; -
Zijn's is de wijsheid, Zijn's de kracht,
In Hemel en op Aerde! -

Triömf! - Daer treedt, vol Majesteit,
Mijn JESUS 't rijk der Heerlijkheid,
Al zegepralend binnen. -
Hef aen, Hef aen, op grootsche wijs,
Zing, Christen! zing nu 't Lam ten prijs,
Bij 't luistrijkst overwinnen. -
De sterke God, des Menschen Zoon,
Beklimt nu 's Vaders glorietroon,
Na 't angstig, bloedig, strijden; -
Hoe vrolijk juicht de Serafsrij,
Kom, volgen wij die melodij,
Laet ons dees Feestdag wijden!

Ja; dierb're Heiland! - Amen! - ja; -
Triömf! - Triömf! - Hallelujah! -
Gij zijt ten Troon verheven; -
Maer, van dien Zetel Uwer eer,
Ziet Ge, in genade, op mij ook neêr,
Gij leeft, en ik zal leven. -
Triömf! - ô Ja; *Emanuël!* -
Triömf! - Geen macht van Dood of Hel,
Doet mij angstvallig vrezen. -
Neen; - nader levens-avondstond!
Ik zal, naer JESUS Vreêverbond,
Als Hij, verheerlijkt wezen.

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XII.

Lofzang op het Pinksterfeest.

Zangwijze: Psalm 117. 127. Het berijmde Gebed des Heeren, of (zonder de twee laetste regels in ieder Couplet) Psalm 100. 131. 134. 142. de Morgen- en Avond-zang. Gezangboek voor de Luthersche Kerk, te Rotterdam. Zangwijze: Psalm 114. of (zonder de twee laetste regels) Psalm 44. 80. 86. 96. en Gezang 3.

Hallelujah! - Hallelujah! -
 ô Feestdag, zonder wedergaê! -
 Hij komt, Hij komt, des Vaders Geest,
 Ons, door den Zoon, beloofd geweest. -
 ô Feestdag, zonder wedergaê! -
 Hallelujah! - Hallelujah! -

Hij komt, de Geest van 's Vaders Zoon:
Hij daelt ter neêr, van 's Hemels troon,
Met onbesmette Heiligheid,
In schitterende Majesteit. -
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Hij daelt, ô zalig morgen-uur!
Hij daelt ter neêr, in storm en vuur:
En 't Nieuw Verbond, ô blijde tijd:
Wordt heden statig ingewijd. -
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Hij komt, de Geest van heil en vreê,
En deelt de beste gaven meê. -
Nu is de schaduw weggevaegd,
Nu, daer de schoonste morgen daegd;
De Feestdag, zonder wedergaê. -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Laet af, ô Kroost van *Abraham!*
Dees Feestdag eischt geen Var of Ram: -
Drieduizend Zielen, God' verpand,
Zijn thands een betere offerhand'. -
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

De geestlijke Oogst-tijd is nu daer. -
Nu, nu wijkt Levi's feestgebaer,
En 't Zang-choor galmt Gods glorie uit,
In Euangeliesch maetgeluid. -
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Nu 't Nieuw Verbond is ingezet,
Nu wijkt het Oude Feest der Wet:
En, als op *Sinaï*, welëer,
Daelt nu de Geest op *Siôn* neêr.
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah!

Nu wijkt uw Tempel-heerlijkheid,
ô *Salomo!* - De Majesteit,
Die *Serubbabels* Huis vertoont,
Is 't blijk dat daer de Geest nu woont.
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

De Feest-rij wordt hier toegerust,
Met vuur, dat nooit wordt uitgebluscht. -
De Apostel zal een Serafijn,
De weereld ter verlichting zijn. -
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

De niet beschaefde *Galileêr*,
Preêkt JESUS grootsche hemel-leer,
En wordt, voor ieder land en volk,
In ieders tael, een Bijbeltoek.
ô Feestdag, zonder wedergaê!
Hallelujah! - Hallelujah! -

Zo wordt, in ieder wereld-oord,
De zael'ge Leer des Heils gehoord; -
En, beiden Jood en Vreemdeling,
Aenbidden vol verwondering. -
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Dat dit den spotter dwaesheid schijn': -
Hij schreeuw': *zij zijn vol zoeten wijn!* -
Die Last'raer wordt de mond gesnoerd,
Daer schrand're *Petrus* redenvoerd.
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah!

Hier wordt wat *Joël* heeft voorspeld,
In 't allerhelderst licht gesteld.
God schenkt aen alle vleesch Zijn Geest
Op dit denkwaardig *Pinksterfeest*. -
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Ja; eer Gods groote dag verscheen,
Moest, in den Hemel en beneên,
Het wonder van Gods macht geschiên,
En elk Zijn' groote daden zien.
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Van Damp, en Vuur, en wreede Moord,
Werd' dan op aerde, alôm, gehoord.
Maer, 't Zonlicht taen', - de Maen werd' bloed: -
't Geloof leeft, dat vertrouwen voedt. -
ô Feestdag, zonder wedergaê! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Hallelujah! - Hallelujah! -
Dit zingt de Christen juichend na:
Daer Hij, geleid door 's HEEREN Geest,
Reeds oogt op 't Hemelsch Vreugdefeest,
Op 't Hemelsch Feest! - ô Ja! - ô Ja! -
Hallelujah! - Hallelujah! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XIII.

Morgenliederen. I^{ste} Gezang.

Zangwijze: Psalm 77 en 86. Gezangboek voor de Luthersche Kerk, te Rotterdam. Zangwijze: Lied 51.

Lof, mijn Schepper! - 'k Leef dan weder: -
'k Lag gerust en veilig neder: -
 Vader! door Uw hand bewaekt,
 Is mij ramp noch leed genaekt. -
Sla, mijn Ziel! die liefde gade;
God is mijn God, vroeg en spade;
 Mij, van 't nuttig werken moê,
 Sloot Hij zachtkens de oogen toe.

Met versterkte lichaamsleden,
Prijze ik Uw goedgunstigheden;
'k Juich, met heel de Schepping blij,
Vader! - Hoe veel doedt Ge aen mij! -
Nimmer, nimmer wordt Gij moede,
Gij gedenkt mij steeds ten goede;
Vader! wraek toch 't staem'lend lied
Van een worm der aerde niet! -

Neen; - met kinderlijke beden,
Durve ik veilig tot U treden,
Daer ik ook, op dezen dag,
Niets, niets, zonder U, vermag.
Gij wildt op mijn zuchten merken,
Gij, Gij wildt mijn zwakheid sterken;
Zo mijn beê gelovig is,
Doen, naer Uw beloftenis.

Met een stroom van zegeningen,
Wildt Ge mij gestaêg omringen,
En, daer Gij mij bijstand biedt,
Wankel ik in 't strijdperk niet;
Wat mij immer moog' bejeeg'nen,
Gij, Gij kunt en wildt mij zeeg'nen,
Uw weldadig, wijs, bestel,
Vader! maekt het alles wel.

Mocht ik steeds onstraflijk wand'len,
En naer JESUS voorbeeld hand'len! -
Dat Zijn liefde mij verblij,
Dat ik heilig zij als Hij! -
Welk een voorrecht, welk eene eere,
Zo ik door mijn voorbeeld lere,
Hoe veel rust en zaligheid,
JESUS voor ons hart bereid!

Laet ik voor Uw Naem steeds vrezen:
Mond en hart eenstemmig wezen,
 Steeds vervuld met Uwen Lof;
 Maek mij los van 't nietig stof!
Ieder tijdstip van mijn leven,
Al mijn werken, al mijn streven,
 HEER, die tijd en stonden meet,
 Zij in Uwen dienst besteed!

Doe me een voorbeeld zijn voor allen,
Nimmer wank'len, nimmer vallen,
 Uwe liefde licht' mij voor,
 Leide mij op 't deugden-spoor;
Streeldt de weereld hart en zinnen,
Leer mij strijden, overwinnen,
 Laet mijn hart, in vreugde en pijn,
 Dankbaer, onderworpen zijn!

Laet ik, met gevoel, bezeffen,
Hoe de pijn des Doods kan treffen,
Eer de Zon, die heden straelt,
Weêr ter Westkimm' nederdaelt!
Ja, de dunne draed van 't leven,
Is veellicht reeds afgeweven:
Maek me elk oogenblik bereid,
Rijp, geschikt voor de eeuwigheid!

Laet ik nooit voor 't sterven schrikken,
Maer 't vooruitzicht mij verkwikken,
Straks is al mijn leed voorbij:
ô! Uw *Zoon* beloofde 't mij. -
Hallelujah! - God en Vader! -
Ja, dat vrij mijn sterfuur nader';
Dat en hart en vleesch bezwijk',
'k Ben, Triömf! onsterfelijk! -

Leer mij dus mijn tijdvak meten;
Laet ik nimmer toch vergeten,
 Zeker is mijn stervensuur,
 En mijn proefstaet kort van duur! -
Dat zich niemand hier vergisse!
Maer, helaes! in duisternisse,
 Gaen nog duizenden daer heên,
 Die Uw heillicht nooit bescheen.

Dat die dwazen wijzer worden! -
Schenk de weereld Vrede en Orden!
 Geef der Waerheid nieuwe kracht!
 Mack bij elk de Trouw geächt!
't Godsrijk bloeije in Onderzaten!
Ach, bekeer die JESUS haten!
 Bij- en On-geloof verdwijn!
 De aerd' moog' vol van kennis zijn!

Laten dwalenden en blinden,
Steeds getrouwe Leidsliên vinden: -
Elk, wien ramp of onheil drukt,
Werd' door U, aen 't leed ontrukt.
Wees den treurigen van harte,
Tot een troost, in angst en smarte;
Zegen, zonder onderscheid,
Vader der Barmhartigheid! -

Geef mij wijsheid, lust en krachten,
Om mijn plichten te betrachten:
Schenk, daer mij die kracht ontbreekt,
Bijstand, die mijn hart Uw smeekt!
't Naberouw, die beul der bozen,
Doe mij nooit om 't misdrijf blozen:
Leer mij 't zael'ge van de vreugd,
Bij 't beoeffnen van de Deugd!

Amen! - Amen! - Vader! - Amen! -
Ja, Gij zult mij niet beschamen! -
 JESUS zelve, Uw eigen Zoon,
 Voert mijn reukwerk voor Uw troon. -
Heel de Schepping zingt te samen;
Amen! - Hallelujah! - Amen! -
 (En Gij wraekt haer offer niet,)
 Amen, op mijn Morgenlied! -

(Het Hoogduitsch van J.C. LAVATER vrij nagevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XIV.

Morgenliederen. IIe gezang.

Zangwijze: Psalm 146.

'k Zie het Zonlicht vrolijk rijzen,
Vader! 'k Voel mijn aenzijn weêr,
'k Moet, met mond en hart, U prijzen,
't Morgenlied zij U ter eer':
Want Uw macht heeft mij bewaekt,
En den boei des slaeps geslaekt.

Eens, wat ramp de weereld baerde,
Vader! door Uw hand geleid,
Rust ik dus ook zacht in de aerde,
Als een zaed voor de eeuwigheid:
En, in dien zo langen nacht,
Houdt Ge ook bij mijn stof de wacht.

Maer, ook dan ontwaek ik weder,
En ik breng U, blij te moê,
Knielend' voor Uwe Almacht neder,
Dan weêr 't Morgen-offer toe:
'k Waek dan, altijd vrolijk, frisch,
Wijl het eeuwig morgen is.

Maek mijn hart ook, t'allen dage,
Waekzaem, met Uw vrees vervuld:
Dat dat hart mij niet verklage,
Wen Ge als Richter komen zult!
Vader! Leer mij hier mijn plicht,
'k Beef dan nooit voor dat gericht! -

'k Zal van ieder uur van 't leven,
Mijn geweten zegt het mij,
Vader! rekenschap U geven;
Ieder' daed beoordeeld Gij:
Leer mij waken, dat mij niet
Nutteloos één uur ontvlied'!

Heden leef ik; - dat dit heden
Ook niet nutteloos verdwijn! -
Heb ik dan den strijd volstreden,
Sterfûur, gij zult zalig zijn! -
Vader! maek mij hier bereid
Voor den dag der eeuwigheid!

IIIe Gezang.

**Zangwijze: schutte, stichtelijke Gezangen: IIIe Deel; Bladz. 33. Dael
blinkend Serafijnendom! enz.**

Lentemorgenzang.

Hoe heerlijk, met wat grootsche pracht,
Zie 'k thands de Zon verrijzen! -
En berg, en dal, en weide lacht,
En wil, om strijd, U prijzen,
ô Vader! - En mijn staem'lend Lied,
Mijn Morgen-offer klinkt nog niet? -
Ja; Hoorder der gebeden!
'k Zal juichend tot U treden. -

Waerheen het turend oog zich wendt,
Bij de eerste Zonnestralen,
't Heeläl maekt ons Uw Macht bekend,
't Wil ons Uw Trouw verhalen:
Het schildert ons Uw Majesteit,
't Verheft Uw Goedertierenheid,
Daer kruiden, planten, bloemen,
ô God! Uw Grootheid roemen. -

Hoe schoon, hoe ongekunsteld schoon,
Rolt, langs de lustwaranden,
Des Landmans dankb're morgentoon! -
Hij biedt U de offerhanden
Van rund en lam, en melk en graen,
Met vrolijk vergenoegen aen;
Daer hij, met frissche leden,
Weer uit zijn stulp mag treden.

Hoe voelt ons hart, en 't luist'rend oor,
Zich door het feestlied strelen,
Van 't onnavolgbaer zingend choor,
Der schelle filomelen! -
Hoe blij, hoe hupp'lend springt het vee! -
Hoe zacht, hoe statig ruischt de zee! -
Het schubbig vischje sparteld: -
En alles, alles darteld. -

U zij dan ook *ons* Lied gewijd,
In dezen *Lentemorgen*,
ô Gij, die aller Schepper zijt,
En Vaderlijk blijft zorgen. -
Met heel de Schepping blij te moê,
Juicht U vooräl het menschedom toe,
Bijzonder begenadigd,
Voor alles beweldadigd.

Ja, Vader, Zoon, en Heil'ge Geest!
De mensch, zo hoog verheven
In 't Schepping-rijk, moet, op dit feest,
't Verhevenste offer geven. -
Wij knielen dan, ô Hemelheer!
Aen 't hoofd der Schepping juichend neêr: -
't Heelal verëend zich samen: -
't Zingt: Vader! - Amen! - Amen! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XV.

Avondliederen. I^e Gezang.

Zangwijze: Psalm 6. Gezangboek voor de Luthersche Kerk, te Rotterdam.

Zangwijze: Psalm 6.

De zon is weggezonden;
Wij zien, in hemelvonken,
De Majesteit en Pracht
Des Scheppers, dien wij prijzen,
Weêr met de maen verrijzen: -
Hoe statig naekt de nacht!

Ja, ook in 't aek'lig duister,
Woont, met een grootschen luister,
De Heer van 't gantsch Heeläl;
Hij, die gewis mijn zaken,
Schoon 'k slapen moge of waken,
Als Vader richten zal.

Mijn God van groote trouwe,
Dien ik, als kind, aenschouwe,
Is in den nacht mijn lied:
Ik leg blijmoedig weder,
In JESUS naem, mij neder,
Mijn hart ontrust zich niet.

Gedenk niet aen mijn zonden,
Die Uwe hoogheid schonden,
In de onberaden jeugd.
Mijn hart verfoeije 't kwade,
Leid mij, door Uw genade,
ô God! op 't pad der deugd.

Dat mij Uw Geest toch heilig',
Mij leide en mij beveilig'
Voor 't lichtbetoov'rend kwaed:
Laet Hij in 't harte schrijven:
Geloof en Liefde blijven,
En Hoop op God bestaet.

En, heb ik voor mijn' zonden,
Verzoening dus gevonden,
Door JESUS dierbaer bloed:
In 's weerelds duisternisse,
Spreekt altijd mijn gewisse:
Wat is mijn Vader goed!

Zal mij de slaep, ten leven,
Vernieuwde krachten geven,
Ik slaep dan vrolijk in;
Of, zal 't mijn doodslaep wezen; -
Door CHRISTUS, ('k zal niet vrezen)
Is 't sterven mij gewin.

(Het Hoogduitsch van J.C. EBERWEIN vrij gevolgd.)

IIe Gezang.

Zangwijze: Gelijk het vorige Gezang.

Van moeite en zorg ontheven,
Zal zich ter rust' begeben
Dit deel der zwoegende aerd.
Mijn ziel! met dankb're klanken,
Moet gij dien Vader danken,
Die 't gantsch Heeläl bewaekt.

De zon, die wij zien dalen,
Verkwikke door haer stralen,
Het and're weerdöord:
Al dekt ons 't aek'lig donker,
Wij zien, in 't stargeflonker,
Hem, die ons Loflied hoort.

Zijn Majesteit, Zijn Luister,
Blinkt in het zwartste duister: -
De glans der bleke maen,
De gloor der hemellichten,
Geeft van Zijn Macht berichten,
Wijst ons Zijn Grootheid aen.

Hem, onze God en Vader,
Die milde Zegenäder,
Zij heel ons hart gewijd:
Zijn hand heeft ons gedragen,
Voor duizenden van plagen,
Beveiligd en bevrijd.

Getrouwe God, wij geven
Ons goed, ons huis, ons leven,
Vertrouwend in Uw hand.
Gedenk 't Heeläl ten goede,
Neem in Uw trouwe hoede
Vooräl ons Vaderland.

Wij leggen ons dan weder,
Op U gerust ter neder,
Behoeder van 't Heeläl!
Geen kwaed zal ons genaken,
Wen ons Uw oog bewaken,
Uw arm beschermen zal. -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XVI.

Avondliederen. IIIe Gezang.

Zangwijze: (de derde regel tweemaal gezongen wordende) schutte,
Stichtelijke Gezangen: IVe Deel; Bladz. 84. Wees welkom, liefelijke lent'!
enz.

In Uwe hoede leg ik mij,
Gerust en vrolijk neêr;
Mijn dankbaer avond-offer zij,
ô Vader! U ter eer'.

Uw Zegen volgde, op al mijn paên,
Mij dezen dag weêr na;
Neem, Vader! 't need'rig offer aen,
En sla mijn bede gaê.

Gij zijt een onuitputb're well',
Voor elk ter laeffenis,
Bijzonder voor Uw *Israël*,
Dat rein van harten is.

Schep ook in mij dat reine hart,
't Zij U geheel gewijd:
'k Voel, Vader! hoe Uw toorn mij smart; -
Scheld mij mijn zonden kwijt.

De boosheid kleeft mij daeglijks aen,
Ik ben van 't deugden-spoor,
Ook dezen dag, vaek afgegaen,
Daer 'k U uit 't oog verloor.

Bezwarend denkbeeld! - 't Boek van schuld,
Is, groote Richter! weêr
Met menig wanbedrijf vervuld;
Ik schond te snood Uwe eer.

Geen recht! - Maer, ach! - Genaê, genaê,
Door JESUS dierbaer bloed! -
Dat bloed, geplengd op Golgotha,
Make al mijn misdrijf goed.

Mijn hart, door die genaë bewerkt,
Is dan in U verblijd;
En, daer Uw Geest 't Geloof versterkt,
Verwin ik in den strijd.

Dat, schoon ik wake, of slapen moog',
Uw licht mijn hart beschijn';
Al sluit zich dan 't lichaemlijk oog,
Mijn geest zal wakker zijn.

Daer 't matte lichaem rusten gaet,
Bare ook geen euvelmoed,
Geen afgunst, gramschap, nijd of haet,
Meer onrust in 't gemoed.

'k Beveel, ô Vader! in Uw hand,
Mijn huis, mijn goed, mijn hart:
Uw vleugel dekke 't Vaderland,
Heel gij der kranken smart.

Ik slaep dan vrolijk, onbevreesd,
Daer mij Uw hand bewaekt,
En 't hart den invloed van Uw Geest,
En Uw genade smaekt.

'k Slaep, Vader! op Uw woord gerust: -
'k Ben ook dees nacht bereid: -
Al wordt mijn levenslamp gebluscht,
'k Ontwaek in heerlijkheid.

(Het Hoogduitsch van H.J. TODE vrij gevolgd.)

IVe Gezang.**Zangwijze: Gelijk het vorige Gezang.****Avondbeproeving.**

ô Ja; mijn God! Gij kent mijn daên,
Gij ziet mijn werken na. -
Mijn hart beproeve zich, - welaen!
Eer 'k weêr ter ruste ga. -

Heb ik, bij mijn bedrijf, aen God,
En niet aen 't kwaed gedacht? -
Heb ik, met eerbied, Zijn gebod
Gehoorzaemd en betracht? -

Heb ik, in mijnen plicht getrouw,
Als Christen niet gemist? -
Kweld u, mijn hart! geen naberouw,
Om luiheid, onrecht, list? -

Wat goeds heb ik dees dag gedaen,
Geleeraerd en geleerd? -
Trok ik mij 't leed mijn's naesten aen,
Die troost van mij begeerd'? -

Trof niemand leed, door mijne schuld? -
Heeft zucht voor elks geluk,
Heeft broedermin mijn hart vervuld? -
Verwekte ik smart noch druk? -

Heb ik, met ijver, God gebeên
Om bijstand in mijn strijd: -
De driften van mijn hart bestreên,
En 't zonden-spoor gemijd?

Was ik te vrede met mijn lot;
Standvastig in 't Geloof;
Verbonden aen den dienst van God
En voor verleiding doof? -

Doet mijn geweten mij verwijt?
Dekt schaemt' mijn aengezicht? -
Of zal ik, om dees dag verblijd,
Nog juichen in 't gericht? -

Ja; zal 'k niet sidd'ren voor de macht
Van Gods verheven Zoon,
Wanneer mij God, in dezen nacht,
Eens opeischt voor zijn troon? -

(Het Hoogduitsch van J.C. LAVATER vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XVII.

Bij een onweder.

Zangwijze: Gelijk het vorige Gezang.

Het dondert! - Mensch! - Wie dondert? - Wie
Schiët Zijne bliksems neêr? -
ô Zondaer! - Wie? - JEHOVA! - Zie,
En beef voor 's weerelds Heer!

Hij wenkt: - 't gehoorzaemd aen Zijn hand: -
't Is stil. - Natuur verbleekt: -
En aerde en hemel staen in brand,
Vergaen, wanneer Hij spreekt. -

Het dondert! - God! - Hoe klimt de nood! -
De held're dag wordt nacht. -
Het dondert! - 't Bliksemt! - God! - Hoe groot,
Hoe vreeslijk is Uw macht!

Schiet God, van Zijnen wolkentron,
Zijn bliksems op ons af;
Dan opent zich, op Zijn geboên,
Voor onzen voet het graf.

Wen 't bosch de donders wederkaetst
En God de ceders velt,
Daer Hij Zich op de wolken plaetst,
Dan beeft de fierste Held.

God dondert in des zondaers oor,
De zondaer hoort, - verbleekt, -
Blikt sidd'rend op het zondenspoor, -
Daer zijn gewisse spreekt:

'Hij, die uw schiep, en draegt, en spaert,
Uw Vaderlijke Vrind,
Die dond'rend op de wolken vaert,
Dien hebt gij niet bemind.

God kent uw hart, Hij weet uw daên: -
Die in den bliksem blinkt,
Hij kan u met dien bliksem slaen,
Dat ge in het stof verzinkt.

Ja, 't wraekzwaerd door Zijn hand gewet,
Is vreeslijk; - mensch bezef! -
Eer 't valle, en u den kop verplett',
Eer u het onweêr treff'.' -

Wen God op donderwolken treedt,
Of bliksemflitsen schiet, -
Hoe hoog met Majesteit bekleed: -
De Christen siddert niet. -

Neen, hij, hoe 't raet'lend onweêr woed',
En 't schuldig hart vervaert,
Wordt, voor den felsten bliksemgloed,
Door de Almacht zelv' bewaerd. -

De bliksem slingert wonderbaer,
Van voor JEHOVAES troon,
Trefte wien hij wil, - en kwetst geen hair, -
Wen de Almacht roept: *Verschoon!* -

En treft ook eens die scherpe schicht
Den Christen: - 'Vader wil: -
Gerechtigheid is Zijn gericht!'
Dus spreekt hij: - en zwijgt stil. -

'Hij, die daer dondert, is mijn Vrind,
Die mij aen 't leed ontrukte,
Mijn Vader, die mij, als Zijn Kind,
Straks aen Zijn boezem drukt!'

De Christen, wen de hemel lacht,
Wijd Gode 't vrolijk lied; -
En, spreekt de donder van Gods macht,
De booswicht vlucht', - hij niet. -

Ja, waer ook 's zondaers wijkplaets is,
Hem treft Gods donderstem: -
God vindt hem in de duisternis,
Daar doot Zijn bliksem hem.

Zoek, zondaer! vrij spelonk of kluis,
Vlied naer de bergen heen; -
Gods bliksem treft, - maelt U tot gruis,
En zengt en merg en been. -

Ja, weerloos zondaer! vlucht niet meer,
Gods raed zal steeds bestaen;
Het alziend oog van 's weerelds Heer,
Doorwandelt alle uw paên.

Dan, wen de Heer in vuur verschijnt,
Knielt gij verbijsterd neêr; -
Maer straks, wanneer die storm verdwijnt,
Dan kiest gij 't dwaelspoor weêr. -

Treft, zondaer! Gods geduchte stem
Uw diep bedorven hart,
Dank Zijn genade, en denk aen Hem,
En spot niet met die smart. -

God is barmhartig, - Hij verschoont,
Maar legt Zijn toorn niet af; -
Hij is rechtveerdig, Hij beloont
Eens met geduchte straf.

Hoe vreeslijk thans de donder kraekt,
Hoe 't aardrijk zuchte en kwijn',
't Kan slechts van 't onweër, dat genaekt,
Een flaeuwe schaduw zijn.

Beef, zondaer! voor dat bliksemvuur,
Waer door 't Heeläl vergaet. -
Juich, Christen! 't is dan 't zaligste uur,
Dat u te wachten staet. -

(Het Hoogduitsch van J.C. LAVATER vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XVIII.

Op den dag des heeren.

Zangwijze: Psalm 66. 98. 118.

Mijn JESUS! - met de blijde scharen
Verëenigd, voor Uw aengezicht,
Bij 't roken van de dankältaren,
Wijd U mijn hart dit maetgedicht.
Ja, daer de Heiligen verzaem'len,
Op Uwen dag, ter Uwer eer',
Daer zal 'k Uw' lof aanbiddend staem'len,
Daer kniel ik op Uw' voetbank neêr.

Ja, *Dag des Heeren!* gij zult heilig,
 Een Feestdag wezen voor mijn geest,
 Reeds d'eersten Christ'nen zijt gij heilig,
 Een dag der rust' gewijd geweest.
 Aen 't weereldsche gewoel ontogen,
 Leg ik de zorg voor 't ijdele af,
 'k Staer vrolijk naer de Hemelbogen,
 'k Vier 't Zegefeest op hel en graf.

Gij, mijn Geloof! moogt zegepralen,
 't Is waarheid: JESUS mocht het hoofd,
 Op dezen dag, weêr boven halen,
 Hij heeft den dood zijn' prooij ontroofd. -
 ô Spotter! uw triômft moet zwichten;
 Mijn JESUS, hoe gehoond, bespot,
 (Ja, waarheid zijn de heilberichten,)
 Is CHRISTUS, de eigen Zoon van God.

'k Durf mijn gebed Hem vrolijk wijden,
Zijn dood is eind'loos in waerdij,
Zijn smart was meer dan menschlijk lijden,
En al dat lijden was voor mij:
Hij heeft het leven mij verworven:
De gantsche weereld geef Hem eer!
Geen sterflijk mensch, Hij is gestorven,
Hij opgestaen, mijn God en Heer.

Welaen, om 't sterven, en om 't leven
Van dezen Heer der Heerlijkheid,
Zij dan het Loflied aengeheven! -
Hoe heerlijk blonk Zijn Majesteit,
Toen Hij, op zulk een dag, den kluister,
Des doods, de macht der hel vertrad,
En 't Eng'len-paer, met grootschen luister,
Hem eerend, op Zijn grafzerk zat. -

'k Betreed, met eerbied, uwen drempel,
ô Statig, Godgewijd gebouw!
Mijn JESUS! hier, in Uwen tempel,
Wordt Uw genade, Uw hulp, Uw trouw,
Uw dierb're heilleer mij verkondigd.
Hier, wijl 't gezicht van schaemte bloost,
Het hart belijd: *ik heb gezondigd!*
Hier wordt mijn kwijnend hart vertroost.

Met aendacht hier Uw Woord te lezen,
Is en mijn voorrecht, en mijn plicht;
Hier schenkt, alwetend Opperwezen!
Uw Geest mij wijsheid, invloed, licht.
Hier wordt mij, uit Uw wijze Wetten,
't Beoëff'nen van de deugd geleerd;
'k Voel hier Uw tael mijn hart ontzetten:
Gij sterft, indien ge u niet bekeerd!

Hier raed men: dat ik 't hart beproeve,
En vraeg': berust dat harte stil,
Of klaegt het dat ik God bedroeve,
Door 't morren tegen 's Vaders wil?
Zoek ik het voorbeeld, mij gegeven
Door JESUS, in Zijn woord en daên,
Met heil'gen ijver, na te streven,
En steeds in 's Heilands spoor te gaen?

Hier hoor ik God, als Vriend en Vader,
Als Heer en Schepper van 't Heeläl,
Als onuitputb're Zegenäder,
Als Schikker van elks lotgeval,
Als Goed, Barmhartig zonder palen,
Als God, die duizendmael vergeeft,
Maer ook als vreeslijk Richter malen,
Voor hem, die voor Zijn woord niet beeft.

Hier wordt het ijd'le van 't verlaten
Op menschelijke rede en kracht,
't Natuurgebrek om 't goed te haten,
Met ernst, mij onder 't oog gebracht:
Hier leert men mij de strikken mijden,
Die Satan, Vleesch en Weereld spant,
En, door 't Geloof, naer de eerkroon strijden,
Die wacht in 't Hemelsch Vaderland.

Hier wordt mij 't weldoen aengeprezen,
Aen elk van mijn' Natuurgenoot,
Weldadigheid aen Weêuw en Weezen,
Hulpvaardigheid in nood en dood:
Hier hoor ik onderwerping leren,
Geduld in ramp en tegenspoed,
Hoe 'k me, onder 't hard of zacht regeren,
Als Mensch, als Christen, dragen moet. -

Schenk hen, die 't Woord des Heils verklaren,
 ô Heer! den invloed van Uw' Geest,
 Leer mij dat Woord getrouw bewaren,
 't Bekeere hem, die U niet vreest,
 Het zij ten schrik der goddelozen,
 Ten troost voor 't kwijnende gemoed,
 't Bevestig hen, die 't heilspoor kozen,
 In 't uitzicht op het hoogste goed.

ô Zalig uitzicht! - Straks, ontheven
 Van alle moeite, en zorg, en pijn,
 Wordt mij dat hoogste goed gegeven: -
 Wat zal mijn sterfuur vrolijk zijn! -
 Ja, zalig uitzicht! - *Dag des Heeren!*
 Op U is mij dat goed bereid,
 Op U mocht JESUS triömferen,
 En die triömfschenkt Zaligheid.

Mijn JSEUS! - met de blijde scharen
Verëenigd, voor Uw aengezicht,
Bij 't roken van de dankältaren,
Wijd U mijn hart dit maetgedicht.
Ja, daer de Heiligen verzaem'len,
Op dezen dag, ter Uwer eer',
Daer zal 'k Uw' lof aenbiddend staem'len,
Daer kniel ik op Uw' voetbank neêr. -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XIX.

Het verstandig gebruik der weereldsche goederen.

Zangwijze: Psalm 65 en 72.

Nog in de Lente van de Jaren,
Welaen, verheugen we ons! -
Nog niet bedekt met zilv'ren hairen,
Welaen verheugen we ons! -
Laet ons, in Sions blijde choren,
Bezield met reine vreugd,
Een vrolijk maetgezang doen horen,
In onzen God verheugd. -

Dat wij ons hart den Schepper wijden,
Die ons als Vader mint,
Hij wil zich in ons heil verblijden,
Hij handelt ons als Vrind.
't Toekomstige is voor ons verborgen,
Het aerdsche zal vergaen,
Onzeker is de dag van morgen,
Maer 't hemelsch' zal bestaen.

Dat wij 't geluk der aerd' waerdenen,
Doch op den juisten prijs,
En nooit verganglijk goed begeren,
Dan op de rechte wijs.
Dat Rede en Openbaring beiden,
Op 't rechte spoor ons leid',
Daer kunnen wij, met vreugd, verbeiden
Den schat der eeuwigheid.

't Is dwaes de goed'ren te verächten,
Die ons de weereld biedt:
Naer wettig eigendom te trachten
Verbiedt de Godheid niet. -
Oneindig groot is 't goed in waerde
Van 't Hemelsch Vaderland,
Maer ook de schatten dezer aerde
Zijn gaven van Gods hand.

God schiep de weereld tot genieten,
Zo lang m'op aerde leeft,
Hij wil den sterfling niet verdrieten,
Schoon dees Hem vaek weêrstreeft:
Dat wij slechts bij 't genot bedenken,
Hij die genieten laet,
Die ons het goede ruim wil schenken,
Is 't ook die 't misbruik haet.

Dat wij dan steeds ons hart beproeven,
Bij 't smaken van het goed',
Of we ook door 't misbruik Hem bedroeven,
Die zo veel weldaên doet.
Ja, dat wij Hem als kinders vrezen,
Zijn zorg is Vaderlijk,
Nooit moete ons hart weêrstrevig wezen,
Wij zijn dan arm of rijk.

Zo smaken wij 't genot van 't leven,
Met zuiv're dankbaerheid,
Zo zal ons nooit de hoop begeven,
Schoon 't pad door doornen leid,
Zoo streelt, in 't tijdstip van ons sterven,
't Vooruitzicht ons gemoed,
Wij zullen 't goed der aerde derven,
Maer erven 't zaligst goed.

God is goed.**Zangwijze: Psalm 66. 98. 118.**

De Heer is goed. - Juicht Hemelchoren! -
Vervangt mijn toon: *De Heer is goed!* -
De wereld doe dees Lofzang horen:
De Heer is goed! - *De Heer is goed!*

'k Riep tot den Heer, in angst, gevaren,
In 't nijpendst prangen van den nood;
Toen wilde mij Zijn hand bewaren,
Wanneer geen mensch mij bijstand bood.

Ik zag de bozen zamenrotten,
En naer mijn goed en leven staen,
Mijn vijand met mijn ramspoed spotten,
Maer 't Godsoog zag mij vriend'lijk aen.

'k Wierd door den vloed van ramp bedolven
Maer 's Vaders hand heeft, in dien nacht,
Mij, door het midden van de golven,
Aen een geruste reê gebracht.

De Heer is met mij, 'k zal niet beven,
Wat kan mij stof en assche doen? -
Ik slaap gerust, van zorg ontheven,
Gods hand zal mij altijd behoên.

Ja, vaste Rots van mijn vertrouwen!
'k Durf, in de naerste duisternis,
Gerust op Uwe redding bouwen,
'k Weet dat Uw proefweg nuttig is.

Gij voert mij wel op donk're wegen,
Maer daer ook straelt het lieflijk licht,
Daer straelt de held're glants mij tegen,
Van Uw vertroostend aengezicht.

Ja, dat, in de uiterste oogenblikken,
ô God! mijn sterflijk deel bezwijk',
'k Voel dan dien troost mijn hart verkwikken:
'k Ben zalig, 'k ben onsterfelijk. -

ô Blijde stond, kom spoedig nader,
'k Zie U verlangend te gemoet',
JEHOVAH is mijn God, mijn Vader,
Mijn rots, mijn deel, mijn eeuwig goed.

De Heer is goed. - Juicht Hemelchoren! -
Vervangt mijn toon: *De Heer is goed!* -
De weerd doe dees Lofzang horen:
De Heer is goed! - *De Heer is goed!* -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XX.

De grootmoedige christen.

Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam: Lied 17.

De mensch, van menschenvrees ontheven,
Die aen de Godheid hulde biedt,
Zie zich van aerdsche hulp begeven,
Maer wantrouwd aen Gods bijstand niet,
Neen, is, in 't nijpendst van den nood,
Als Mensch, als Held, als Christen groot.

De donder brull', - de stormen ruischen, -
De bliksem treffe, op Gods gebod,
Het aardrijk beev', - de golven bruischen,
De Christen is gerust in God:
Hij weet, wanneer het God gebiedt,
Dan roert zich 't zwakke schepsel niet. -

De wenk der Almacht te weêrstreven,
Te morren onder tegenheên,
Zich zelve 't misdrijf te vergeven,
Dit vreest hij, maer ook dit alleen.
De zondaer kniele als slaef ter neêr,
De Christen vreest, als kind, den Heer.

De toorn of gunst der aardsche Goden,
Is eenerlei voor 's Christens hart;
God is zijn toevlucht in zijn noden,
Zijn Zon, zijn Schild, zijn Troost in smart.
Hij, die op nietig vleesch vertrouwd,
Heeft op een wank'lend riet gebouwd.

Vervolgt de vijand 's Christens leven,
Tref hem zijn's haters hoon of pijn; -
Wat is des Christens doel? - Vergeven,
Beminnen, - God gelijk te zijn, -
Hoe wreed het doel zijn's haters is,
Te bidden om vergiffenis.

Wil hem de weereld dweper heten,
Hij draegt en hij veracht dien spot. -
Wat is zijn troost? - Een kalm geweten! -
Wat is zijn roem? - 'k Ben kind van God! -
De tranen, die de Christen schreit,
Zijn tekens van erkent'lijkheid.

Ja, steeds gemoedigd, wel te vreden,
Verslijt hij zijnen levenstijd,
Niet hopeloos in tegenheden,
In heil niet al te zeer verblijd:
Hij toont, in vreugd en droefenis,
Hoe groot, hoe sterk de Godsvriend is, -

ô JESUS! - Steun van 't zuchtend harte,
Beziel mij met Uw' heldenmoed,
Dat ik het leed der weerd tart,
Gelovig streev' naer 't hoogste goed! -
Triömf! - 'k Geloof! - Mijn vrees verdwijn! -
'k Zal strijder en verwinnaer zijn.

Jesus leeft.

Zangwijze: schutte, stichtelijke Gezangen: I^e Deel; Bladz. 8. 50. 58. en, twee Coupletten zaemgenomen, I^e Deel; Bladz. 19. 42. 140. IIIe Deel; Bladz. 76. 143. IVe Deel; Bladz. 24.

Waerom toch zo ontevreden,
 ô Mijn ziel! - Waervoor gebeeft? -
 Kom, welaen, in tegenheden
 Onvertzaegd, - uw JESUS leeft! -

Hij, die ieders lot en wegen
 Eeuwig wijs geregeld heeft,
 Hij, de Bron van allen zegen,
 Hij, uw Vriend, uw JESUS leeft! -

Die, in smart, in angst, in lijden,
Troost, en hulp, en redding geeft,
't Zwoegend harte wil verblijden,
Hij, uw God, uw JESUS *leeft!* -

Ja, hoe diep ter neêr gebogen,
Zijt ge aen Zijnen dienst verkleeft,
ô! Hij zal uw tranen drogen: -
Rust, mijn ziel! - Uw JESUS *leeft!* -

Durft gij op geen uitkomst hopen,
Schijnt, daer 't alles u begeeft,
U geen weg van redding open,
ô Geduld! - Uw JESUS *leeft!* -

Wen, door 't angstig, zwoegend hijgen,
't Spraeklid aen 't gehemelt' kleeft,
En gij macht'loos neêr moet zijgen,
Nog geen nood! - Uw JESUS *leeft!* -

Wen u, afgemat van zorgen,
't Doodsgevaer voor de oogen zweeft,
't Uitzicht op den blijdsten morgen
Streelt dan 't hart; - want JESUS leeft! -

Wen, in de uiterste oogenblikken,
't Afgeloterd lichaem sneeft,
Zal dit woord de ziel verkwikken:
Sterf gerust, - Uw JESUS leeft! -

Ja; triömf! - En ik zal leven!
Hoop, die 't al te boven streeft! -
Troost, mij door 't geloof gegeven,
Ja, triömf! - Mijn JESUS leeft! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXI.

Het verlangen naer den dood.

Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam: Lied 51.

Laet mij heengaen, Heer! in vrede,
En bij JESUS CHRISTUS zijn:
Dat ik vrolijk grafwaerts trede,
Daer is 't eind van al mijn pijn!
CHRISTUS is en blijft mijn leven:
Zou me in 't sterven troost begeben? -
Neen; de Dood is mij gewin,
'k Ga, door 't graf, ten Hemel in. -

Als een hert naer koele bronnen,
Zo verlangt mijn ziel naer God,
'k Heb de weereld overwonnen,
ô! Mij wacht het zaligst lot:
Ja; het onvergankelijk leven,
Wordt mij, uit genaë, gegeven: -
Hallelujah! - 'k Ben bereid: -
Nader, dag der eeuwigheid!

Waet'ren vloeijen; - donders kraken; -
Maer het Godsbevel: *Ik wil!*
Kan de golven effen maken,
Daer voor zwijgt de donder stil. -
Zo wijkt, uit de bange harten,
Op Gods troostwoord, angst en smarten: -
Schoon vervolgd tot aen het graf,
Eens wischt God de tranen af. -

Vrolijk dan! - Geen last van zonden
Drukk', mijn angstig hart, u neêr!
Zie op de angsten, striemen, wonden,
Zie op 't sterven van uw' Heer. -
ô! Die Dood heeft heil verworven. -
Kom, welaen, vol moeds, gestorven!
Die in CHRISTUS JESUS is,
Vreest voor geen verdoemenis.

Houdt zich somtijds God verborgen; -
Door het duister' heengeleid,
Smaek ik weêr, bij held'ren morgen,
Hemelsche tevredenheid. -
ô, Mijn ziel! verban dan 't klagen: -
'k Zie mijn' sterfdag vrolijk dagen;
Ja; mijn heilstaet is gewis,
Wijl mijn God mijn Vader is.

Trouwe Vader! - Ik bevele
Mijnen geest in Uwe hand;
Dat ik rasch in de erf'nis dele
Van het beste Vaderland. -
Ja; na droefheid, angst en lijden,
Hallelujah! komt verblijden.
Eenmael zal geen druk of pijn,
Eenmael zal geen dood meer zijn.

Nader, dierbre JESUS! nader! -
Liefde is sterk gelijk de Dood!
Uw voldoening aen Uw' Vader,
Maeht mij straks Uw' throongenoot.
Haest is al de strijd volstreden:
Onnadenkb're zaligheden
Heeft Uw liefje mij bereid. -
Nader, dag der eeuwigheid! -

Nader, uiterste oogenblikken!
Nimmer vrezelijk voor mij. -
Neen; bij de allerjongste snikken,
Staet mijn JESUS aen mijn zijê. -
Daer 't Geloof mag zegepralen,
Kan men blij ten grave dalen. -
Kom! - Mijn JESUS! - Amen! - Ja,
Kom! - Ik sterf! - Hallelujah! -

Boetzang.**Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam: *Lied 17.***

Hier zink ik neder aen Uw voeten,
 ô Grooten Richter van 't Heeläl! -
 Helaes! wie zal mijn schulden boeten? -
 Mijn schulden, zonder mate of tal. -
 Ach, Vader! treed niet in 't gericht! -
 Ik sidder voor Uw aengezicht.

Waer vlucht ik voor Uwe alziende oogen
 ô Vlekk'loos heilig Wezen! heen?
 'k Ben nergends aen Uw straf onttogen;
 De gantsche weereld is te klein: -
 Berouw, vertwijfling, angst en schrik,
 Verzellen me ieder oogenblik. -

Wee mij! - Hoe diep ben ik bedorven! -
Waer is mijn roem, mijn heil, mijn eer?
Voorheen in Uwen dienst verworven,
Maer nu verguist, vertrapt, ô Heer! -
Ja; was ik niet Uw Vriend, Uw Zoon? -
Was niet de Hemel zelf' mijn loon?

Wat ben ik nu? - Ontelb're kwalen,
Een heir van boosheid en ellend,
Belet mij U mijn staet te malen; -
Maer, 't is, ô God! aen U bekend:
Ik, Vader! Uw begunstigd kind,
Wierd vijand van mijn' besten vrind. -

ô God, en Vader, vol erbarmen! -
Verberg Uw toornig aengezicht! -
Nog eens: - ai; ga niet met Uw' armen
Weêrstrevig' dienaer in 't gericht!
Verbrijzeld legge ik voor Uw' throon,
En smeeke genade in Uwen Zoon.

Genade! - ô Vreeslijk God! - Genade! -
Ach; alles wat ik smeken mag,
Is medelijden en genade; -
Verlos mijn ziel, op haer geklag;
Ja; zie op mijne wreede smart,
Versmaed niet het verbrijzeld hart!

Wij pleiten, Vader van ontferming!
Alleen op JESUS dierbaer bloed:
Schenk mij, om Zijnentwille, erbarming,
Hij heeft ook mijne schuld geboet.
Dat Zijn volwichtig offer mij
Dan ook van schuld en straf bevrij! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXII.

Het vertrouwen op de godlijke voorzienigheid.

Zangwijze: Psalm 6. Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam,

Zangwijze: Psalm 6.

Wat zal ik angstig klagen,
En bij het kruis vertzagen?
Mijn Vader zorgt voor mij.
Hij zorgt: - ja, op mijn beden,
Bestuurt Hij mijne schreden. -
Dat dit mijn hart verblijê. -

Wat baten angst en zorgen? -
Wat helpt ons, ied'ren morgen,
Gemor, geweent, gezocht? -
Mijn Vader kent mijn noden,
Reeds wordt mij hulp geboden,
Eer 'k biddend tot Hem vlucht.

Op U als rots te bouwen,
U alles te vertrouwen,
ô God, die 't al gebied! -
Dees edelsten der plichten,
Leer Gij mij dien verrichten,
Onttrek me Uw' bijstand niet.

Gij, van wien bloem en velden,
Den roem, de grootheid melden,
Die 't vee zelfs spijs bereid,
Neen; Gij zult aen mij denken,
Het beste deel mij schenken,
Voor tijd en eeuwigheid.

Mijn ziel, met alle uw noden,
Dan naer Gods thron gevloden,
En daer dien nood geklaegd;
Hij wil, in angst en lijden,
Het moed'loos hart verblijden,
Dat Hem om bijstand vraegt.

Ja; met mijn leed bewogen,
Zal Hij mijn tranen drogen,
Hij merkt op ied'ren zucht,
Die, aen 't Hem zoekend harte,
Uit overmaat van smarte,
In 't prangend leed, ontvlucht.

ô Gaed'loos medelijden! -
Om zondaers te bevrijden,
Schonk God Zijn' eigen Zoon:
En, zou Hij, voor dit leven,
Dan 't mind're goed niet geven,
Gebeden van Zijn thron? -

Ja! - In de reine plassen
Van JESUS bloed gewassen,
Ben ik een kind van God:
Hoe duister 't dan moog wezen,
'k Zal nooit wanhopend vrezen,
Mijn Vader stuurt mijn lot.

Mijn Vader doet de Zijnen
Niet altijd treurig kwijnen:
Eens wisselt al de druk,
Wanneer wij op Hem bouwen,
En 't aen Zijn raed vertrouwen,
In eindeloos geluk.

Ja; eenmael 't stof ontogen,
Kniel ik voor 't Alvermogen,
Geheel bewond'ring, neêr:
Daer zal ik steeds ervaren,
Hoe goed Gods wegen waren;
Hem zij dan eeuwig eer! -

Bij het graf van den christen.**Zangwijze: Psalm 100. 131. 134. 142. de Morgen- en Avond-Zang.****Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Zangwijze: Psalm 44. 80. 86. 96. en Gezang 3.**

Hoe zacht, mijn Christen! is uw rust! -
Uw levenslamp wierdt uitgebluscht,
ô Ja; - maer JESUS CHRISTUS leeft,
Die 't leven u eens wedergeeft.

Dit zaed, door God op de aerd gezaeid,
Wiesch op, wierdt door den Dood gemaeid,
Maer rijpt, in de aerd door God bereid,
Nu weder voor de onsterfelijkheid.

Slechts 't stoflijk deel rust hier in 't stof,
De ziel vloog reeds naer 't hemelhof. -
't Geloof, dat vrolijk uitzicht gaf,
Bezweek niet op den rand van 't graf.

Recht heerlijk, zalig, grootsch verschiet!
'k Treur om uw' dood, mijn Christen! niet.
Gij spraekt, en daelde in 't stof ter neêr,
'Straks zien we elkander zalig weêr!'

ô Graf! - Hoe streelt gij mijn gemoed! -
Ja; wat is mij dit denkbeeld zoet!
Een poos slechts, 'k weet van angst noch pijn,
'k Ben mensch, - dan zal ik Engel zijn! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXIV.

De strijd van de deugd.

Zangwijze: Psalm 91. Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam,

Zangwijze: Psalm 7. of Lied 12.

Hoe dikwils wordt dees klacht gehoord:
‘In 't effen spoor te wand'len,
En steeds, naer 's Hoogsten wil en woord,
Te denken en te hand'len,
Is moeilijk!’ - En gewis de Deugd
Heeft eind'loos zwaer te strijden,
Maer ook 'er is nooit reiner vreugd,
Dan na voorafgaend lijden.

Of, is alleen de Zondaer vrij
Van ramp en tegenheden? -
Neen, 't hart is in de slavernij
Der zonde nooit te vreden. -
't Is waer, het lijden is wel 't meest
Het lot der ware Vromen,
Maer, hun door God gesterkte Geest
Kan 't al te boven komen.

Des zondaers weg moog' vrolijk zijn,
Bestrooid met frissche rozen;
Maer, wroeging, wanhoop, eeuwig pijn,
Is 't eindlijk lot der bozen. -
't Begin van 't pad der Deugd zij steil,
Bare angsten, zorgen, vrezen,
Maer, eeuwig onnadenkbaer heil,
Zal 't eind van 't strijdperk wezen.

ô Denkbeeld, dat de reinheid hoont
Van 't heiligst Opperwezen:
'k Heb voor een God, die billijk loont,
Bij 't misdrijf niet te vrezen.
Waen, Zondaer! u in alles vrij,
Dreig, kwel Gods lievelingen;
Uw loon is helsche slavernij,
Wijl zij 't triömflied zingen.

God wil, bedoeld ons waer geluk,
Hij gaf daer toe Zyn Wetten;
Betrachten wij ze; ô! ramp of druk,
Zal ons dan nooit verpletten.
God schonk ten leidsvrouwwe ons 't verstand,
't Geweten wil ons leren,
Wat best, als schepsels Zijner hand,
Te mijden of begeren.

't Is vrijheid, dienstbaer zijn aen God;
't Is wijsheid, Hem te vrezen. -
Natuur! Het dier volge uw gebod,
De mensch is eed'ler wezen. -
Wat is uw sieraed, ô mijn geest!
Wat kan u 't meest verrijken? -
De Deugd! - En, wat verheft u 't meest? -
Gij kunt aen God gelijken!

Leer slechts om licht in 's Heeren Woord,
En Zijn genade smeken;
Ga, bij dat licht, gedurig voort,
Om zonden af te breken.
Hij, die uw zwakke poging ziet,
Zal hulp, op 't bidden schenken:
Bouw maer op eigen waerde niet!
Gehoorzaem aen Zijn wenken!

Steun, sterfling! nooit op eigen kracht,
Gods arm moet u versterken,
Hij werkt, in 't hart dat Hem verwacht,
Het willen en het werken. -
Geen Vader gaf zijn' Zoon een' steen,
Die brood van hem begeerde. -
Bid slechts; - God zou geen God zijn, neen,
Indien gij hulp'loos keerde.

De seraphs, 't zalig Geesten-choor,
Die JESUS zijê bekleeden,
Hij zelve is, op het deugdenspoor,
De Leidsman uwer schreden. -
En, nimmer zal u hoon of spot
Op uwe paden hind'ren: -
De ware roem is roem bij God,
En niet bij menschen-kind'ren.

Wees sterk, wees manlijk, t'aller tijd,
Treed moedig in gevaren,
Stel tegen 't eerloon van den strijd,
De proef van weinig jaren.
De prijs waer op 't Geloofs-oog ziet,
Wekt nieuwen moed, geeft krachten,
Welaen, mijn hart, bezwijk dan niet,
De glorie blijft u wachten.

ô Ja; wees altijd onbevreesd;
't Moge u niet steeds gelukken,
Vaek moog' de zwakheid van den geest
Uw' moed ter nederdrukken:
De strijd, voor 't hart aen God verpand,
Is nooit op aerd volstreden,
Maer, ook in 't Hemelsch vaderland,
Zijn niet dan Zaligheden. -

Welaen, mijn Geest! ruk vrolijk aen,
De lauwer blijft ons wachten;
Beproeven we, op de gloriebaen
Der Deugd, en moed en krachten. -
ô! JESUS zelve ging, op 't spoor,
Doorweekt met bloed en tranen,
Blijgeestig, moedig, rustig voor,
Om ons den weg te banen.

Kom, volgen wij! - 't Is waerlijk groot
Den strijd met Hem te strijden,
Zijn's was de Zege op Hel en Dood,
Aen d'eindpael van Zijn lijden. -
Welaen, hoe zwaer de strijd ook zij,
Bij Zijne Kruisbanieren,
Strijd zich de Christen zeker vrij: -
Wij zullen zegevieren. -

ô Ja; hoe glansrijk, zuiver, schoon,
Blinkt, in het Hemelsch Eden,
ô Reine Deugd, uw zegekroon! -
Daer is de strijd volstreden. -
Neen; 'k vrees geen listen van de Hel! -
't Geloof zal zegepralen. -
'k Zal, door Uw bloed, *Emanuël!*
Dat eere loof behalen. -

(Gedeeltelijk het Hoogduitsch van GELLERT vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXV.

Het uitzicht op den hemel.

Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Lied 23.

Hier is mijn beproevingstand,
Hier is niet mijn blijvende erve:
Daer, daer is mijn Vaderland,
Dat bereik ik, wen ik sterve. -
Heerlijk, zalig, grootsch verschiet,
'k Schrik dan voor mijn sterven niet! -

Salem, dat daer boven zijt,
Daer, en God, en de Eng'len wonen,
Daer mijn Heilvorst in den strijd,
Mij, na 't strijden, zal bekronen: -
't Denkbeeld lenigt al mijn pijn,
Salem, 'k zal uw Burger zijn!

Hij, uw Koning, wilde hier,
Mij door 't strijdperk henenleiden,
En, daer 'k met Hem zegevier,
In uw muren plaets bereiden.
Blij vooruitzicht voor 't gemoed,
'k Heb straks deel aen al uw goed!

Daelijks roep ik tot den thron:
Vader, hoor mijn ziels-verlangen!
Wanneer zal ik de eerekroon,
't Loon van Uw genade, ontvangen? -
Scheurt u, banden der natuur! -
Nader, vrolijk stervens-uur! -

Ja, een wellust voor mijn hart,
Zal me, ô Dood! uw naed'ring wezen: -
Dan is 't eind van al mijn smart.
'k Juich, waer zondaers sidd'rend vrezin:
Zachtkens rust mijn stof in de aerd',
Wijl mijn Geest ten Hemel vaert. -

Somber graf, aen uwen rand,
Stroomt me een reine vreugd door de aed'ren;
'k Oog van daer op 't Vaderland,
Op de woonplaets mijner Vaed'ren,
Die mij, op de gloriebaen,
Door 't geloof, zijn voorgegaen.

Kom dan, zalig tijdsgewricht,
Dag der eeuwigheid, kom nader! -
Welk een blij vooruitgezicht! -
God, mijn Richter, is mijn Vader. -
JESUS heeft mij plaets bereid. -
Nader, dag der eeuwigheid! -

Einde van het Eerste Deel.

[Deel 2]

Aen den lezer.

Zie daer, GEËERDE LEZER! het TWEEDE DEEL MIJNER GEZANGEN, VOOR DE GEREFORMEERDE KERK VAN NEDERLAND! - Het genoeg, waarmede dezelve, door verscheidene vrienden van Godsdienst en beminnaers der Nederlandsche Dichtkunde, weeklijksch, ontvangen zijn, en de stichting, welke veele Christenen mij betuigden daer uit te trekken, heeft mij voor mijne moeite eene aengename beloning verschaft, en een en ander zoude mij zeker aenzetten om met dit Werk, weeklijksch, voorttegaen, indien, door een genoegzaam vertier; de kosten van het drukken en uitgeven wierden goedgemaekt; dan, het lot, hetwelk gewoonlijk alle Weekbladen treft, treft ook het mijne: - in den beginne worden dezelve doorgaends met graegte gelezen, maer die ijver verflaewd al rasch; vooräl valt de moeite, om die losse bladen bij elkander te bewaren, hoe gemaklijk ook, velen lastig, en men begeert liever een geschikt boekdeeltje, het welk ook doorgaends voor een minderen prijs kan geleverd worden. - Dit is dus de rede, dat ik, met dit TWEEDE DEEL, de weeklijksche uitgave DEZER GEZANGEN staken zal.

IV

Daer ik echter, gedurende de bewerking dezer Liederen, vernomen heb, hoe, bij de onderscheidene Synoden van ons Kerkgenootschap in NEDERLAND, voorstellen gedaen zijn tot de invoering van zodanige GEZANGEN bij den openbaren Godsdienst; en, daer ik onlangs, uit zeker Maendwerk, heb gezien, dat, bij de Synode van Noordholland, dit plan in werking schijnt gebracht te worden, ben ik, zo GOD mij het leven en de vermogens spaert, niet ongenegen, om deze mijne GEZANGEN verder te vervolgen, of dezelve tot bereiking van dat oogmerk ook konden medewerken! - Ten dien einde zal ik, van tijd tot tijd, met dezen mijnen letterarbeid trachten voorttegaen, en, wanneer ik eenige GEZANGEN, het zij oirspronkelijke, het zij vertalingen, bij elkanderen heb, zo dat die een geschikt boekdeeltje uitmaken, dezelve in het licht geven, vertrouwend dat deze schikking mijnen Lezeren aengener wezen, en het vertier meer bevorderen zal; terwijl van de beide, nu complete, delen van dit mijn Werk, bij de Boekhandelaers J. HOFHOUT en ZOON, te ROTTERDAM, en verder alömme, nog eenige Exëmplaren, gelijk ook eenige aparte N^{os} te bekomen zijn; zo wel als van de STICHTELIJKE VERTOGEN, welke ik, in het voorleden jaer, tusschen beiden, heb uitgegeven. -

Mijne onverhoorde veröordeling, en ontzetting uit den dienst, als Leeraer in de Gereformeerde Gemeente van GOUDA, is vrij algemeen bekend; - onäengenaem, zeer onäengenaem, is daerdoor mijn lot, in meer dan één op-

zicht; en, bij de uitgave van het eerste Deel dezer GEZANGEN, vleide ik mij nog, dat mijne ernstige pogingen, gepaerd met die der Hooge Kerkvergadering van ons Gereformeerd Genootschap, bij het Provinciael Bestuur van Holland, ter mijner herstelling als Loeraer in de Gemeente van GOUDA, van een gewenscht en gelukkig gevolg zouden geweest zijn; dan, ook deze pogingen zijn, in zo verre, vruchtloos afgelopen, dat gemelde Provinciael Bestuur gemeend heeft in het besluit der Provinciale Repraesentanten van het Volk van Holland, in dato 4 November 1795. te moeten berusten; ofschoon nu, volgens de letter van dat Besluit, ik alleen in den Predikdienst binnen de stad GOUDA verhinderd worde, en, deer hetzelfde, mij de waerneming van den Predikdienst op andere plaetsen, zelfs binnen deze Provintie, niet wordt verboden, maer integendeel wordt vrijgelaten, heb ik echter, tot hier toe, van die vrijheid geen gebruik gemaakt, of mij daertoe willen aenlieden, thands echter gelegenheid hebbende om dat Decreet van het Provinciael Bestuur bekend te maken, gevoel ik mij niet ongenegen tevens te verklaren, daertoe, gelijk altijd, heerschenden lust te hebben, en bereid te wezen mijnen Medebroederen, bij voorkomende gelegenheden, tot hulp te zijn, en de Gemeentens door mijne openlijke Redevoeringen te stichten, terwijl ik intusschen bezig ben, het Verhael van den gehelen afloop mijner zaek, bij wijze van Briefwisseling, te verzamelen, en dan door de drukpers gemeen te maken.

Op alle mogelijke wijzen medetewerken tot bevordering van het ware Christendom, en ter verdediging van den waren Gereformeerden Godsdienst, reken ik mijn plicht en genoeg; van tijd tot tijd zoek ik daertoe door mijne pen dienstbaer te wezen, en hiervan zal de uitgave van een uit het Hoogduitsch vertaald Werkje, getijld: Uitzichten in de Volgende Eeuw, het welk, binnen weinige dagen, het licht zien zal, al wederom ten bewijze verstreken, gelijk ik mij ook gaerne verledigen wil, en geschikte gelegenheid heb, om Jongelingen, welke de lagere Scholen zijn doorgelopen, en zich tot de Godgeleerde Studien, in ons Kerkgenootschap, willen voorbereiden, door mijn onderwijs daertoe opteleiden, waertoe ik mij insgelijks, bij deze gelegenheid, aanbiede.

Voor het overige bid mijn hart den besten Zegen af over Kerk en Vaderland, en het heil van beiden te bevorderen, zal steeds mijne onbaetzuchtige bedoeling zijn.

ROTTERDAM, 21 November, 1797.

J.W. BUSSINGH.

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N^o. I.

Kersliederen. I^{ste} Gezang.

Zangwijze: Psalm 146.

Offert wijrook, - strooit nu palmen,
Hij, Hij komt, Gods groote Zoon:
Snaert het speeltuig, - heft uw Psalmen
Vrolijk naer den Hemelthroon. -
Nu *Hosanna!* - 't Leed verdwijnt,
Daer de Zon des Heils verschijnt.

Volk'ren! - JESUS is geboren! -
Vrede en Zegen daelt beneên.
Zondaer! - U is troost beschoren,
Vlucht naer Hem, gelovend, heen. -
Nu *Hosanna!* - 't Heil genaekt;
Gods belofte is waer gemaekt.

Volk'ren! - Treed vrijmoedig nader! -
Hij wordt mensch, uw Opperheer:
God ziet, als meêlijdend Vader,
In genade op zondaers neêr. -
Nu *Hosanna!* - blij te moê. -
Vreugde stroomt het menschdom toe. -

Need'rig daelt MESSIA neder,
Maer, met pracht en majesteit,
Wordt Hij, als uw Koning, weder,
Straks, ten Hemel ingeleid. -
Nu *Hosanna!* - 't Eerelied
Zwijg' dan bij zijn kribbe niet! -

Aerdsche pracht moog' 't oog verblinden,
't Hart betoov'ren door den schijn;
Dien wij hier in windsels vinden,
Hij kan Heer der weerd zijn. -
Nu *Hosanna!* - Zaligheid
Heeft Zijne armoede ons bereid.

Schoon door 't stoflijk kleed omwonden,
ô, Zijn macht blijft eind'loos groot! -
Hij verbreekt de boei der zonden,
Zegevied op Hel en Dood. -
Nu *Hosanna!* - Vreugde en eer
Brengt Zijn komst op aerde weêr.

Nu *Hosanna!* - Wij verëenen
't Vreugdelied, tot JESUS Eer.
God is in het vleesch verschenen!
ô, Wij knielen dankend neêr. -
Nu *Hosanna!* - Amen! - Ja,
God wordt mensch! - Hallelujah! -

IIe Gezang.**Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, *Lied 36.***

Zingt welkom, met vrolijke tongen,
Den Koning, door *David* bezongen,
Door *Micha* aen 't nakroost voorspeld.
De Thronen, de Serafs, de Choren,
Doen juichende liederen horen,
Verzellen den machtigsten Held.

Hij komt, Hij wil sterveling worden
Zijn komst geeft den Vrede, met de Orden,
Aen 't menschedom de Zaligheid weêr. -
En, schoon met het stofkleed omwonden,
In sobere windsels gebonden,
Hij blijft onze God, onze Heer. -

Zijn komst doet den Satan vertzagen,
Den Christen de Zegekroon dragen,
Verwonnen op Zonden en Dood. -
Waer volkeren de aerde bewonen,
Daer zing' men, met dankbare tonen:
ô Wat is Gods menschenmin groot! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. II.

Kersliederen. IIIe Gezang.

Zangwijze: Psalm 36 en 68. Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam. Zangwijze: Psalm 2. Lied 40.

Zing, Christen! zing op blijden toon! -
MESSIA is, van 's Vaders throon,
Op aerde neêrgekomen:
Hij, die den dood des Zondaers haet,
Hij heeft den last van al ons kwaed,
Met vreugd, op zich genomen. -

Hoe groot is Uw goedgunstigheid,
ô God! ons was de vloek bereid,
Wij lagen hulp'loos neder. -
Maer nu, - zwicht, vrees voor 't sterven, zwicht! -
Daer daelt een strael van 't zaligst licht,
En geeft ons 't leven weder. -

Wees vrolijk! - Onze God en Heer
Zag, in genade, op 't mensdome neêr,
In zonden diep gezonken:
En Hij, de God der Liefde, Hij,
Hij heeft, uit enkel medelijê,
Ons Zijnen Zoon geschonken. -

Wees vrolijk, Christen! - 't Leed verdwijnt! -
Nu onze God in 't vleesch verschijnt,
Nu voegt geen angstig vrezen. -
Hij toont ons 's Vaders liefd'rijk hart,
Hij heelt de felste boezemsmart,
Wil onze Broeder wezen. -

Hadt ons de Midd'laer niet bezocht,
Niet, door Zijn komst in 't vleesch, gekocht,
Wij, slaven van de zonden,
Afzwerfers van het deugden-pad,
Wij hadden nooit de Vrede-stad,
Den weg des Heils, gevonden.

Maer nu is 't duistere opgeklaerd;
De mensch leeft niet alleen voor de aerd',
Neen; hij zal eeuwig leven. -
't Is uit met 's Satans heerschappij;
't Geloof in JESUS maekt ons vrij:
Geen sterven doet ons beven. -

De zuiv're Godsdienst, lang bespot,
Is, luist'rijk, met den Zoon van God,
Op aerde neêrgestegen.
Straks predikt *Goëls* eigen mond
De leer van 't zalig Vreêverbond,
Genade, Heil en Zegen.

Het nu ontsloten Testament
Maeft ieder 's Hoogsten wil bekend,
Kan oog en hart verlichten;
Het leert den sterfling: *God regeert!* -
Beef Zondaer! zo ge u niet bekeerd,
Wen JESUS eens zal richten.

Rampzalig hij, die naer dit Woord,
Niet dankbaer, heilbegerig hoort;
Die wel dien troost wil derven! -
Hij, die dit Heillicht wederstreeft,
Hardnekkig in zijn zonden leeft,
Zal eeuwig, eeuwig sterven. -

Maer zalig, driemaal zalig, weêr
't Geloof aen de Euangelie-leer:
't Betrachten van die plichten,
Die wij, naer 't heilig, wijs Gebod,
Tot 's naestens heil, tot eer van God,
Met 's Geestes hulp, verrichten.

ô JESUS, waren we U gelijk! -
Gij waert bij God, en Godlijk rijk,
Onëindig hoog verheven;
En daeldet van den thron der Eer,
In armoede, op deze aerde neêr,
Om ons Uw' schat te geven! -

En, kwaemt Ge, ô 's Vaders eigen Zoon!
ô Vorst der Eng'len! van Uw' thron,
Als Broeder, in ons midden:
Hoe ligt moet onze moeite en pijn
Ons dan voor onze Broeders zijn,
Die U, met ons, aenbidden.

ô JESUS CHRISTUS! maek ons nu
Eén Lichaem en een Geest met U:
Werd Gij in ons geboren! -
Wij, onbekwaem tot eenig goed,
Zo Ge ons niet reinigt door Uw bloed,
Wij gaen gewis verloren! -

Ontfermer, - Midd'laer, liefd'rijk God! -
Leer ons, vertrouwend, weg en lot,
In Uwe hand bevelen:
Doe, door dit treurdal heengeleid,
Ons eenmael in Uw' heerlijkheid,
Bij Uwen Vader, deelen! -

(Het Hoogduitsch van J.C. LAVATER vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. III.

Kersliederen. IVe Gezang.

Zangwijze: Psalm 66. 98. 118.

Wat offer zullen we U betalen,
 ô Uwe liefde is eind'loos groot,
Die liefde, Vader! kent geen palen; -
 Uw groote Zoon, Uw throongenoot,
Uw eigen Zoon, Uw eerstgeboren',
 Daelt neder, neemt den vloek van 't graf,
Aen Zondaers, in zich zelf verloren,
 De kluisters van den Satan af. -

En nu, nu stroomt een bron van leven,
Van Zaligheid, van troost, op aerd'. -
Gods liefde is 't menschdom weêrgegeven! -
Maria heeft een ZOON gebaert! -
Die blijmaer rolt door *Bethlems* velden: -
En 't Serafs-choor zingt, blij te moe,
Daer zij dit heil aen de aerde melden,
Op aerd, hunn' Heirvorst welkom toe.

Een reine maegd wordt 's Heilands Moeder, -
God Mensch, - als Mensch aen ons gelijk,
Gods groote Zoon wordt onze Broeder,
En maekt ons, door Zijne armoê, rijk:
Maekt dat wij weêr aen God behagen;
Vergiet voor ons Zijn Godlijk bloed;
Doet ons de kroon des Hemels dragen: -
En 't is genade al wat Hij doet.

Ja, onnadenkbare genade,
Hij kwam! - Gezegend zij die dag! -
Hij sloeg 't rampzalig menschdom gade,
Dat in de schuld verzonken lag:
Hij wilde, door Zijn bloed en tranen,
Van alle hemelvreugd beroofd,
Ons weêr den weg ten Hemel banen,
En heeft Gods toornvuur uitgedoofd.

En, JESUS! de ellend hier gedragen,
De smart, den hoon U hier bereid,
Het gantsche heir der wreedste plagen,
Voorzaegt Gij reeds van eeuwigheid:
En echter daeldet Gij beneden,
Gij koost deze aerd', dees rampwoestijn,
Voor 't zalig, vrolijk, Hemelsch Eden,
Om redder van den mensch te zijn!

ô Liefde! - Liefde, zonder palen! -
Verstomd, knielt heel de schepping neêr: -
Geen sterfling kan die liefde malen,
Hier zelfs, hier zwicht de Cherubs-veêr. -
En, deedt dit JESUS voor Zijn vrienden? -
Neen Zondaer, 't was voor U alleen,
Zijn haters, die den dood verdienden,
Zijn beulen heeft Hij vrij gestreên.

ô Onze Ziel is diep bewogen: -
Verbazend wonder van genaê! -
Een dankbre traen ontrolt onze oogen. -
Wat heil schenkt *Bethlem Efrata!* -
Nog eens; ô wonder van genade!
Te kiezen angst, en smart, en hoon,
Voor vreugde zonder wedergade,
Dit kan alleen Gods eigen Zoon! -

ô Vader! die genaê te loven,
Wat schoone keurstof voor ons lied! -
Dan, dit gaet onze kracht te boven,
Dit kan, naer eisch, het schepsel niet.
Leer Gij ons zelf, naer waerde, U danken,
En neem dees dankb're vreugde-traen,
Neem deze stamelende klanken,
Als 't offer onzer harten aen. -

Ve Gezang. beurtzang.**Zangwijze: gelijk N° XVI van het I^e deel.****Zang.**

Hij komt: - Hij komt: - De sterke Held! -
Ontzachlijk groot in macht. -
Nu wordt de Satan neêrgeveld,
Nu derft de Dood zijn kracht. -

Tegenzang.

Wie komt? - Wie komt? - Wie is die Held? -
Zo vreeslijk groot in macht! -
MESSIA is 't! - Heel de aerde meld'
Het heil haer aengebracht! -

Zang.

Hij komt: - Hij komt: - Gods eigen Zoon: -
De bron van vrede en troost! -
Hij daelt ter neêr van 's Hemels throon,
Tot heil van *Adams* kroost! -

Tegenzang.

Wie is, - Wie is Gods eigen Zoon,
De bron van vrede en troost? -
MESSIA is 't! - van 's Hemels throon,
Daelt heil voor *Adams* kroost! -

Zang.

Hij komt: - Hij komt: - Hij brengt genaê,
Aen 't zondig Menschdom weêr! -
In 't need'rig *Bethlem Efrata*,
Verschijnt des weerelds Heer! -

Tegenzang.

Wie komt? - Wie komt? - Wie brengt genaê,
 Aen 't zondig menschdom weêr? -
 MESSIA is 't! - In *Efrata*
 Daelt God in 't vleesch ter neêr! -

Slotzang.

Triömf! - Wij huwen onzen toon
 Aen 't Lied van *Efrata*! -
 Wees welkom, Gods gezalfde Zoon! -
 Triömf! - Hallelujah! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. IV.

Kersliederen. VIe Gezang.

Zangwijze: gelijk het vorige Gezang.

Geeft, Christ'nen! geeft, op blijden toon,
Uw' God, uw' Schepper, eer:
MESSIA, Zijn gezalfde Zoon,
Daelt, tot ons heil, ter neêr.

Hij, God van 's weerelds eerst begin,
De Vorst van 't Hemelrijk,
Wordt mensch, uit enk'le menschenmin,
Uw Broeder, u gelijk.

God is rechtveerdig, Zijn gericht
Was eeuwig billijkheid,
De zondaer sidderde, op 't gezicht
Van zijne Majesteit.

Sterf, sprak Hij, meer dan éénen dood! -
De zondaer viel ter aerd',
Hief raed- en red-loos, in dien nood,
Zijne oogen hemelwaert.

Gods gramschap weigerde genaê,
En eischte straf naer schuld:
Zijn Zoon sloeg 't zuchtend schepsel gaê,
En heeft dien eisch vervuld.

Die Zoon, van zonde en schulden vrij,
ô Wonder, nooit gehoord!
Wierd mensch, wierd zonde zelf, voor mij,
Wierd aen het kruis vermoord.

Ja, in 't voorspelde Vredejaer,
Zondt God zijn' eigen Zoon:
Hier, hier verstomd zelfs de Eng'lenschaer,
God zondt zijn' eigen Zoon!

De Heer van Hemel en van aerd',
De Vorst van 't Eng'lenheir,
Lag, uit een maegdenschoot gebaert,
Hier, in een stal, ter neêr.

De weerd kend' haer Heilvorst niet,
Gods Eng'len kenden Hem,
En meldden, in 't verhevendst lied,
Zijn komst aen *Bethlehem*.

ô Palestijnsche Herd'renschaer!
Dat rasch uw vrees verdwijn!
U moest de grootste vreugdemaer
Het eerst geboodschapt zijn.

Gaet heen, gaet heen naer *David's* stad,
Dus spreekt der Eng'lenmond:
Hij, wien een kleene krib bevat,
Is Heer van 't weerdron.

Nu God in 't vleesch verschenen is,
Nu daelt de Vrede op aerd',
Nu is de nare duisternis
Voor 't menschedom opgeklaerd.

Daer schittert in het Oost een ster,
Aen 't flonk'rend firmament,
En maekt dees blijmaer, heinde en verr',
Op 't Godsbevel, bekend.

Straks nadert, door haer voorgegaen,
Der Wijzen grootsche stoet,
Biedt myrrhe, en goud, en wijrook aen,
En valt dit Kind te voet. -

ô Gaed'loos wonder van genaê!
En 't was voor mij alleen,
Voor zondaers, dat in *Efrata*
Gods Zoon in 't vleesch verscheen.

Wie toch is in genade, ô Heer!
In liefde aan U gelijk?
'k Val dankend bij uw kribbe neêr,
Deze armoê maekt mij rijk.

'k Zal, strijdende onder Uw banier,
In deze proefwoestijn,
Met blijdschap arm, een vreemd'ling hier,
Straks Hemelburger zijn.

Ja, JESUS! door Uw Geest geleid,
Bezield met Uwen moed,
Is 't strijden om de zaligheid,
Hoe heet, hoe zwaer, mij zoet.

Verächt, gelijk een worm in 't stof,
Waert Gij ook hier beneên,
Maer nu ook wordt Ge, in 't Hemelhof,
Door de Eng'len aengebeên.

Ja, hoe versmaed, hoe diep verneêrd,
Eens komt Gij ten gericht! -
Beef, zondaer, zoo Ge U niet bekeerd, -
Schrik voor zijn aengezicht! -

Kom sterfling, kussen wij den Zoon,
Eer nog Zijn toorn ontbrand,
En Hij ons eeuwig van Zijn thron,
En uit Zijn gunst verband.

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N^o. V.

Kersliederen. VIIe Gezang. de zang der engelen.

Zangwijze: de Vier eerste regels van Psalm 25. en 146. tweemaal gezongen. en schutte, stichtelijke Gezangen: I^e Deel; Bladz. 19 en 42. *God zal mij zijn aenzicht tonen*, enz. en *Sombre schaduw, stille lommer*, enz. IIIe Deel; Bladz. 146. *Gods genaê zal 't Lam verwerven*, enz.

Christ'nen! wijd en hart en ooren,
 Nu, aen de onnavolgb're stem
 Van de blijde Hemelchoren,
 In de buurt van *Bethlehem!*
 Ja; welaen Natuurgenoten!
 Komt vervangen wij dien toon:
 Helpt JEHOVA'S roem vergroten,
 Om het schenken van zijn' *Zoon*. -

Hemeltonen! - Eng'lentalen! -
 Luister, zonder wedergaê! -
 't Serafs-lied rolt door de dalen
 Van het vruchtbare *Efrata*.
'Eer zij God!' - De vreê zal dagen: -
't Heil der aerd': - der Eng'len wensch: -
God scheidt in den mensch behagen: -
Hallelujah! - God wordt mensch!' -

Eer zij God! - De mensch, vermetel,
 Spande met den Satan aen,
 Dong de Godheid naer den zetel,
 Durfde naer Gods kroon te staen.
 JESUS komt. - Wijk nacht van zonden! -
 Satan wordt nu neêrgeveld: -
 's Hoogstens eer, hoe snood geschonden,
 Wordt nu, door Zijn' *Zoon*, hersteld. -

Eer zij God! - Zijn heilbeloften
Worden heden waer gemaekt. -
JESUS komt. - Zijn vrijgekoften
Zijn uit Satans boei geslaekt.
Gods onkreukb're trouw en waerheid,
Daer de Schaduw-tijd verdween,
Blinkt, in onbewolkte klaerheid,
Nu door all' de nevels heen.

Eer zij God! - Zijn alvermogen,
(Eeuwig wonder van genaê! -)
Met ons aek'lig lot bewogen,
Sloeg 't gevallen menschdom gaê,
Voegde God- en mensch-heid zamen,
Bredelde de macht der Hel,
Wil het ongeloof beschamen: -
God wordt mensch! - *Emanuël!*

Eer zij God! - Aenbiddend knielen,
Voor hunn' *Goël* en hunn' Heer,
Eng'len, en verlostē zielen,
Juichend bij Zijn kribbe neêr. -
Wijsheid, Liefde, zonder palen,
Blijdschap over 't menschlijk lot,
Doen de Serafs 't lied herhalen:
Hallelujah! - *Eer zij God!* -

Vrede op aerde! - Aen alle kanten,
Zag men Satans helsche list,
Zijne zegevanen planten,
Trotsch op wraekzucht, moord en twist. -
JESUS komt. - Zijn bloed zal vloeijen: -
Nu keert orde, en vrede, en rust,
En, Gods gramschap, hoe aen 't gloeijen,
Wordt in JESUS bloed gebluscht.

Vrede op aerde! - 't Heil, in Eden,
In het Vrouwenzaed voorspeld,
't Zal den kop der slang vertreden!'
Wordt in 't helderst licht gesteld.
Satan, en zijne Onderdanen,
Zonde, Weereld, Dood en Hel,
Bukken, voor de Vredevanen,
Van Gods Zoon, *Emanuël*.

Vrede op aerde! - 't Zamen wonen
Luipaerd, Wolf, en Geit, en Lam: -
Nu verkeeren *Japhets* Zonen,
Met het Kroost van *Abraham*. -
Liefde zal de Tweedracht smoren,
Daer de Vriendschap rozen baert: -
Vrolijk juichen de Eng'len-choren:
Hallelujah! - *Vrede op aerd!* -

God scheidt in den mensch behagen! -
 Van geen vloed, die 't al versmoord,
 Wordt, gelijk in *Noächs* dagen,
 Nu op aerde meer gehoord.
 Wijkt nu, schaduw-offeraren!
 Var, en rund, en bok, en ram:
 JESUS komt. - Wijkt feestgebaren! -
 Offeraar en Offerlam.

God scheidt in den mensch behagen! -
 't Godsvolk heet nu *Chephsiba*:
 't Heilkleed wordt alöm gedragen;
 JESUS komt in *Efrata*! -
 Nu tot eer van God te leven,
 Is des Christens bede en wensch:
 't Serafslied is aengeheven:
Welbehagen in den mensch! -

Hemeltonen! - Eng'lentalen! -
 Luister, zonder wedergaê! -
 't Serafslied rolt door de dalen
 Van het vruchtbare *Efrata*. -
 'Eer zij God!' - *De vreê zal dagen*: -
 't Heil der aerd': - *der Eng'len wensch*: -
God scheidt in den mensch behagen: -
Hallelujah! - *God wordt mensch!*' -

Komt dan, mijn Natuurgenoten!
 Staem'len wij de Serafs na:
 Helpt JEHOVA'S roem vergroten,
 God verschijnt in *Efrata*. -
 Hoort de blijde Hemellingen!
 (Komt vervangen wij dien toon;)
 Vrolijk Hallelujah zingen.
 JESUS komt; Gods groote *Zoon*. -

In uw grootsche hemelwoning,
Zij U hulde en eer geboôn,
Gunstrijk Vader! - God en Koning! -
Om het schenken van dien *Zoon*. -
't Loflied rolde in *Bethlems* velden:
God bracht vrede op aerde weêr. -
't Gantsch Heeläl zal 't eeuwig melden,
't Zingt dees Lofzang keer op keer. -

Juich, op dezen dag der dagen,
Seraf! - Sterfling! - Hemel! - Aerd! -
God scheidt in den mensch behagen. -
't Donkere is nu opgeklaerd. -
Gods belofte is waer bevonden,
In het need'rige *Efrata*.
Vrolijk juichen, harten, monden,
Eindeloos Hallelujah! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. VI.

Bij het einde des jaers.

Zangwijze: schutte, stichtelijke Gezangen; IIIe Deel; Bladz. 33.

Snel, gelijk op arendsvlerken,
Vliegen onze dagen heen,
't Sterfuur nadert, eer wij 't merken
Is de strijd op aerd' gestreên.
Ja, mijn geest, met rassche schreden,
Naekt dat sterfuur, morgen, heden,
Kan of zaligheid, of pijn,
Reeds ons deel voor eeuwig zijn.

Dat wij ons dan ernstig vragen:
Beven wij voor 't Godsgericht?
Of besteden we onze dagen,
Trouw aen God, aen eed en plicht?
Zijn we, bij 't gevoel van noden,
In 't geloof naer God gevloten?
Zijn we, op Gods bevel, bereid,
Rijp, geschikt voor de eeuwigheid?

Zie, Monarchen wetten geven,
Volken knielen voor hunn' staf,
Maer ook zelfs Monarchen beven,
Sidd'ren op den rand van 't graf.
Croesus schatten gaen verloren,
Edelen, hoe hoog geboren,
Storten, van den troon der eer,
In het need'rig stof ter neêr. -

Bouwt, ô Vorsten! praelgestichten,
Sticht vrij op arduin uw huis;
Donders raet'len: - bliksemschichten
Malen al dien pracht tot gruis.
Schaduw is de gantsche weereld:
Vorsten-kroonen, hoe bepeereld,
Al de schat en prael van 't hof,
Is slechts schaduw, nietig stof.

Schoonheid moge 't oog verrukken,
Schoonheid is een teed're bloem;
Helden mogen lauw'ren plukken,
Ijd'le waen is all' hun roem.
't Lachend fraeij der bloempriëelen,
Moge en oog en zinnen strelen,
Stormen rukken gonzend aen,
Daer is al het schoon vergaen.

Nimmer worde uw roem geschonden,
Wijzen van oud Griekenland!
Maer de Dood verschalkt de vonden,
Van het fijnste puikverstand.
Hoe in wetenschap verheven,
Gij ook moest voor 't sterflot beven;
Kunde en Kruid of Artzenij,
Stelde nooit voor 't sterven vrij.

Menschen, dieren, Hemel, aerde,
Roept: 't is alles ijdelheid!
Maer mijn ziel gevoelt haer waerde,
Spreekt: mij wacht de onsterfelijkheid! -
Een van mijne levensjaren
Is weêr ijlings heengevaren,
Mooglijk is mijn lot bepaeld,
Eer de Zon nog nederdaelt.

Onbetaelb're schuld en zonden
Wijzen mij van 's Hemels troon,
Heb ik geen genaê gevonden
In het Zoenbloed van Gods Zoon;
Alles, 't geen ik heb bedreven,
Is in 't schuldboek opgeschreven,
Zelfs het geen ik heb gedacht,
Alles is voor God gebracht.

Durft ge u nu gelukkig heten?
Is dit zalig voor uw hart?
Toef niet, sterfling, dit te weten
Is de bron van vreugde of smart.
Ziet ge de uiterste oogenblikken,
Zonder angsten, zonder schrikken,
In de hoop op 't hoogste goed,
Dankbaer, vrolijk te gemoet'?

Toef niet langer! - Niet gestreden
Dan om schat of roem der aerd',
Maer om Hemelzaligheden,
't Heetste strijden dubbel waerd.
Toef niet langer! - Gods ontferming
Biedt genade, troost, bescherming,
Door het bloed Zijn's Zoons voldaan,
't Naer Hem zoekend menschdom aen.

Kom, dat wij op nieuw beginnen,
Vangen wij dees dag nog aen,
Dat wij God en mensch beminnen,
Trachten 't heilspoor in te slaen:
Steeds geduldig in het lijden,
Om de Kroon der Zege strijden,
Over Satan, Dood en Hel,
Steunende op *Emanuël*.

Voor al 't heil, aen ons bewezen,
In het afgelopen Jaer,
Zij Uw groote Naem geprezen,
Onuitputb're Zegenaêr! -
Leer ons al de rampen, slagen,
Steeds in stillen ootmoed dragen,
Overtuigd, in leed en strijd,
Dat Ge als Vader ons kastijd.

Dierb're JESUS! Uw genade,
Uwe Liefde kent geen peil,
Sla een zondig menschdom gade,
En bezoek ons met Uw heil:
Leer ons sterven, wijl wij leven,
Dat we ons aen U overgeven,
Dan, door Uwen Geest geleid,
Is ons 't sterven Zaligheid.

Snel toch, als op arendsvlerken,
Vliegen onze dagen heen,
't Sterfuur nadert, eer wij 't merken,
Is de strijd op aerd gestreên.
Ja, mijn geest, met rassche schreden,
Naekt dat sterfuur, morgen, heden,
Kan of zaligheid, of pijn,
Reeds ons deel voor eeuwig zijn. -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. VII.

Aen den verlosser.

Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Lied 23.

Gij, die *God* der *Goden* zijt,
Eeuwig *God*, uit *God* geboren;
Gij, die, ter bestemder tijd,
Mensch wierdt, ons ten *Borg* beschoren,
En, als *Middelaer* beloond,
Zijt, van *God*, met eer bekroond.

Zie, van Uwen Hemeltroon,
Op ons, die Uw' Naem belijden,
U, als *Gods* gezalfden *Zoon*,
Als *Verlosser*, de offers wijden:
Wien ons hart, met eerbied, heet:
Koning, Priester en Profeet.

In der beulen helschen drom,
Tradt Uw voet den moordhof binnen: -
In het binnenst Heiligdom,
Gingt Gij, met Uw bloed, verwinnen: -
Als een schuld'loos *Lam* geslacht,
Roept Ge aen 't Kruis: *Het is volbracht!*

't Oog, dat op dien Kruispael ziet,
Schreid, meelijnd, tranenbeken; -
't Hart zal, in het dankbaer lied,
Van het heil Uw's lijdens spreken. -
Eindelozе zaligheid
Heeft Uw Kruisdood ons bereid.

Eer Gij aen dien Kruispael leedt,
Met Uw bloed ons hebt ontzondigd,
Hebt Ge, als Godlijk Heil-Profeet,
Ons den weg des Heils verkondigd;
Toen is 't Euangelie-woord,
Uit Uw' eigen mond, gehoord.

Nu, daer Gij Uw werk volbracht,
Zijt Ge op 's *Vaders* troon verheven,
Om, als *Koning*, groot in macht,
Uw bevel aen de aerd' te geven,
En wij zien, omstuwd met eer,
U, van daer, als *Richter* weêr. -

Leer ons, volgende Uwe schreên,
Steeds geduldig in het lijden,
't Pad van zuiv're deugd betreên,
Door 't Geloof ons hart U wijden,
Ja, zo wel in vreugde als pijn,
Aen Uw woord gehoorzaam zijn.

(Het Hoogduitsch van J.H. RÖDING vrij gevolgd.)

Op het lijden van Jesus.

**Zangwijze: Psalm 130. Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam,
Zangwijze: Psalm 28. 59. 146. en Lied 77.**

ô *Godslam*, dat, geduldig,
Den last der zonden draegt;
ô *Godslam*, dat, onschuldig,
Genaê voor 't misdrijf vraegt!
't Geloofs-oog, U beschouwend,
Volgt U, naer *Golgotha*,
't Geloof, op U betrouwend,
Zingt blij: *Hallelujah!*

Aen 't schand'lijk Kruis genaderd,
Zie 'k 's *Vaders* toorn ontgloeid,
Den Raed der Hel vergaderd,
De Helsche Macht ontboeid:
En zouden, bij die smarten,
Bij al dien smaed, die pijn,
Ook dan nog onze harten
Der zonde dienstbaer zijn? -

Neen, in dien last der plagen,
Die angsten van de Hel,
Die we U aen 't Kruis zien dragen,
ô Dierb're *Emanuël!*
In al Uw bloed en wonden,
In al Uw leed en hoon,
Zien wij, voor onze zonden,
't Geducht, rechtveerdig loon.

Ontvloed een traen onze oogen,
Door 't staren op Uw' nood;
Wordt onze ziel bewogen,
Bij 't peinsen op Uw' dood;
Dat ons Uw *Geest* bewerke,
En 't hart, zo ligt verleid,
In 't Borg-geloof versterke
Aen Uw gerechtigheid.

Dan, in die oogenblikken,
Wen ons de kracht ontbreekt,
En, bij de laetste snikken,
't Gebroken oog slechts spreekt;
Dan rollen deze klanken,
Nog, op den rand van 't graf,
Daer we U, als Zoenborg, danken,
Van onze lippen af:

‘ô *Godslam*, dat, gestorven,
Maer weêr verrezen zjft,
Gij hebt ons heil verworven,
Wij juichen om Uw' strijd. -
Triöm! - ô *Borg!* - wij staren
Verrukt op *Golgotha*,
Daer wij ten Hemel varen. -
Triöm! - *Hallelujah!*' -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. VIII.

Het geloof bij het kruis van Jesus.

Zangwijze: Psalm 36 en 68. Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Zangwijze: Psalm 2. Lied 40.

Ja, hoog-verheven Majesteit!
De donder Uwer Mogenheid
Klinkt vreeslijk in onze ooren: -
ô, Treedt Gij met ons in 't gericht,
Wij sidd'ren voor Uw aangezicht,
Wij gaen gewis verloren! -

Maer Vader! Vader! zie Hem aen,
Die in den dood voor ons wil gaen:
Beschouw Zijn angstig strijden. -
Is Hij niet Uw geliefde ZOON?
En Hij wilde al dien angst en hoon,
Voor mij, Uw schuld'naer lijden.

Ja, 't is Uw ZOON; - ik ben Uw knecht; -
En, ter voldoening aen Uw recht,
Deedt Gij, voor mij, Hem doden. -
ô God! wat is Uw liefde groot!
Die ZOON, door Zijn gevloekten dood,
Redt mij uit al mijn noden.

Ja, Hij zo groot als Gij in macht,
Uw eeuw'ge ZOON, Uw sterkte en kracht,
Ons, uit genaë, gegeven,
Hij, die, naer Uw belofenis,
Voor ons in 't vleesch verschenen is,
Geeft hier, voor ons, Zijn leven.

Daer, aen het Kruis, op *Golgotha*,
Is 't Offer zonder wedergaë,
Dat Ge, ons ten Zoen, laet slachten:
Daer hangt Zijn Lichaem, gantsch doorwond,
Daer verwt Zijn dierbaer Bloed den grond,
Daer zwichten al Zijn krachten.

'k Zie daer die handen wreed doorboord,
Die, wen de klaegstem wierd gehoord,
Gereed ter redding waren;
Men drijft door pees, en merg, en been
Der voeten, scherpe nagels heen,
Zo veerdig in gevaren. -

Daer draegt Zijn hoofd een doornen-kroon:
Langs 't aengezicht, zo Godlijk schoon,
Druipt bloed en tranen neder.
De Last'raer zwijgt, verbleekt van schrik,
Maer braekt, in 't volgende oogenblik,
Zijn schendtael des te wreeder.

En JESUS, hoe Zijn beulen woên,
Houdt nimmer op in wel te doen: -
Daer horen we, in het midden
Van al dien smaed, die smart, dien hoon,
Vergeving Hem, van 's Vaders troon,
Voor Zijne Moorders-bidden.

De Zon treurt om haer's Scheppers lot,
En JESUS schreeuwt: Mijn God! Mijn God!
Waerom mij zo verlaten? -
Ja, zwoegend hijgt zijn matte borst:
Zijn tong kleeft vast. - Wat lescht Zijn' dorst? -
Een teug uit de edik-vaten. -

Geheel Zijn lichaam trilt van smart,
Als wasch versmelt Zijn kloppend hart,
Van 's Vaders troost verstoken:
Nu zwijgt de zegenende mond,
En 't oog, dat zag door 't weerdronde,
Dat oog is reeds gebroken.

Daer roept Hij, met vernieuwde kracht,
Triömf! - Triömf! - *Het is volbracht!*
De kluisters zijn vertreden. -
Geen nood! - Hoe Satan raest en tiert,
't Geloof, - de Christen zegevierd: -
Nu is de strijd volstreden.

Daer buigt Hij 't hoofd, en geeft den geest. -
Nu viert de Hel een zegefeest;
Zijn wrede Beulen danzen: -
Maer, tempelkleed en steenrots scheurt,
En Aerde en Hemel zucht en treurt,
De Zon verliest haer glansen.

Dan, de euvelmoed heeft nog geen keer. -
De dolle Krijgsknecht grijpt den speer,
Zijn Zijde wordt doorsteken: -
Doch 't Heilgeloof, - trots de euvelmoed,
Vindt, in dat water en dit bloed,
Een blinkend Zegeteken.

Ja, dat vrij 't spotziek Ongeloof,
De Jood, voor overreding doof,
Dit dierbaar bloed versmade! -
't Geloof, dat dankbre tranen schreit,
Smeekt, om dit bloed, barmhartigheid,
Geen recht! - ô God! - Genade!

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. IX.

Het is volbracht.

Zangwijze: Psalm 128 of 130. Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Zangwijze: Psalm 28. 59. 146 en Lied 77.

De Zon verliest haer luister,
De held're dag wordt nacht:
En JESUS heeft verwonnen,
Hij roept: *Het is volbracht!* -

De harde rotsen scheuren,
Het berggevaerte beeft,
De graven splijten open,
Een heir van doden leeft.

De Satan wordt verslagen,
Nu wijkt zijn list en macht,
En JESUS heeft volstreden,
Hij roept: *Het is volbracht!*

Voldaen is nu volkomen
Aen d'eisch van 't Gods-Verbond;
Hij sterft; en heil en leven
Stroomt neêr voor 't weerdron.

Nu wordt geen schaduw-offer
Voor 't Menschdom meer geslacht:
Neen; - JESUS heeft, voor Zondaers,
In eeuwigheid *volbracht*.

ô Groote Hogepriester,
En 's Weerlds Opperheer!
Uw Offer brengt genade
Voor 't zuchtend Schepsel weêr.

Nu heerscht alöm de vrede;
Nu is het pleit beslecht,
En Gij regeert de volken,
Met waerheid en met recht.

Gij komt, en voert Uw kinders
In Uwes Vaders rijk:
Gij maekt Uw gunstgenoten
Den Engelen gelijk.

ô JESUS! Hoe verheven,
Hoe eind'loos is Uw macht!
Hoor heel de schepping juichen:
Gij hebt het al volbracht! -

Dat mij Uw bijstand sterke,
Bevestig mijn geloof:
Dat nooit de gloed der liefde
In mijne borst verdoof! -

Zou ik den dood nog vrezen? -
Neen; Heer, mijn levenskracht!
Ook ik zal zegepralen,
Gij hebt voor mij *volbracht*.

Nu zal ik moedig strijden
Met Weereld, Dood, en Hel;
'k Ben onder 't schild beveiligd
Van mijn *Emanuël*.

En is mijn strijd volstreden,
Mijn loopbaen afgegaen,
Dan neemt in Zijne handen,
Mij JESUS Vader aen.

ô Dood! hoe kalm, hoe vrolijk,
Wordt nu Uw komst verwacht,
Ja; 't sterven is mij zalig,
Want JESUS heeft *volbracht*.

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N^o. X.

De dood van Jesus, eene aanmoediging om der zonden aftesterven.

Zangwijze: Psalm 100. 131. 134. 142. De Morgen- en Avond-Zang.

Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, *Zangwijze: Psalm 44. 80. 86. 96. en Lied 3.*

Triömf, het Offer is geslacht!
Ja JESUS roept: *het is volbracht!*
Hij buigt het hoofd, en geeft den geest,
Zijn sterfdag is ons Zegefeest.

Hij, die in storm en donder spreekt,
De Heer der heerlijkheid verbleekt:
Wat wonder dat nu de aerde beeft?
Hij sterft die haer geschapen heeft.

Het voorhang van den Tempel scheurt,
De steenrots splijt, - de Hemel treurt, -
Al 't schepsel knielt met sidd'ring neêr,
Om 't sterven van des weerelds Heer.

ô Sterfling, beeving grijpe u aen,
Bij 't peinsen op die wonderdaên:
Uw harde hart breke, op 't gezicht
Van dit zo vreeslijk Gods-gericht.

Gij zelf, hebt gij het ooit bedacht?
Gij hebt dien Heer aen 't Kruis gebracht.
Erken het, - door dat stromend bloed,
Heeft Hij voor *uwe* schuld geboet.

Beschouw dit Offer van Genaê;
Dees losprijs heeft geen wedergaê.
Volg, Christen, Hem die 't leven gaf,
En sterf ook gij der zonden af.

Welaen mijn geest! met dankbaerheid,
Hem naer Zijn grafplaets begeleid:
Nu is 'er geen verdoemenis,
Voor ieder die in CHRISTUS is.

Neen, al de straf, het vreeslijkst loon
Der zonden droeg Gods eigen Zoon.
De schuldbrief is aen 't kruis gehecht,
Hij heeft voldaan aen 't Godlijk recht.

Welaen, u aen den last ontrukkt,
Werp af het juk dat u nog drukt,
Mijn Geest! - Dien nooit de zonde meer,
Maer leef voortaan tot JESUS eer.

ô JESUS! 't vuur der booze lust
Werde in mijn boezem uitgebluscht!
Schenk Gij mij Uw genadekracht,
Zo wordt mijn strijd met moed volbracht.

Maek Gij mij voor verleiding doof!
Versterk, ô Heer, mijn zwak geloof!
'k Zet dan, blijmoedig, op Uw woord,
Mijn reis door deze weereld voort.

Ja, dierbre Heiland! 't Ga zo 't wil,
Uw troost maekt mij in 't lijden stil:
Hoe heerlijk blinkt de gloriekroon,
Die mij in 't eind wordt aengeboôn.

Verrukkend, heerlijk, grootsch verschiet!
Neen, 'k wankel nu in 't strijdperk niet:
Mijn JESUS leidt, met eigen hand,
Mij naer het beter Vaderland.

Dank, groote Heirvorst in den strijd!
Dat Gij voor mij gestorven zijt.
'k Juich om Uw Zege op dood en graf,
En sterf ook nu der zonden af.

(Gedeeltelijk naer het Hoogduitsch van J.A. SCHLEGEL vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XI.

Het kruis van Jesus, eene aanmoediging tot getrouwheid in zijnen dienst.

Zangwijze: De Lofzang van Maria of van Simeon: en ook (twee Coupletten zamengenomen) Psalm 3.

Hier leert mijn JESUS mij,
Dat ik standvastig zij
In d'eed aen Hem gezworen:
Gintsch, zegt Hij, blinkt de kroon,
Ten zalig eereloon,
U, voor die trouw, beschoren.

Dan 'k eisch, dat gij, met moed,
Aen uwen plicht voldoet: -
Wildt gij Mijn dienst verlaten,
Mij, die u heil verwierf,
Die, voor uw misdrijf, stierf,
Dan moet ge uw zelve haten. -

Neen, JESUS! neen; - ô neen! -
Wij volgen Uwe schreên.
Dat heil, die vreugd, dat leven,
Dat ons Uw Kruisdood biedt,
Kan ons de weerd niet,
Met al haer schatten, geven.

Ons hart door de ijdelheid,
Helaes! te zeer verleid,
Wil vaek Uw' dienst versmaden;
Maer wroeging, angst en schrik,
Is, ieder oogenblik,
't Gevolg dier euvel daden.

Ach, dat dit hart, ô Heer!
Uw naem, Uw liefde, Uwe eer,
Niet langer meer versmade! -
Gij hebt, voor al die schuld,
Den eisch der Wet vervuld: -
ô Rijkdom van genade! -

Geen vrees voor menschenhaet,
Geen zondige eigenbaet,
Doe me in den strijd vertzagen!
Versterk mijn trouw, mijn moed!
'k Berust, hoe 't onheil woed',
Dan in Gods welbehagen.

In 't nijpendst zielsverdriet,
Verlaet mij JESUS niet;
Neen; 'k blijf zijn hulp verbeiden. -
Geen angst van Dood of Hel,
't Gaet vast, *Emanuël!*
Zal me immer van U scheiden.

Ja, wen, in 't uiterst uur,
De krachten der natuur,
ô JESUS! mij begeven:
Triömf! dan juich ik, ja,
Om 't heil van *Golgotha*,
Nog in een beter leven.

(Het Hoogduitsch van J.A. SCHLEGEL vrij gevolgd.)

Dank-offer bij het kruis van Jesus.

Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Lied 23.

Welk een offer zal ik nu,
Dierbre Heiland! U betalen? -
Alles, alles hoort aen U,
Niets kan bij Uw liefde halen: -
'k Zal in vreugd, in ramp, in pijn,
Levend, stervend, de Uwe zijn.

Groote Zoenborg! Zoon van God!
In de naerste, bangste stonden,
In het aek'ligst van mijn lot,
Staerde ik op Uw Kruis en Wonden;
En, in 't heerste van den strijd,
Heeft Uw Kruis mijn hart verblijd.

ô, Neig verder ook mijn hart,
Om getroost mijn kruis te dragen! -
Nimmer halen, bij Uw smart,
Mijn verdrukking, lijden, plagen,
Wat mij treffe, hoe 't ook ga,
'k Sla mijn oog naer *Golgotha*.

Dat gezicht doet me al den nood
Vrolijk, juichend, overwinnen,
En, bij 't naed'ren van den dood,
Zingen, met verrukte zinnen:
JESUS heeft mijn strijd volstreên,
'k Ga verlost, gezaligd, heen. -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XII.

De oorstoken zijde van Jesus.

Zangwijze: schutte, stichtelijke Gezangen: IIIe Deel; Bladz. 33. Dael blinkend Serafijnendom! enz.

Waer vindt mijn bange ziel eens troost,
In de uiterste oogenblikken?
Mijn hart, dat om het misdrijf bloost,
Doet mij voor 't sterven schrikken. -
Mijn JESUS, die aen 't kruishout sterft,
Gij zijt het die dien troost verwerft;
Ja, rust, en heil, en leven,
Wordt mij door 't kruis gegeven.

Welaen, 'k vlucht dan naer *Golgotha*. -
Dan, ach, wat ijslijkheden,
Wat straffen, zonder wedergaê,
Heeft JESUS daer geleden! -
Hoe beeft, hoe ijst, hoe weent mijn hart,
Bij zo veel jammer, angst en smart,
Om mijne gruweldaden,
Mijn *Borg!* op U geladen. -

Ik zweer, bij 't staren op Uw straf,
Tot in de ziel bewogen,
Met waer berouw, de zonden af.
Uw Godlijk alvermogen
Versterk' mijn moed, vermeer' mijn kracht,
Zo wordt de strijd met roem volbracht,
En, onder Uw banieren,
Zal 'k juichend zegevieren.

Wat heil! - ô Ja; Gij hoort mijn beê! -
Ik zal Uw hulp genieten:
'k Zie daer een bron van troost en vreê,
Uit Uwe zijde vlieten. -
ô Zael'ge bron van 't hoogste goed!
Die stroom van water en van bloed,
Die afvloeit uit Uw wonden,
Wascht mij van al mijn zonden.

Aenbiddend zie 'k Uw sterven aen:
Geen been wordt U gebroken,
Maer aen de Orakeltael voldaan,
En Uwe zijê doorstoken.
't Geloof juicht nu, op vasten grond:
De Godlijkheid van 't Oud Verbond,
(Dat bloed en water spreken!)
Is hier aen 't kruis gebleken.

Hoe rein, hoe kostlijk is dat bloed!
Wat heil, wat troost, wat zegen!
Wat zaligheid wordt voor 't gemoed,
Niet door Uw dood verkregen! -
Ja, 'k vrees niet meer, *Emanuël!*
Gij zegeviert op Dood en Hel:
En, door Uw schuldbetalen,
Zal ik ook zegepralen.

Wijkt, wijkt dan, angsten van den dood!
Geen sterfuur doet mij schrikken;
Neen; nog in d'allerjongsten nood,
Zal mij dit bloed verkwikken.
Dan zingt mijn hart dit dankbaer lied:
Door 't bloed en water, dat hier vliet,
Is mij het recht gegeven,
Op 't zalig Hemelleven.

Dat bloed is eind'loos in waerdij;
Nu wijkt het aek'lig duister:
'k Ben rein, van schuld en zonden vrij: -
Daer blinkt, in vollen luister,
De lauwerkroon voor mij bereid: -
Ja, 'k zal in JESUS heerlijkheid,
Wijkt, weereldsche tonelen!
Eens, eeuwig zalig, delen.

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XIII.

De begravenis van Jesus.

***Zangwijze:* Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Lied 94.
Ook kan dit gezongen worden, Op de *Wijze* van Psalm 91. en in het
Luthersch Gezangboek, Psalm 7 of Lied 12.**

Zo sluimert Gij,
Van 't leed nu vrij,
Mijn JESUS! die Uw leven,
Hebt, uit genaê,
Op *Golgotha*,
Voor ons aen 't kruis gegeven.

Wat heil, wat troost,
Wildt Ge *Adams* kroost,
ô Groote *Borg!* verwerven. -
Wat zaligheên! -
Gij hebt volstreên. -
't Geloof juicht bij Uw sterven.

Gij neemt van 't graf
Het sombere af: -
In de uiterste oogenblikken,
Is, voor 't gemoed,
Uw sterven zoet;
Geen Helvorst doet meer schrikken.

Geen Helvorst, neen;
Hij ligt vertreên:
'k Zie reeds door 't nare duister: -
De Zon rijst blijê,
Aen de overzijê
Des grafs, met grootscher luister.

ô Vriendenpaer!
Geen lijkmisbaer,
Geen rouw werd' hier bedreven:
Geloof dit woord,
Van Hem gehoord,
'k Zal zeker weêr herleven!

Zijn macht verächt
De sterke wacht
Der *Roomsche* Soudenieren.
Zwicht Dood en Hel! -
Emanuël
Zal straks weêr zegevieren.

Beeft, *Richters*, beeft! -
Als Hij herleeft,
Waer, *Sanhedrin* der *Joden*!
Wen de Almacht spreekt,
En 't graf verbreekt,
Waerheen dan Gij gevloten?

Maer, troost u vrij,
ô Vrienden rij! -
Getrouwe volgelingen!
Legt 't rouwfloers af,
Straks, op dit graf,
Zult Gij 't triömflied zingen. -

Mijn *Heer* en *God!*
Wat zalig lot
Mag ook mijn hart verbeiden? -
'k Ga grafwaerts heen,
Maer 'k vrees niet, neen;
'k Herleef weêr na 't verscheiden.

ô Zoet verblijf!
't Ontzielde lijf
Ligt hier in vrede neder;
De ziel, bevrijd
Van moeite en strijd,
Keert tot haer Schepper weder.

'k Wacht zo, mijn *Heer*
En *Goël* weêr,
Met Majesteit omschonen:
Wen 't grootsch geluid:
Komt uit! Komt uit!
Weêr beiden zal verëenen. -

Ja; niets verderft. -
Zelfs dat, wat sterft,
Zal weêr uit stof verrijzen,
En, na dien stond,
Zal hart en mond,
Voor eeuwig, JESUS prijzen.

'k Vrees Graf noch Dood,
ô Neen; geen nood! -
Ik word, van 't stof ontheven,
In Heerlijkheid
Eens ingeleid,
Om eeuwig daer te leven.

Ja, JESUS! 'k zal
't Bazuingeschal,
Dat klinkt, door 's Hemels choren,
Op U gezicht,
In 't jongst gericht,
Eens, met verrukking, horen. -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XIV.

De opstanding van Jesus.

Zangwijze: (met een kleene verandering) schutte, stichtelijke Gezangen:

IIIe Deel; Bladz. 6. Hoe werd daar 't hart van God vergast. enz.

Ontzachtlijk wonder! - De aerde beeft! -
 Hoe trillen daer de Cederkruinen! -
 Wat glants, die hier voor de oogen zweeft,
 Bij 't rijzend licht, in *Josephs* tuinen! -
 Daer schud, daer kraekt, daer scheurt het graf: -
 Daer daelt een vlugge *Cherub* af: -
 Daer barst, daer springt het zegel open. -
 Wat zie 'k? - Mijn JESUS! - Hij ontwaekt! -
 Hij heeft den band des Doods geslaekt! -
 Triömf! - Vervuller van mijn hopen! -

Triömf! - Triömf! - *Emanuël*
Mag d'eersten gloriëtrap beklommen. -
Triömf! - Nu zwicht en Dood en Hel! -
ô Zegevierend uchtend-glimmen!
Nog naeuwlijks spreidt de Zon het schoon
Der eedele Natuur ten toon',
En heeft het nachtfloers weggetogen;
Of ziet, de groote Heilzon schijnt,
De nacht van zondenschuld verdwijnt,
De heilgloed flikkert ons in de oogen. -

Wierdt *Bethlems* schaem'le Herderswacht
Verrukt, door 't licht der Serafs-choren,
Toen zij het holste van den nacht
Zag in een held'ren dag herboren:
Die luister, zonder wedergaê,
Die eer voor 't vruchtbare *Efrata*,
Kan bij dees schonen glants niet halen: -
Hier rijst het heerlijkst morgenlicht,
Hier blinkt een Zon, die 't aengezicht
Nooit weêr ter kimm' zal onderhalen.

Een Troongeest dael' hier naer beneên,
Om 't daev'rend grafgewelf te slechten,
Zijn bliksemgloed beroer' de leên
Derforschgespiede Wapenknechten;
Men vall' Zijn Majesteit te voet'; -
Doch rasch verdwijnt die Serafs-gloed:
Met grootscher prael herrijst dees morgen. -
Nu JESUS zelv' zijn glants verspreid,
Blijft rasch der Eng'len-heerlijkheid,
De Cherubs-gloor voor 't oog verborgen. -

Godvruchte *Vrouwen!* - weent niet meer! -
Uw *Vriend*, uw *Heiland* is verrezen:
Gaet, volgt uw' grooten *Opperheer*,
Een dankb're traen vervange uw vrezzen.
Dat hier 't verguizend *Jodendom*
Van schaemte bloos', bezwijk', verstomm':
Het ziet zijn' fieren trotsch verbroken. -
Hij, wien 't geweld een poos verwon,
Die *Held*, die 't al verwinnen kon,
Heeft moedig 't hoofd om hoog gestoken. -

Triömf! - Triömf! - De *Heilvorst* leeft! -
De *Bloedraed* siddert, bij 't ontwaken. -
Herodes schrikt: - *Cajaphas* beeft: -
Wat wroeging zal *Pilatus* smaken!
Nu is 't voorzeggend woord vervuld;
Nu wijkt het wachtend ongeduld
Van JESUS trouwe Volgelingen. -
De *Heilvorst* leeft! - Verëent uw stem,
Gij, die eens, in *Jerusalem*,
Oprecht *Hosanna* wildet zingen!

En dat, zo dikwerf 't morgenlicht
Van dezen grooten feestdag blinke,
ô *Christenschaer!* uw maetgedicht,
Dit loflied door de Tempels klinge:
‘Dees JESUS heeft voor ons geleên;
Dees *Held* heeft onzen strijd gestreên:
Triömf! Triömf! - Hij is verrezen! -
ô Zalige gedachtenis! -
Triömf! - Hij, die mijn *Goël* is,
Zal straks rechtvaerdig *Richter* wezen.

Ja, JESUS heeft voor ons geleên! -
Triömf! - De strijd is nu voldongen! -
De *Heilborg* heeft ons vrijgestreên! -
Nu vrolijk uit de borst gezongen:
Hallelujah! - Hallelujah! -
Ja, JESUS stierf op *Golgotha*;
Maer, ô Triömf! - Hij is verrezen! -
ô Zalige gedachtenis! -
Triömf! - Hij, die mijn *Goël* is,
Zal straks rechtvaerdig *Richter* wezen.' -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XV.

Jesus stierf maer Jesus leeft.

Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Lied 17.

Ontruk U aen het stof der zonden,
Mijn Geest! - nu is den vasten grond
Voor 't zaligend Geloof gevonden,
Dat steunde op 't eeuwig Vreêverbond;
Ja, JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

Hij leeft, de rotsteen van ons harte,
De bron van onze zaligheid;
Hij, die den Dood en Satan tartte,
Hij zegevierd met Majesteit.
Ja, JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

Hij leeft; nu zijn wij vrijgestreden,
Nu schrikt ons hart niet voor den dood:
ô, Wat zijn Gods goedgunstigheden,
De wond'ren Zijner Almacht groot!
Ja, JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

Hij leeft, en ik zal met Hem leven:

ô Zalige verrijzenis!

(Dan, wen eens 's aardrijks pijlers beven,)

Voor 't schepsel dat in CHRISTUS is.

Ja, JESUS stierf, maer JESUS leeft,

Die ons verlost, gezaligd heeft.

Dit kan 't Geloof alleen bezeffen;

Eens is de zege ook eeuwig mijn';

Mijn JESUS zal me uit stof verheffen,

'k Ben Mensch, dan zal ik Engel zijn.

Ja, JESUS stierf, maer JESUS leeft,

Die ons verlost, gezaligd heeft.

Ik zelf, 'k zal eens aen Hem gelijken,
'k Zie Hem, in 't onbeneveld licht,
Wanneer de nacht des Doods zal wijken,
Van aengezicht tot aengezicht.
Ja, JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

De zondaer moog' van schrik verbleken,
Gedaegd voor Gods geduchten troon,
Wij juichen bij dat vonnis spreken,
Verlost door 't bloed van 's Vaders Zoon:
Want JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

Zij, die Zijn woord en wet verächten,
Zij mogen sidd'rend voor Hem vliên;
Wij blijven vrolijk Hem verwachten,
Daer wij, als Borg, Hem hulde biên:
Hij, JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

Wij kunnen, op Zijn Borgvoldoening,
Met witte kleed'ren aengedaen,
Verzekerd van de schuldverzoening,
Vrijmoedig tot den Richter gaen:
Want JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

De toorn des Lams doe snoodaerts beven,
Dat Lam is ons ten zoen geslacht;
't Herleeft, en 't eeuwig zalig leven
Is door dat sterven aengebracht.
Ja JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

Eens wordt de rol des Boeks geöpend,
Schrik Zondaer voor Gods Majesteit! -
Wacht, Christen! vrolijk, juichend, hopen,
U is de Zegekroon bereid:
Want JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

Dan zal men, in de Serafs-choren,
Het onbevleete Lam ten prijs',
Dit maetgezang voor eeuwig horen,
Gestemd op altijd zuiv're wijs:
ô JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

Ja dan, dan boven 't stof verheven,
Vervangt ons lied der Eng'len-toon,
Dan zullen we eeuwige offers geven,
Aen God en Zijn gezalfdén Zoon.
Want JESUS stierf, maer JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft.

ô, Daer de woorden ons ontbreken,
Neem, JESUS! neem dit offer aen,
Duldt dat hier onze tranen spreken,
Gij hebt voor ons genoeg gedaen;
Gij stierft: - wij juichen: JESUS leeft,
Die ons verlost, gezaligd heeft!

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XVI.

Bij het avondmael.

Zangwijze: Psalm 100. 131. 134. 142. De Morgen- en Avond-Zang.

Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, *Zangwijze: Psalm 44. 80. 86. 96. en Lied 3.*

Gij, die aen den gevloekten stam
Van 't kruis, als schuld'loos Offerlam,
Voor diepgevallen Zondaers stierft,
En ons genade en heil verwierft.

Wij vieren hier Uw' Midd'laers-dood:
Hier voedt Gij ons met Hemelbrood:
Hier zien wij 't allerkostlijkst goed,
Uw eigen lichaem en Uw bloed.

ô Liefde, zonder wedergaê!
ô Eeuwig wonder van genaê!
Hier, aen dees heil'gen liefdedisch,
Verzegelt Ge Uw belofenis.

ô, Schenk mij, bij dit plechtigst feest,
Den troost, den invloed van Uw' geest;
't Geloof, waer door ik zeker weet,
Dat ik mij 't oordeel drink' noch eet'.

Geef mij een heilbegerig hart,
't Gevoel van Uw gedragen smart;
Oprecht zij mijn belijdenis,
Hoe 'k, buiten CHRISTUS, alles miss'.

'Verkondig, Christen! hier mijn Dood'!
Dit was de les, die Gij gebod;
Leer zelve mij, door 's Geestes kracht,
Hoe ik die les naer eisch betracht'.

Gij wierdt gevloekt, bespot, verächt,
Dit heeft mijn zonde op U gebracht:
Leer mij, wat zegen Gij verwierft,
Wanneer Gij voor die zonde stierft.

Ik weet, ik heb het, door Uw woord,
Als uit Uw eigen mond, gehoord,
Wen wij gelovig tot U gaen,
Dan neemt Ge ons in genade ook aen.

Ik, stof en asch, ik ben niet waard,
Dat ooit dat heil mij wedervaerd,
Maer Gij versmaed den Zondaer niet,
Die U zijn hart ten offer biedt.

Zie daer dan, Zoenborg! neem dit hart,
Ter neêrgedrukt door zonden-smart;
ô Groote Heiland! reinig Gij,
En maek dat hart van zonden vrij.

Gij zult. - 'k Voel hoe ik 't misdrijf schuw',
Gij blijft in mij, en ik in U:
En, heb ik hier mijn loop volbracht,
Dan wekt Gij me op, door Uwe kracht.

ô, Welk een schat van zegen geeft
Ge aen 't hart, dat zuiver voor U leeft;
Uw eigen lichaem en Uw bloed,
Schenkt Ge ons, ten pand van 't hoogste goed.

Geen twijfel heeft op 't hart meer kracht: -
Daer is verlossing aengebracht;
't Geloof rust nu op vasten grond,
Bij 't zien der zegels van 't verbond.

Ja, 'k smaek nu, welk een rijke schat
Van liefde en heil Uw dood bevat:
De disch, hier voor mij toebereid,
Verschaft mij hemelzaligheid.

Gij hebt mij lief: - Uwe offerhand
Aen 't kruis is 't sprekend onderpand: -
Mijn JESUS niets, niets scheid ons meer,
Gij hebt mij lief: - 'k bemin U weêr.

Ja, Heer! 'k bemin U, onverdeeld,
't Zij ramspoed drukt, 't zij voorspoed streelt:
Ja, schoon en vleesch en hart bezwijk',
Die liefde is onveränderlijk.

Dit Bondmael geeft vernieuwde kracht;
Nu wordt mijn strijd met roem volbracht;
Gesterkt door deze drank en spijs,
Behael ik vast den glorieprijs.

Maer, hij die recht ten bond-disch' gaet,
Bant uit zijn hart ook nijd en haet;
En, ongeveinsde Broedermin
Neemt daer haer vasten zetel in.

Leid verder, Heer, mijn toeverlaet,
Leid zo mij verder door Uw' raed,
Zo word ik, door Uw hand geleid,
Eens opgevoerd in heerlijkheid.

Ja, wen mijn loop is afgedaen,
Dan kan ik vrolijk henengaen:
Dan vier ik, in de Hemelzael,
Eens met U eeuwig Avondmael.

(Het Hoogduitsch van J.A. SCHLEGEL vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XVII.

De hemelvaart van Jesus.

Zangwijze: Psalm 36 en 68. Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Zangwijze: Psalm 2. Lied 40.

Welaen, wees nu verheugd mijn Geest!
Vier juichend JESUS Zegefeest! -
Hij mocht den Dood verwinnen.
Een held're wolk daelt nederwaerd,
En voert den Heiland dezer aerd,
Met glants, ten Hemel binnen.

Des Hemels Heer, des Menschen Zoon,
Wordt in triömf op zijnen troon,
Met glorie, opgenomen.
De Cherubim, het Serafs-heir,
Zij knielen allen voor Hem neêr,
Bij 't juichen aller vromen.

Ja, hoort om strijd de Hemelrij:
'Dat JESUS eeuwig Koning zij!'
Dus roepen al de Tronen:
De Godmensch komt! - Wat Majesteit! -
Hij komt in Zijne heerlijkheid,
Bij Zijnen Vader, wonen.

Hoe vrolijk klinkt der Eng'lentoon:
'MESSIA, Gods gezalfde Zoon,
Geeft menschen Eng'len-waerde!
Hij heeft het grootste werk volbracht,
Zijn's is de wijsheid, Zijn's de kracht,
In Hemel en op Aerde!' -

Ja, Heer! wat heil is mij bereid!
'k Heb deel aen Uwe heerlijkheid:
Gij voert voor mij ten Hemel! -
'k Volg U, mijn Wolk- en Vuur-kolom,
Mijn Priester, in dit heiligdom,
'k Ontruk me aen 't aerdsch gewemel.

Gij, die, door de onbeperktste macht,
Het gantsch Heeläl hebt voortgebracht,
Gij, Heer, door wien wij leven!
Geheel mijn hart zij, tot Uw' lof,
Zo lang ik omzwerve in het stof,
Ver boven 't stof verheven.

De krachtige invloed van Uw' Geest
Bemoedig' 't hart, dat angstig vreest,
Geef troost in 't aerdsche lijden:
Dat ik met moed, van Uwen troon,
ô Zoon van God, en 's Menschen Zoon!
Gesterkt werde in mijn strijden.

Ja Gij, mijn Zaligheid, mijn Eer,
Gij ziet in gunst op mij ter neêr,
Schoon nu ten troon' gezeten:
Mijn JESUS! ja, Gij zult ook daer,
(Uw zalig woord is eeuwig waer,
Ook mij toch niet vergeten.

En heb ik hier mijn strijd volstreên,
'k Ga dan in vrede, juichend, heen;
'k Blijf op Uw woord vertrouwen.
Gij hebt den Hemel mij bereid,
'k Zal U daer eens, in heerlijkheid,
En eindeloos, aenschouwen.

Welaen, wees dan verheugd mijn Geest!
Vier juichend JESUS Zegefeest! -
Hij mocht den Dood verwinnen.
Volg, schoon van verre, de Englen-toon!
MESSIA, Gods gezalfde Zoon,
Vaert grootsch ten Hemel binnen. -

(Het Hoogduitsch van J.C. LAVATER vrij gevolgd.)

Lofzang, op den dag van Jesus hemelvaart.

Hallelujah! - 's Vaders Zoon,
Is nu op den Hemeltoon,
Glorierijk gezeten.
't Juichend Serafijnendom
Wil Hem vrolijk wellekom,
Als zijn Heirvorst, heten.

Hallelujah! - Christ'nen! ja,
Volgen wij de Serafs na! -
Onze God en Koning
Voer om hoog met Majesteit,
En heeft ons ook plaets bereid
In Zijn Hemelwoning.

Hallelujah! - Vorst en Heer!
Ja, daer zien we U eenmael weêr,
Van het stof ontslagen! -
Hallelujah! - Blijde troost,
Voor 't gevallene *Adams* kroost,
Op dees dag der dagen! -

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XVIII.

Pinkster-zang.

Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam: Psalm 18.

U, Vader! zingt mijn hart ter eer',
Gij hebt Uw' Zoon gegeven: -
Die Zoon bracht heil aen Zondaers weêr,
En 't onvergankelijk leven. -
Ja, dank! - Den Geest van Uwen Zoon,
ô Vader! hebt Gij, van Uw' troon,
Op aerde neêrgezonden: -
Uw Knechten juichen, blij te moê,
Dien Geest der Waerheid welkom toe,
Uw woord is waer bevonden. -

De Apostelschaer, verëend van Geest,
Door Broedertrouw verbonden,
Wordt, op dit groot, doorluchtig Feest,
Godsdienstig zaemgevonden:
Daer komt, op 't plechtig offeriur,
De Heil'ge Geest, in storm en vuur,
En leert hen vreemde talen;
Deeldt hen de wondergaven meê,
En leert de maer' van heil en vreê
Aen 't weerdronde verhalen. -

Vervuld met JESUS wonderkracht,
Gaen zij de weereeld leren,
En ieder Natie, elk Geslacht,
Door 's Geestes kracht, bekeeren.
De blijmaer' der genadeleer
Vervult het aardrijk, heinde en veer;
De waerheid wordt verheven:
De blindheid en de laster vliedt,
En, waer men 's Almachts vinger ziet,
Daer ziet men Satan beven. -

Vergeefsch nog biedt hij tegenweer: -
Hij moog' met woede twisten,
Vergeefsch! - Mijn JESUS, U zij de eer! -
Nu zegeviert de Christen. -
De Geest der sterkte geeft hem kracht,
Zoo wordt zijn strijd met roem volbracht,
Hij beeft niet in gevaren:
't Geloof, dat van geen wank'len weet,
Wacht vrolijk, trouw aen plicht en eed,
De kroon der Martelaren.

Ja, Heil'ge Geest! door Uwen arm
Is 't Christendom beveiligd;
Verstorven' harten maekt Gij warm,
Gij leidt, Gij troost, Gij heiligt. -
Millioenen menschen zijn bekeerd,
Zij laten zich, verlicht, geleerd,
Door JESUS hand regeren;
Haest is de bange nacht voorbij,
Uw Kerk, hoe aek'lig duister 't zij
Zal vrolijk triömferen. -

Nog stroomt een rijkdom van genaê,
Door U het menschdom tegen:
Tot op dit oogenblik, ô ja,
Proeft onze ziel Uw' zegen: -
In zondaers werkt Gij lust tot deugd;
In vrome harten troost en vreugd,
En moed, en kracht, in 't lijden: -
'k Vrees Weereld, Zonde, Dood noch Hel;
ô Geest van Vorst *Emanuël!*
'k Verwin door U in 't strijden.

Ja, Geest van Vader en van Zoon!
Gij, bron van vreugd en vrede,
Dael ook op mij van Uwen troon,
Deel mij Uw gaven mede! -
Gij, JESUS! wiens belofenis,
Voor eeuwig waer en zeker is,
Wil Gij dien Geest mij geven: -
Hij reinige en vernieuw' mijn hart,
Werk' waer berouw en zonden-smart,
En zij mijn ziel ten leven. -

ô Geest! Dael rijklijk op mij neêr,
Op dezen dag der dagen;
Keert dan eens JESUS tot ons weêr,
Op Zijne gloriewagen,
Door 't heir der Eng'len begeleid,
Als Richter, groot in Majesteit,
'k Zal dan Zijn komst niet vrezen: -
ô Neen! - 'k Gevoel uw hulp. - Geen nood! -
Triömf! - 'k Zal, over Hel en Dood,
Door U, verwinnaer wezen. -

(Het Hoogduitsch van J.C. LAVATER vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XIX.

Boetzing.

Zangwijze: Psalm 66. 98. 118.

Hoe prangt mij 't knagende geweten! -
'k Vind nergends troost of grond van hoop! -
Mijn hart wordt als van een gereten,
Bij 't peinsen op mijn levensloop;
Niets, niets dan dwaesheid, en gebreken,
En razernij, ontdekt het mij:
't Roept dreigend: God zal 't zeker wreken!
Ja, godloos Zondaer, sidder vrij! -

Wat smaekte ik toch sints al die jaren
Dat ik den dienst van God verliet?
'k Had niets dan schrikken en gevaren,
Pijn, zielenönrust en verdriet. -
ô Zonde, bron van al mijn smarte,
Hoe tomeloos jaegde ik u na!
Nu loont gij mij met angst van 't harte,
Nu komt licht mijn berouw te spaê.

Waer zal ik nu die blijdschap vinden,
Die gij me ô wellust hebt beloofd? -
'k Zie al uw vreugd in rook verzwinden,
En mij van allen troost beroofd.
Gelijk met u, ô ijdelheden,
Vliedt ook de rust mijn's levens heen,
De wroeging volgt alôm mijn schreden,
Nooit is mijn lijden doorgeleên.

Ach, alles is voor mij verloren,
Gezondheid, naem, en goed, en eer,
'k Moet van den dwazen smaedheid horen,
De wijze heeft geen meelij meer.
'k Wensch niet te sterven, niet te leven,
't Is beiden vreeslijk voor mijn hart,
ô Zonde! 't loon dat gij kunt geven,
Is niet dan weedom, angst en smart.

'k Gevoel het, eeuwig zal ik leven,
En eeuwig duurt der zonden pijn,
Wat ik verdien zal God mij geven,
En schriklijk zal mijn oordeel zijn.
Ik dorst Zijn liefde stout verachten,
'k Trotseerde Hem in 't aangezicht,
'k Moet zeker 't ijslijkst vonnis wachten,
Wen Hij naer 't strengste recht mij richt.

Hoe durve ik voor Uw vierschaer treden,
Gij, die Uw straf gewis vervult?
Hoe hopen dat Gij mijn gebeden,
Mijn tranen, zien en horen zult? -
Gij zijt rechtvaerdig; dit bezeffen
Doet sidd'ren voor Uw Majesteit: -
Maer Gij zijt liefd'rijk; - Wij verheffen
Ons hart, daer 't op die liefde pleit.

Wanneer ik nog de zonde hate,
Voor 't misdrijf schrikke, als voor den dood,
Mij nog op Uw genaë verlate,
Met ernst verricht' wat Gij gebood:
Wanneer 'k, om JESUS bitter lijden,
Nog smeke: heb, ô God, geduld!
ô Laat Zijn sterven mij bevrijden!
Dan nog vergeeft Gij mijne schuld. -

Wil, Hemel, Aerde, wil het horen!
Getuig Gij tusschen God en mij!
'k Heb trouw bij JESUS dood gezworen,
Help God dat ik standvastig zij!
Ontferm U mijner, Eeuwig Wezen!
Neem in genade en gunst mij aen!
Zo waer Gij leeft, ik wil U vrezen,
En 't pad van Uw geboden gaen.

(Het Hoogduitsch van B. MUNTER vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XX.

Bij het avondmael.

Zangwijze: Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, Lied 23.

Gij, die JESUS Broeders zijt,
Kinders van denzelfden Vader!
Allen aen Zijn' dienst gewijd,
Treed met heil'gen eerbied nader:
Komt, vernieuwd, met hart en mond,
Met uw' Borg, het Heilverbond! -

Neemt, welaen, en eet Zijn brood,
JESUS CHRISTUS wierdt gegeven,
Voor den Zondaer, in den dood: -
Neemt, en drinkt, gij drinkt Zijn leven. -
Ziet, hoe lief Hij Zondaers heeft,
Daer Hij 't leven voor hen geeft.

Sla, ô Heer! in liefde gaê,
Die zich in Uw heil verblijden;
Schenk hen licht; - verleen genaê; -
Dat ze aen U geheel zich wijden! -
Dat hun hart, van trotschheid vrij,
Vol van Uwen ootmoed zij! -

Troost hen, die, in druk geleid,
Over hunne Zielen waken;
Sterk, ô Heer der Heerlijkheid!
Hun Geloof, en richt hun zaken: -
Immers 't neêrgebogen hart,
Vindt vertroosting in zijn smart.

Gij, ô Hoogepriester! ja,
Zijt in 't Heiligdom getreden,
Ter verwerving van genaê,
Hebt, als vloek, aen 't kruis geleden;
Gingt, met offers en gebeên,
Stervend, tot Uw' Vader heên.

Groote Hoogepriester! Gij
Hebt de schuld op U geladen;
Spreek dan ook van zonden vrij,
Die zich aen Uw' disch verzaden:
Zo, zo juichen ze in hun lot:
ô Wij zijn verzoend met God! -

JESUS CHRISTUS Marteldood
Wordt door 't Weereldrond verkondigd:
Hij verlost uit allen nood,
Hij heeft ons voor God ontzondigd;
Hij, gekroond met eer en macht,
Heeft verzoening aengebracht. -

Onze stamelende toon
Klimt, ver boven 's Weerlds kringen,
Heer! tot voor Uw' glorietroon,
Daer de Serafs U omringen;
Daer U onzer Vaed'ren lied,
Om Uw sterven, hulde biedt. -

't Godlijk wrackvuur moest gebluscht: -
Dan, waer wierdt hier hulp gevonden? -
Ja, Uw smart verschafte ons rust;
Balzem vloeide 'er uit Uw wonden;
En, Uw dierbaer Offerbloed
Heeft voor 's Weerlds schuld geboet.

Smachtend van onleschb'ren dorst,
Afgemat door smart en plagen,
Moest Ge, ô Groote Levensvorst!
Helsche Zielen-angsten dragen; -
Smekend riept Ge Uw' Vader aen,
Dan, Hij bleef van verre staen. -

Gij, geheim'nisvolle nacht!
Gij ontrukte ons aen 't verderven; -
Sterven, nimmer zo gedacht,
Gij, gij reddet ons van 't sterven: -
Dood, hoe schriklijk voor natuur,
Gij bluscht 's Vaders gramschaps-vuur. -

JESUS riep: *Mijn God! Mijn God!*
Waerom hebt Gij Mij verlaten? -
JESUS dood bragt ons bij God,
Wie kan JESUS langer hateren? -
Nu zijn vloek en dood niet meer! -
Geef den Overwinnaer eer! -

Neemt, welaen, en eet Zijn brood,
JESUS CHRISTUS wierdt gegeven,
Voor den Zondaer, in den dood: -
Neemt, en drinkt, gij drinkt Zijn leven. -
Ziet, hoe lief Hij Zondaers heeft,
Daer Hij 't leven voor hen geeft. -

Gij, die JESUS Broeders zijt,
Kinders van denzelfden Vader!
Allen aen Zijn' dienst gewijd,
Treed met heil'gen eerbied nader:
Komt, vernieuwd, met hart en mond,
Met uw' Borg, het Heilverbond! -

(Het 207 Gezang, uit het CLEEFSCHE Gezangboek, naer het Hoogduitsch, vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXI.

Herinnering aen het sterven.

Zangwijze: Psalm 100. 131. 134. 142. De Morgen- en Avond-Zang.
Gezangboek voor de Luthersche Kerk te Rotterdam, *Zangwijze: Psalm*
44. 80. 86. 96. en Lied 3.

Als voor den wind verstuivend kaf,
Zo loopt des menschen leefdraed af,
En echter vleid hem steeds de schijn:
Mijn sterfdag zal nog verre zijn.

De Grijsheid is des Jong'lings hoop;
De Man denkt aan geen tijdverloop;
De Grijsaerd vleid zich jaer op jaer;
En niemand neemt zijn dwaling waer.

Zeg niet: in voorspoed, en in nood,
Gedenkt mijn hart vaek aen den Dood. -
Hij, die 't gevaer des Doods belacht,
Heeft nooit met ernst daer aen gedacht.

Wij worden hier, voor de eeuwigheid,
Door plichts-betrachting, voorbereid:
En ieder oogenblik roept God:
ô Mensch, denk aen Uw eeuwig lot! -

Eens voert de Dood ons voor 't gericht: -
Daer brengt God alles aen het licht:
En maekt, hoe 't ook verborgen waer',
't Geheim der harten openbaer.

Wees dan steeds waekzaam en bereid,
ô Sterveling! voor de eeuwigheid: -
Beproof, als Christen, uw geloof,
En blijf voor valsche vleijers doof.

Een zuchtje in d'allerlaetsten nood,
Een bede om, door *Messias* dood,
Dan vrij te zijn voor 't Godsgericht,
Is niet genoeg, verzuimt ge uw plicht. -

Het hart, dat let op 't Godlijk woord,
God volgt, naer geen verleider hoort,
Met liefde en met geloof vervuld,
Spreekt God, door CHRISTUS, vrij van schuld. -

Steun nooit, ô mensch! op eigen kracht;
Door God wordt in u 't werk volbracht:
Maer echter, 't is u opgeleid,
Strijd om de kroon der heerlijkheid! -

Het oogmerk toch, waer toe gij leeft,
Het hoogste doel, waernaer gij streeft,
Moet deugdsbetrachting, zonder schijn,
Maer enkel in geloofskracht zijn.

Zo leven, in geluk en nood,
Dat heet gedenken aen den Dood;
En, vord'ren in de heiliging,
Is de echte Doods-herinnering.

Hoe vaek vergeet ik dezen plicht; -
ô, Ga niet met mij in 't gericht,
Mijn God! - neen, werk Gij zelve in mij,
Het werk, dat U gevallen zij. -

Leer mij, dat ik toch, ieder dag,
Mijn hart, ô God! beproeven mag:
Of waer Geloof, Deugd, zonder schijn,
En Liefde, en Hoop, mij dierbaer zijn? -

Leer mij te smeken om genaë,
Hoe 'k best mijn driften wedersta: -
En, door 't Geloof gesterkt in kracht,
Een vrolijk roepen: '*t is volbracht!* -

(Het 360 Gezang, uit het CLEEFSCHE Gezangboek, naer het Hoogduitsch, vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXII.

Troost bij den dood.

Zangwijze: De agt eerste regels van Psalm 36. en 68.

Mijn God! - ô ja; 'k ben in Uw macht: -
Gij hebt mij aen het licht gebracht,
Gij zorgt ook voor mijn leven: -
Gij schiktet mijner jaren-tal,
Gij weet, wanneer ik 't jammerdal
Eens weder zal begeven: -
Ja, waer - en hoe - ik sterven zal,
Gij, God des Levens! weet het al. -

Maer, wie zal, in de laetste pijn,
Mij zondaer, toch ten trooster zijn; -
Mij hoop, moed, blijdschap geven? -
Wie neemt zich mijner ziel' dan aen?
Wen ik, van 't gene ik heb gedaen,
God' rekenschap moet geven? -
Wie is 't die dan mijn voerspraek is,
Zo ik Uw hulp, mijn JESUS! miss'? -

Mij dunkt, daer leg ik 't leven af: -
Daer sta ik aen den rand van 't graf. -
Waer is mijn roem, mijn luister? -
Mijn leven is een droom geweest: -
De doods-angst prangt mijn matten geest: -
't Is stil: - 't is aek'lig duister.
'k Bepeins mijn misdaen: - en ik zwicht,
Al sidd'rend, voor het Godsgericht. -

Reeds hoor ik het bazuingeschal. -
'k Hoor reeds den Richter van 't Heelal
Het laetste vonnis vellen: -
Ik zie reeds, voor Zijn aengezicht,
Het misdrijf, dat ik heb verricht,
In 't helderst daglicht stellen. -
En, derve ik JESUS liefde dan, -
Wie is 'er die mij redden kan? -

Neen, dan bevrijd mij geld noch goed. -
Vergeefs is 't, wat een broeder doet
Om d'and'ren te bevrijden. -
Wanneer wij staen voor 's Richters thron,
Krijgt ieder zijn rechtveerdig loon,
Moet, naer zijn daden, lijden. -
Hier - is God tot genaë bereid: -
Daer - oeffent Hij rechtveerdigheid! -

ô God! - hoe zal ik toch bestaen,
Wen Gij eens in 't gericht zult gaen,
Mij, naer verdienste, lonen? -
Hoe kan ik Uwe wraek ontvliên,
Mij voor Uw toorn verborgen zien,
Zo Gij niet wildt verschonen? -
De zondaer beeft voor Uw gezicht: -
ô Vader! - Ga niet in 't gericht! -

Met rouwe en boete smeek ik: - Heer! -
Red! - Groote Heiland! - red, - bekeer, -
Delg uit, - verzoen mijn zonden! -
Maek steeds mij tot Uw' dienst bereid, -
Die dienst is enkel zaligheid, -
Daerin wordt troost gevonden:
Een troost, die zelfs ook dan niet wijkt,
Wanneer en vleesch en hart bezwijkt.

Neen; - dierbre, groote Heiland! neen;
Die troost geeft moed: - 'k ga vrolijk heen;
Ik schrik niet meer voor 't sterven. -
Hoe ook de Helvorst raze en woed',
De prijs, gekocht door JESUS bloed,
Zal'k, uit genaë, verwerven.
Zijn woord is mij ten onderpand':
'k Ga heen naer 't beter Vaderland! -

*(Het 363 Gezang, uit het CLEEFSCHE Gezangboek, gedeeltelijk, naer het Hoogduitsch,
vrij gevolgd.)*

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXIII.

Gedachten aen het laetste gericht.

Zangwijze: De agt eerste regels van Psalm 36. en 68.

Hij, die de Menschheid aen zich nam,
Toen Hij, als Midd'laer, tot ons kwam,
Komt eens, als Richter, weder:
Reeds naekt die tijd, met snelle schreên: -
Ja, heerlijk, groot in mogendheên,
Daelt JESUS dan weêr neder. -
De weerd beef: - de zondaer zwicht': -
Voor 't naed'rend, vreeslijk, strafgericht! -

Gij, die met Dood en Oordeel spot,
Vraeg vrij: waer blijft een wrekend God? -
Hoor, zondaer! hoor 't, met beven,
Hij toeft, om u, die Hem weêrstreeft,
En, in uw boosheid zorgloos leeft,
Tot beet'ring tijd te geven. -
Maer, beef! - straks is het uur vervuld,
Dat gij Zijn wraek aenschouwen zult.

Straks treft, voor eeuwig, u Zijn straf; -
Reeds opent zich het vratig graf,
En dreigt u te verslinden. -
De stem van Gods gehoonden Zoon,
Uw Richter, daegt u voor Zijn thron: -
Waer zult gij schuilplaets vinden? -
Straks wreekt Hij Zijn geschondene eer; -
Straks is 'er geen genade meer.

Ja dan, wanneer 't bazuingeschal,
Eens vreeslijk, dond'rend, klinken zal:
Staet op, staet op, gij doden! -
Wen de aerde op hare pijlers beeft,
Het graf zijn doden wedergeeft,
Waerheên dan toch gevloten? -
De spotter zegg' dan vrij: *'k Geloof!* -
Maer, dan is 't oor des Richters doof.

Dan komt het naberouw te laet; -
Barmhartigheid, te lang versmaed,
Wordt dan niet meer gevonden. -
ô Zondaer! daer 't nog heden is,
Heb met uw zelven derenis,
Gevoel den last der zonden! -
Gewis, straks is de tijd vervuld,
Dat ge eens uw zelf vervloeken zult. -

ô God! mijn hart, het trilt van schrik,
Bij 't denken aen dat oogenblik. -
ô Ja; 'k heb zwaer misdreven! -
Wen Gij mij richt, naer 't strengste recht,
Dan is mij alle hoop ontzegd,
Gij kunt mij niet vergeven; -
Neen; - mij is 't ijslijkst lot bereid,
Straft Gij mij naer rechtveerdigheid. -

Dan, welk een strael van troostrijk licht
Schiet, van Uw vriend'lijk aengezicht,
Op mij, rampzael'ge, neder! -
ô God! - 'k val bevende U te voet'; -
Gij toond mij JESUS dierbaer bloed; -
Gij roept mij toe: Keer weder! -
ô! - 'k Neem dat bloed gelovig aen; -
Ja; JESUS heeft voor mij voldaan. -

Breek aen dan dag der eeuwigheid! -
Mij is het zaligst lot bereid; -
Neen; 'k vrees niet meer voor 't sterven. -
Kom, Sterfling! sla Gods liefde gaê; -
Nog kunt ge, om JESUS bloed, genaê,
Nog kunt gij troost verwerven. -
Ach! - schriklijk zal des Zondaers pijn,
Maer, zalig zal mijn vreugde zijn! -

(Het 369 Gezang, uit het CLEEFSCHE Gezangboek, gedeeltelijk, naer het Hoogduitsch, vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXIV.

Gedachten bij het graf van den christen.

Zangwijze: schutte, stichtelijke Gezangen; IIIe Deel; Bladz. 33.

Zij, die, in de jongste stonden,
Tot het sterven voorbereid,
Als verwinnaers juichen konden,
Gaen gewis in Heerlijkheid.
Ja, uw heil, rechtäerte Vromen!
Heeft geen sterflijk oor vernomen,
't Is te verr' voor 't menschlijk oog,
't Is voor 't fijnst vernuft te hoog.

Eeuwig, zalig, heerlijk leven,
Zal de Heer aen uwen Geest,
Ja, oneindig meer nog geven,
Dan uw voorsmaek is geweest.
Nu zal al het leed verdwijnen,
Nu de heilzon eeuwig schijnen,
Nu, hoe moeilijk, duister 't waer',
Nu wordt alles helder, klaer. -

Hem, wien duizend Serafs prijzen,
Die, en mensch, en Engel, schiep,
Den Almachtigen, den Wijzen,
Die 't Heeläl in 't wezen riep,
Dien wij staem'lend Vader noemen,
Kan die mensch, naer waerde, roemen,
Die Hem ziet, bij 't eeuwig licht,
Aengezicht tot aengezicht.

Groot verschil is 't licht, en 't duister,
Van den dag, en van den nacht; -
Hoe verdooft, bij 's Hemelsch luister,
Aerdsche heerlijkheid en pracht!
Groot verschil! - 'k Gevoel 't, met beven,
Tusschen 't sterven en het leven;
Maer, nog grooter onderscheid,
Tusschen tijd en eeuwigheid.

Hoe geheim, hoe ook verborgen,
Dan ontdekt zich 't eeuwig lot;
Hem ontzinken al de zorgen,
Die ontslaept, gerust in God.
Tranen wiss'len dan in zangen;
En, het doel van zijn verlangen,
Is de Groote Dag des Zoons,
Der bestraffing en des loons.

Wen de laetste donders rollen,
Wen de dag geen nacht meer heeft,
Zonnen, starren, hemelbollen,
En de kreits der aerde beeft:
Wen ook zij, aanbiddend, beven,
Die dien laetsten dag beleven,
Rust de Christen zalig, zacht,
Die, in 't graf, zijn' God verwacht.

Hallelujah! - Amen! - Amen! -
U, voor ons aen 't kruis geslacht,
U, groot boven alle Namen,
U zij de eere toegebracht.
Dierb're Heiland! Uwe smarten,
Geven troost aen onze harten,
En, Uw groote Midd'laer-dood,
Is de sterkte in stervens-nood. -

Ik omgorde mijne lenden';
'k Maek mij tot den strijd bereid;
'k Zal, vol moeds, mijn loop volenden,
En mijn loon is zaligheid. -
ô! Gij hebt mijn angst geleden,
Gij, Gij hebt mijn strijd volstreden,
Gij zult, in de laetste pijn,
Ook mijn God en Redder zijn! -

(Het Hoogduitsch, van eenen Ongenoemden, vrij gevolgd.)

Gezangen van d^s J.W. Bussingh. N°. XXV.

Beproeving, bij het naderend sterven.

Zangwijze: (twee Coupletten zamengenomen) Psalm 66. 98. 118.

Ligt, eer dees taek is afgeweven,
Legt gij, mijn Geest! in 't somb're graf,
Het stof, waermêe gij zijt omgeven,
Uw rasch vergank'lijk dekkleed af.

En hoe, wanneer ik heden sterve,
Mijn Geest! hoe zijt gij dan te moed"?
Is God het deel dan uwer erve?
Zijt ge in Zijne oogen rein en goed?

Zult gij gerust tot God genaken?
Een heilig, driemaal heilig God.
Of, zou 't geweten niet ontwaken,
Bij 't peinsen op ons eeuwig lot? -

Gij moet tot sterven u bereiden!
Dees stem hoort gij, met blijdschap, aen,
Dees dag wildt gij van 't lichaem scheiden,
In 't duister doodsrijk overgaen.

Mijn Geest! wees toch niet onberaden! -
Ach, vlei u niet met valschen schijn! -
Beproof den grond van uwe daden! -
Toets, of uw hoop zal zeker zijn? -

Toets! - Is uw Christendom geboren,
Uit liefde tot uw' God en Heer? -
Of, hebt gij 's Christens naem verkoren,
Om menschenroem, - om weereldsche eer? -

Bij 't sterven, ô, mijn Geest! bij 't sterven,
Wat is dan 't loon voor deugd in schijn? -
Dit woord: *Gij kunt Mijn rijk niet erven!*
Zal dan eens JESUS vonnis zijn. -

Toets dus! - Poogt ge altijd God te vrezen? -
Slaet gij 't bevel van JESUS gaê? -
Zoekt ge in Zijn' dienst getrouw te wezen? -
Volgt gij Zijn heilig voorbeeld na? -

Zoekt ge uwe driften te bestrijden? -
Voelt gij tot de overwinning kracht? -
Zijt gij geduldig in uw lijden? -
Vertzaegt gij niet voor 's vijands macht? -

ô Neen; - ik moet mij zelf verklagen;
Ik ben geen heilig Christen! - neen;
Wen God mij voor 't gericht zal dagen,
Dan wacht ik niets dan ijslijkheên. -

Ja, 'k moet vertzagen; - ik moet beven; -
Wen Gij mij daegt voor Uw gericht,
Mijn God! - Ach, laet mij dan nog leven! -
Geef mij nog tijd tot boete en plicht!

Leer, daeglijks, Vader! mij bereiden
Tot mijnen laetsten levens-nacht! -
Leer mij zulk heilig leven leiden,
Dat ik den Dood met vreugd verwacht! -

(Het Hoogduitsch van J.C. LAVATER vrij gevolgd.)

Einde van het Tweede Deel.